ANNE MURRAY

La capătul puterilor

Traducerea si adaptarea în limba română
de IRINA POPESCU-TISMANA

ALCRIS Romance

Capitolul 1

Teri se uita la ceas şi văzu ca era chiar mai târziu decât credea. Pauza de masa era pe jumătate terminată şi mai avea de mers la supermarket înainte de a trece pe la doamna Roland.

O furtună fusese cea care o întârziase. Ploile tropicale trebuia luate în calcul vara, la Johannesburg. In ultima săptămână, în fiecare după-amiază fusese câte una, atunci când traficul era mai aglomerat în oraş. Această furtună izbucnise pe neaşteptate şi Teri, în sandale fără vârfuri şi fără umbrelă, trebuise să se adăpostească sub copertina unui restaurant până când potopul se mai domolise.

Se strâmbă când apa începu să-i plescăie în sandale şi pentru o clipă se întrebă dacă nu fusese nebună să nu se întoarcă la bibliotecă fără a o vizita pe doamna Roland. Emma Roland ar fi înţeles. Dar ar fi fost dezamăgită. Cu entorsa de la gleznă, care o ţinea imobilizată temporar, depindea de cumpărăturile pe care Teri promisese să i le facă.

Nu era departe de apartamentul doamnei Roland acum şi peste drum se afla supermarketul. De obicei, Teri traversa strada la semafor, dar acesta era la o oarecare distanţă şi, cu sandalele pline de apă şi simţindu-se inconfortabil, se hotărî să traverseze pe unde se afla.

Tocmai coborâse de pe bordură când văzu o maşină care se apropia să parcheze. Se dădu grăbită înapoi, dar nu suficient de repede ca să

scape de jetul de apa murdara aruncat de cauciucuri, care îi murdări rochia.

Ia te uita, unica rochie buna pe care o am! gândi ea aruncând o privire furioasa spre maşină. Aceasta era argintie, zveltă, si părea foarte scumpă. Dintr-un oarecare motiv, eleganţa ei o înfurie şi mai tare. Fără să se gândească, se aplecă, luă un pumn de noroi şi-l zvârli în maşină. Vederea murdăriei întinsă peste cromul strălucitor îi dădu un sentiment de intensă satisfacţie.

Ajunse pe trotuarul opus când simţi o mână pe umăr şi, răsucindu-se se trezi uitându-se în sus într-o pereche de ochi albaştri. Simţi un fior ciudat. Nu mai văzuse niciodată o faţă atât de chipeşă, nici atât de sigură pe sine. Părul blond şi des accentua bronzul intens, iar liniile unei guri aspre şi ale obrazului erau combinate într-un amestec neobişnuit de putere şi senzualitate.

Nu o cuprinse teama imediat, cum era normal în acea parte a oraşului, unde străinii nu erau priviţi cu ochi buni. Si când apăru şi teama, se întrebă ce voia de la ea. Se uită peste umăr întrebându-se dacă ar veni cineva dacă ar ţipa.

- Nu-ţi voi face nici un rău, o ironizară ochii albaştri, de parcă i-ar fi înţeles gândurile. Sunt posesorul maşinii. De ce ai aruncat cu noroi?

- Mi-ai murdărit rochia, spuse ea, gândind că mătasea cămăşii şi costumul lui negru se asortau foarte bine cu maşina. Ambele emanau bani şi eleganţă.

Ochii lui îi părăsiră faţa şi coborâră spre rochie. Era ceva ostentativ în modul în care o studia, de parcă i-ar fi cercetat trupul prin veşminte.

Scandalizarea de mai devreme a lui Teri reveni.

- O rochie drăguţă, fu tot ce spuse el.

- Se întâmplă să fie unica pe care o am.

Nu era adevărat, dar nici prea exagerat.

- Ai traversat printr-un loc nepermis, accentuă el.

- Sandalele îmi erau ude şi semaforul era prea departe.

Trebuia sa mă fi văzut.

- Nu te-am văzut.

-Ai fi putut să mă laşi să trec. Nu te-a învăţat nimeni să fii precaut?

- Iraţională şi scorpie. Mă aşteptam la o scuză. Cel puţin la a te oferi să cureţi mizeria pe care mi-ai făcut-o. Dar nu mă aşteptam la un atac.

Teri se îndreptă pentru a-l fulgera cu privirea. Deşi era o fată înaltă, pe lângă el, părea ciudat de mică.

- Trebuie să fii nebun ca să crezi că aş face aşa ceva! Lasă-mi braţul

- mă grăbesc!

Se îndepărtă când îl auzi chicotind. Pentru o clipă se simţi tentată să se întoarcă să vadă cum arăta faţa autocrată când era amuzată, dar mândria o opri la timp. înălţându-şi umerii, îşi continuă drumul cu cât mai multă demnitate putea până când intră în supermarket.

Arăţi de parcă toată greutate lumii ar atârna pe umerii tăi, remarcă o voce zâmbitoare.

- Aşa de rău arăt, Andy? ... Teri era gânditoare. Am fost prinsă de furtună şi apoi am fost stropită de o maşină - cel mai arogant bărbat pe care l-am cunoscut!

Ultimele cuvinte fuseseră spuse într-o răbufnire de pasiune.

- îl cunoşti?

Tânărul o privi chiorâş.

- Am avut un schimb de cuvinte, spuse Teri cu grijă. Vezi,

m-am răzbunat aruncând cu noroi în maşina lui.

Andy râse cu afecţiune.

- Drăcuşorule!

- El m-a făcut scorpie. Trebuia să-l fi văzut - înalt, bine îmbrăcat, genul care este convins că este un dar al lui Dumnezeu pentru femei. A avut tupeul să creadă că îi datorez scuze.

- Se pare că a făcut ceva impresie asupra ta.

- Una proastă, spuse Teri cu fermitate. Uită-te la această rochie!

- Se va spăla, nu-i aşa? Ce te supără, dragoste?

Doar n-o sa te superi pentru un pic de noroi.

- Sunt prea stresata. Am auzit azi-dimineaţă ca se măreşte chiria apartamentului.

- Te duci să ceri o reducere.

- M-am dus, dar nu mi-au acceptat, se încruntă ea. Si sunt îngrijorată din cauza lui Jill. Nu arată bine.

- Există o rezolvare pentru tine şi surioara ta.

Teri se uită repede la el.

- Andy ...

- Stii că vreau să mă căsătoresc cu tine. Câştig un salariu decent aici la supermarket.

- Nu continua, spuse ea blând.

- Aş putea să am grijă de voi amândouă.

- Stiu că ai putea, şi eşti un scump că propui asta. Ţin la tine, Andy, ştii bine, dar nu mă tenta ... nu vreau să mă mărit din motive greşite.

-Ar fi corecte - dacă le-ai lăsa să fie ... Pentru prima dată, Andy păru serios. Nu te voi mai plictisi printre zahăr şi portocale. Hai să ieşim să cinăm în oraş diseară.

- Oh, Andy, mulţumesc, dar nu cred. Ar trebui să fiu cu Jill

... Se uită la ceas. Vai cât este ora! Doamna Roland trebuie să se întrebe dacă m-am pierdut, am trecut pe aici doar ca să-i duc câteva cumpărături.

- Ai fost foarte bună cu ea, remarcă Andy.

- Nu are pe nimeni altcineva.

- Noroc că erai prin jur când a căzut. De atunci ai fost minunată cu
ea.

- O plac, spuse simplu Teri. Este drăguţă şi atât de singură. Trebuie să fug, Andy, ştiu că doamna Roland mă aşteaptă şi nu vreau să mă întorc târziu la serviciu.

Oferta de căsătorie a lui Andy era mai tentantă decât realiza el, gândi Teri în drum spre apartamentul Emmei Roland. Tânărul asistent de manager al supermarketului avea toate calităţile pe care ar fi trebuit să la aibă un soţ. Era o persoană fină, amabilă şi atentă. Un om pe care te puteai baza în momente critice. Si afecţiunea pentru ea era sinceră.

Căsătoria cu Andy ar fi o soluţie. Nu şi-ar mai face probleme cu chiria şi hrana. Ar avea mai mult timp pentru Jill, pe care l-ar petrece în aer liber. Soare şi aer proaspăt erau ceea ce avea nevoie Jill.

Existau atât de multe motive ca să aibă sens căsătoria cu Andy. Si un motiv pentru care nu avea sens deloc. Nu-l iubea. Era drăguţ, dar şi puţin cam plictisitor.

Neinvitată, o imagine îi veni în minte - un bărbat înalt, suplu, cu o faţă frumoasă şi ochi zeflemitori. Arogant şi fără îndoială foarte înfumurat. Dar fascinant.

Smulgându-şi-l din minte, Teri se întrebă de ce acordase un gând de o clipă străinului care o înfuriase. Acel gen de bărbat nu era pentru ea. El trebuie că se învârtea într-o lume opulentă foarte diferită de a ei. Il putea vedea înconjurat de

hoarde de femei sofisticate, toate cerşindu-i atenţia.

Cel mai rău soi de bărbat, şi categoric nu pentru ea. Când se va mărita, probabil va fi Andy sau unul asemănător cu el. Si asta va însemna sfârşitul unei pasiuni pe care o percepea vag în sine, dar pe care nu o experimentase niciodată. Certându-se pentru impulsul rebel care-i spunea că mai multă viaţă este mai importantă decât siguranţa şi liniştea, dădu cu piciorul într-o băltoacă de ploaie şi intră în clădirea unde locuia Emma Roland.

După ce sună de două ori şi nu i se răspunse, încercă uşa şi o găsi descuiată.

- Doamnă Roland, eu sunt, Teri! strigă ea cu o veselie care ascundea o notă de îngrijorare.

Nu era caracteristic bătrânei doamne să nu fie la uşă s-o întâmpine. Poate că astăzi îi făcea necazuri glezna?

- Aici, dragă, se auzi o voce.

Teri se opri în bucătărie să lase cumpărăturile, apoi se duse în camera de zi.

- îmi pare rău că am întârziat, dar ... se opri, şocată.

Stând lângă fereastră, picior peste picior, era străinul ei.

- Bună, dragă, vreau să-l cunoşti pe domnul Garfield. Sloan, ea este domnişoara Malloy.

- Bună ziua, domnişoară Malloy.

Vocea era plată, fără vreun semn de recunoaştere.

Deci aşa voia să joace el. Traversând camera, Teri întinse mâna. Ochii lui scăpărară - îl luase prin surprindere, crezu ea, şi fu satisfăcută pentru a doua oară în acea zi - dar mâna pe care o primi în schimb era calmă şi degajată. Degetele lui erau reci, strângerea de mână, fermă.

- Bună ziua, domnule Garfield, spuse Teri, îndrăzneaţă şi se întrebă de ce nu-şi putea controla brusca accelerare a

pulsului.

Retrăgându-şi mâna ca friptă, se întoarse spre doamna Roland cu ceea ce spera să fie un aer de indiferenţă.

- Am lăsat cumpărăturile la bucătărie.

- Drăguţ din partea ta.

Surprinsă de o notă de încordare, Teri se uită la Emma Roland pentru prima oară de când intrase în cameră. Trebuie să fi fost şocul vederii lui Sloan Garfield cel care o împiedicase să remarce încordarea prietenei sale. Doamna Roland era un pic palidă şi ochii îi erau lipsiţi de strălucirea obişnuită. De fapt, în toată atmosfera se simţea o încordare.

- Doamnă Roland, vă simţiţi bine? întrebă ea, îngrijorată.

- Da, da, bine.

Dar nu era aşa. Teri o ştia cu certitudine. Aruncând o privire spre silueta de lângă geam, puse mâna pe braţul doamnei mai în vârstă.

- S-a întâmplat ceva, nu?

- Nu, Teri, îţi imaginezi lucruri , zâmbi scurt doamna Roland. De ce nu treci ceva mai târziu?

O concediere, deşi spusă amabil. Sloan Garfield rămase tăcut, deşi expresia lui nu arăta nici un fel de bunăvoinţă pentru Teri.

Cu obrajii în flăcări, ea ezită un moment mai lung.

Nu imaginaţia îi spunea ca Emma Roland era supărată şi că domnul Garfield avea de-a face cu asta. Dar doamna Roland nu era pe cale să-i mărturisească motivul supărării ei şi Teri nu avea dreptul să insiste.

- Mulţumesc, zâmbi ea veselă, voi veni dacă am să pot.

Se uită din nou la străinul arogant. De această dată era rândul ei să-şi lase expresia să ia locul cuvintelor. înălţarea obrazului anunţa o avertizare "Nu încerca să faci necazuri

căci o să ai de-a face cu mine". Cu voce tare, spuse politicos:

- Mi-a făcut plăcere să vă cunosc, domnule Garfield.

Teri n-o vizită pe Emma Roland în acea seară. Ajungând acasă de la serviciu, târziu după-amiază, găsi că Jill nu era bine. Sora ei de doi ani dormea în fotoliul de bambus aparţinând baby-sitterei ei, Louise Miles. Faţa mică era roşie, obrajii fierbinţi la atingerea lui Teri şi se foi neliniştită, scoţând o tuse care îi scutură trupul micuţ.

-Aşa a fost toată ziua, spuse Louise.

- Biata micuţă! Cum scapă de o infecţie, cum se îmbolnăveşte din nou. Mi-aş dori să ştiu ce să fac.

-Aş duce-o mai des în parc, aerul curat i-ar face bine, dar n-am timp.

în afară de a avea grijă de Jill când Teri lucra, Louise era îngrijitoarea
blocului şi era foarte ocupată.

- Stiu, şi eşti o scumpă că ai grijă de ea când sunt plecată. Mi-aş dori să am mai mult timp pentru Jill. Dar aşa cum este situaţia ... se încruntă îngrijorată - s-ar putea să lucrez suplimentar.

- Chiria?

- Da. Chiria o să se mărească?

- Mi-e teamă că da, se strâmbă Louise. Ce vei face?

- Pot probabil să obţin o slujbă de seară, să cataloghez cărţi ... Teri râse uşor. Andy mi-a cerut din nou să mă mărit cu el.

- Poate că ar trebui să te gândeşti serios la asta.

Aşa cum făcuse şi înainte, Sloan Garfield invadă mintea lui Teri.

Al naibii bărbat!

De-abia schimbaseră câteva vorbe, şi de atunci continua

să se gândesc' la el! Scutură din cap cu putere.

Louise era mirată.

- îl plac pe Andy.

- Si eu îl plac, spuse Teri fără să explice. Dar n-ar fi corect să mă mărit cu el.

- Cum o să te descurci?

Teri se uită la Jill. Bietul copilaş! Dacă părinţii lor dragi n-ar fi pierit într-un accident cu barca, viaţa lui Jill ar fi fost atât de diferită. Drăguţa şi iubitoarea mamă care la patruzeci de ani fusese suficient de tânără să aibă un copil la douăzeci de ani după prima ei fiică, i-ar fi consacrat întregul timp. Poate că vechea lor casă cu grădină împădurită nu ar fi fost vândută. Teri îşi aminti fericirea propriei sale copilării în acea grădină.

- Mă voi descurca, spuse ea încet.

- Nu fi prea dură cu tine. Nu este prima dată când te văd aşa gânditoare şi ştiu ce înseamnă. Ai făcut tot ce ai putut pentru Jill.

- Vreu s-o văd simţindu-se bine. Vreau să-i văd puţină culoare în obraji şi nu mă refer la roşeaţă de febră. Vreau să-i întăresc rezistenţa la infecţii. Vreau să-i asigur un cămin liniştit.

- O să-i asiguri, o linişti Louise.

Cuvinte. Cuvinte goale. Dar Teri ştia că fuseseră spuse din inimă şi se mai îmbărbătă.

Cu grijă, ca să nu-şi trezească surioara, o luă în braţe şi o duse două etaje mai sus, în propriul ei apartament.

Trecu aproape o săptămână până când Teri avu ocazia s-o viziteze din nou pe Emma Roland. Zilele fuseseră ocupate. în plus faţă de orele de bibliotecă, acum lucra seara. Era o treabă care îi plăcea şi era mulţumită că putea câştiga bani

să-şi plătească chiria care crescuse, dar timpul ei cu Jill era mai limitat ca niciodată.

Fetiţa încă tuşea şi faţa ei era obosită şi palidă. Louise, o bijuterie de prietenă, o duse de câteva ori la plimbare, dar fetiţa avea nevoie de mai multe ore în aer liber. Teri hotărî să meargă la picnic în timpul weekendului. Poate va veni şi doamna Roland. Avea senzaţia că şi acesteia i-ar plăcea să iasă din casă.

- Ce idee drăguţă, fu răspunsul Emmei Roland la invitaţie. Eşti o fată bună, Teri - să ajuţi o străină într-un supermarket, să continui să fii prietenă cu ea.

- Oricine ar fi făcut la fel, protestă Teri, puţin jenată, dar flatată de compliment.

- Nu sunt aşa de sigură.

- Veniţi cu noi? schimbă Teri subiectul.

- Mi-ar plăcea ... Emma îşi puse jos ceaşca de ceai. Si eu am o întrebare pentru tine, draga mea, una pe care vreau s-o studiezi cu atenţie înainte de a-mi da un răspuns.

Surprinsă de seriozitatea tonului ei, Teri o privi curioasă. La prietena ei, astăzi era ceva diferit. Observase asta din momentul când intrase. Acum se întreba ce va urma.

- M-am hotărât să plec de aici.

- Oh, nu! ripostă Teri, care îşi dădu seama cât se legase de Emma Roland.

- Mă duc la Cape. Vreau să vii şi tu, Teri. Tu şi Jill.

Ochii cei verzi erau tulburaţi.

- Nu cred că o pot face.

- Nu mă aştept să împachetezi şi să pleci de aici la o simplă cerere. Lasă-mă să te lămuresc, Teri. Emma Roland luă un album care stătea pe masă, pregătit pentru acest moment, realiză Teri. întoarse câteva pagini, apoi îi dădu

fetei albumul deschis, cu cuvintele:

-Vins Doux.

-Vins Doux, repetă Teri întrebătoare, când se uită la două fotografii ale unei case albe înecată în verdeaţă.

- Denumirea franţuzească pentru vinurile dulci, o auzi pe Emma spunând. Un domeniu viticol, Teri.

- Acolo mergeţi?

- Da.

- Este frumos.

- Fotografiile nu spun totul. Realitatea este mai frumoasă. Ei bine, Teri, ce zici?

- Mergem acolo într-o vacanţă?

- Să locuim. Vins Doux este casa mea.

Teri se uită din nou la casa cu arhitectura ei graţioasă şi decorul spectaculos şi se întrebă de ce cineva cu o astfel de casă ar fi ales de bunăvoie să trăiască într-una din cele mai terne suburbii din Johannesburg. De bună voie? Poate că doamna Roland fusese forţată să părăsească Vins Doux. Poate că în fond trecuseră mulţi ani de când trăise acolo. Pentru prima dată, lui Teri îi trecu prin cap că nu ştia mai nimic despre femeia care îi devenise prietenă.

- Cred că vei fi fericită la Vins Doux.

- Nu este aşa de simplu. Aici este casa mea. Nu pot pleca aşa de uşor.

- Nu prea a fost un cămin de când au murit părinţii tăi, spuse Emma cu blândeţe.

Teri îi întâlni privirea fără ezitare.

- încerc să fac unul.

- Ai mare curaj, ştiu. Ţi-ar plăcea la Cape, Teri.

- Sunt sigură de asta. Dar nu mi-aţi spus de ce vreţi să vin cu dumneavoastră.

- Vreau o însoţitoare.

O privire rapidă la piciorul care se scrântise alunecând pe-o pată de ulei în supermarket, o făcu pe Teri să se întrebe dacă nu cumva acesta îi provoca posesoarei mai mult necaz decât crezuse.

- N-am experienţă în îngrijire, încercă ea să spună.

- Nu este nevoie. Am fost foarte singură de când a murit soţul meu. Sunt perioade când sunt depresivă şi chiar am nevoie de o prietenă. Am ajuns să ţin foarte mult la tine şi la Jill. Vino la Vins Doux cu mine.

Tu vei avea un cămin, iar eu o companie.

- Nu ştiu ...

- Lui Jill i-ar plăcea. Suntem în apropiere de mare, pentru ea va fi minunat.

Ochii cei verzi scânteiară.

- îmi forţaţi mâna!

- Foarte bine. Habar n-ai ce aer este la Cape, Teri. Lui Jill îi va merge foarte bine.

- Nu ştiam că puteţi fi aşa de şmecheră! râse Teri.

Se ridică şi se duse la fereastră. Jos se vedeau clădiri masive şi un trafic aglomerat. Vântul ridica într-un colţ praf şi ziare vechi. Câteva dintre cele mai frumoase suburbii din Africa de Sud se aflau în acest oraş, suburbii cu multă verdeaţă şi flori, dar această suburbie nu era una dintre ele. Vederea de la propriul ei apartament nu era diferită.

în anul care trecuse de la moartea părinţilor ei, încercase să creeze o viaţă nouă pentru Jill şi pentru ea. Dar fiindcă afacerile tatălui lor decăzuseră, creditorii luaseră aproape tot. Cu puţinii bani rămaşi, Teri încercase să facă un nou cămin, dar Emma Roland avea dreptate. Nu era un cămin ca cel pe care -l avuseseră cândva. îi lipseau rădăcinile.

- Crezi că ai renunţa la prea mult? o auzi pe doamna Roland întrebând-o.

- Prietenii mei. Serviciul.

Louise era o prietenă dragă. Si Andy la fel, în ciuda faptului că sentimentele lor nu erau reciproce. Slujba ei era ceva care-i plăcea. Muncise din greu să ajungă bibliotecară şi a lucra cu cărţi însemna foarte mult pentru ea.

- Lasă-ţi timp de gândire, o sfătui Emma. N-am nevoie azi de răspuns.

Isteaţă doamnă şi şmecheră. Stia că oferta ei era tentantă. Un răgaz în care nu va fi nevoie să se îngrijoreze de chirie şi de hrană, o şansă de a o face pe Jill să se bucure de aerul de mare şi o grădină.

O şansă minunată - o şansă pe care o întâlneşti doar o dată.

Se întoarse de la fereastră.

- Voi veni cu dumneavoastră.

- Oh, Teri, sunt atât de bucuroasă! exclamă Emma.

- Am nevoie de ceva timp, totuşi. Nu pot pleca chiar aşa de la slujbă.

- Si eu am unele lucruri de aranjat aici. O lună, Teri?

- Perfect ... Plecă de la fereastră şi veni s-o îmbrăţişeze pe Emma ... Sunteţi o scumpă că v-aţi gândit la mine.

Luă iar albumul şi se uită la fotografii. Incredibil să se gândească la faptul că această casă frumoasă va fi în curând căminul ei. Brusc, deveni foarte exaltată.

Doar când fu pe punctul de plecare, îi veni un gând şi se întoarse către prietena ei.

- Ultima oară când am fost aici am întâlnit un bărbat, un domn Garfield. Iertaţi-mă, doamnă Roland, dar el are vreo legătură cu această hotărâre?

- A fost hotărârea mea să merg la Vins Doux. Este timpul să mă întorc, zâmbi Emma.

- Cumpără-ţi nişte haine drăguţe.

Fără a-i veni să creadă, Teri se uită la suma înscrisă pe cecul pe care Emma tocmai i-l dăduse. Cu ochii mari, se uită în sus.

- Nu pot primi!

- Si nişte haine pentru Jill.

- Nu pot face asta ... Emma zâmbea.

- Si dacă nu este suficient, spune-mi şi îţi voi mai scrie un cec.

Teri scutură din cap.

- Am haine.

- Ai nevoie de o nouă garderobă şi te vei simţi mult mai bine la Vins Doux dacă vei avea una.

Nu era prima dată în cele trei zile de când Teri fusese de acord s-o însoţească pe doamna Roland că se întreba ce urma să facă.

- Sunt o grămadă de bani, spuse ea acum.

- Nu mai mult decât îmi pot permite. Du-te la cumpărături şi bucură-te, Teri.

Se părea că surprizele pe care prietena ei i le făcea nu aveau sfârşit. Judecând după felul în care trăia şi se îmbrăca, Teri o luase pe Emma Roland drept o femeie cu mijloace modeste. Faptul că un domeniu viticol în Cape era căminul ei, era o veste uluitoare. Cecul era o generozitate la care nu se aşteptase.

Bucură-te de cumpărături îi ordonase Emma şi odată obişnuită cu ideea că banii erau pentru cheltuielile ei, chiar aşa făcu. Ea avea gust la îmbrăcăminte, dar nu-şi permisese până acum să şi-l pună în aplicare. Era o binecuvântare să

intre în magazinele cărora le privise doar vitrinele.

Era nostim să încerce haine, să comande, să cumpere. Era o bucurie s-o îmbrace pe Jill cu haine noi.

- Mă simt ca Cenuşăreasa, râse ea, când îi arătă cumpărăturile doamnei Roland.

- Cu o diferenţă, spuse femeia. Când va suna miezul nopţii, hainele tale nu se vor transforma în zdrenţe.

Totul era ca un vis.

- Mă întreb când o să mă trezesc, le spuse Teri Louisei şi lui Andy.

- Este un vis pe care eu l-aş suporta, râse Louise.

Dar Andy interveni cu tristeţe:

- Am senimentul că nu te voi mai vedea.

- Prostii, protestă Teri. Doamna Roland are nevoie de însoţitoare pentru un timp. Nu este un aranjament permanent. Nu mă va vrea la nesfârşit.

Nu ştiuse că timpul poate trece atât de repede. Când avionul decolă spre Cape, era greu de crezut că trecuse o lună din ziua în care văzuse pentru prima oară fotografiile de la Vins Doux, şi ea şi fetiţa erau extaziate de zbor.

Aterizarea la Cape le aduse o alta surpriza. Le aştepta un om íntr-o uniforma imaculata care i se adresa doamnei Roland cu "madam" şi care le conduse la un Rolls-Royce strălucitor. Numele omului era Johan şi se părea că este angajat ca şofer la Vins Doux. Emma nu părea deloc afectată şi se instală ín maşină de parcă ar fi mers toată viaţa numai ín Rolls-Royce. Si asta, bineînţeles, nu era cea mai mare surpriză din toate.

Teri se bucură imediat de hainele noi pe care le avea. Acum ştia că avea nevoie de ele.

Uşoara nervozitate la gândul locului unde mergeau dispăru când maşina părăsi aeroportul. Stiuse că va fi frumos, dar frumuseţea a ceea ce văzu depăşea orice închipuire.

Mai întâi era Table Mountain cu vârfurile înconjurate de nori. După aceea urmau alţi munţi de o parte a drumului, împăduriţi şi mirosind dulceag. De cealaltă parte, pământul cobora în trepte spre oceanul de un albastru-intens cu o linie albă de spumă acolo unde valurile se spărgeau de stânci.

Doamna Roland stătea în faţă cu şoferul, dar Teri nu era atentă la ce vorbeau ei. O luase pe Jill în braţe şi-i arăta oceanul şi valurile, şi cel mai interesant pentru fetiţă, un vapor de pescuit întorcându-se în port. Aerul care intra pe fereastră era un amestec de aer marin cu aer de pădure. Teri respiră adânc şi privind obrajii palizi ai surorii ei, se gândi că Jill se va înzdrăveni aici.

Si apoi maşina o luă spre interiorul ţinutului şi decorul se schimbă.

- Podgoriile, spuse Emma, întorcându-se spre ele.
- Este departe Vins Doux?
- Aproape am ajuns.

în ţinutul podgoriilor, bineînţeles. Merseră prin văi

acoperite din belşug cu verdeaţă şi cât vedeai cu ochii se întindeau viile.

- Opreşte maşina, Johan, te rog, îi ordonă Emma când făcură o curbă ... Rollsul se opri fără zgomot, iar ea se întoarse încă o dată, spunând simplu: Domeniul.

Lui Teri i se opri răsuflarea şi ştiu că-şi va aminti totdeauna de prima vedere a lui Vins Doux. Niciodată nu văzuse o casă mai frumoasă. Din munca ei de la bibliotecă, Teri ajunsese să ştie destul despre case ca să-şi dea seama că fusese concepută de un maestru al arhitecturii.

- Este cea mai frumoasă casă pe care am văzut-o, spuse ea în cele din urmă.

- Este frumoasă, mulţumesc.

Când maşina îşi continuă drumul, doamna Roland se întoarse să privească în faţa ei, dar nu înainte ca Teri să-i remarce tristeţea din ochi. Ce însemna Vins Doux pentru ea? Dacă domeniul viticol era într-adevăr căminul ei, cum de se îndurase să-l părăsească? Si ce o îndemna să se întoarcă?

Capitolul 2

Pe buzele lui Teri se îmbulzeau multe întrebări, dar era mai mult decât spatele rigid al şoferului ceea ce o împiedica să le rostească. Emma Roland era o femeie a misterului. Trebuia să fi existat un motiv de alesese să locuiască într-un apartament din Johannesburg, mulţumindu-se cu câţiva prieteni şi cele mai simple haine. Costumul pe care-l purta acum era şi el simplu, dar era bine croit şi scump şi pentru prima dată de când o cunoştea Teri, părul îi fusese aranjat de către un coafor bun.

Dacă aerul de mister era nou, aura de izolare nu era. Teri ştiuse de la început că Emma Rolland era o persoană retrasă, caldă şi prietenoasă, faţa ei radiind bunătate, dar totuşi retrasă. Teri îşi aminti că nu-i făcuse confidenţe şi nici un fel de referiri la trecutul ei.

Urcară spre casă şi şoferul ocoli maşina pentru a-i deschide portiera doamnei Roland şi apoi lui Teri.

-Mulţumesc, Johan, spuse Emma şi apoi: Veniţi, dragele mele, cred că suntem aşteptate.

Cum puseră piciorul pe prima treaptă a scărilor largi ce duceau spre uşa din lemn masiv, aceasta se deschise şi personalul apăru cu mic cu mare. Zâmbetele largi arătau încântarea datorată întoarcerii Emmei Roland. Ea îi salută pe toţi pe rând şi-i întrebă despre familiile lor. Pe una dintre femei o îmbrăţişă cu căldură.

- Esther, menajera noastră de peste douăzeci de ani, îi explică Emma lui Teri, înainte de a le prezenta pe nou-sosite. Ea este domnişoara Malloy şi fetiţa este Jill. Teri, draga mea, cred că vom merge înăuntru.

Câţiva paşi le introduseră într-un hol spaţios şi strălucitor cu o duşumea din stejar lustruit şi pereţi cu paneluri. într-un colţ se afla un scrin antic, iar pe el era aşezat un vas chinezesc plin cu trandafiri din grădină. Teri ar fi vrut să se uite peste tot, dar Emma părea grăbită.

Ţinând-o pe Jill de mână, Teri îşi urmă prietena într-un coridor mochetat.

- Pe aici ajungem spre dormitoare, spuse Emma şi când se întoarse, Teri văzu că faţa ei devenise dintr-o dată foarte obosită.

- Ar trebui să vă odihniţi, sugeră ea cu îngrijorare.

- Aşa o să fac, zâmbi Emma. Si mititica asta aproape doarme de-a-n picioarelea. Culc-o şi apoi du-te şi explorează pe cont propriu.

Chiar asta avea Teri în minte.

Cu încântare, intră în cele două camere ce dădeau una într-alta şi urmau să fie ale lui Jill şi ale ei. Pereţii erau roz şi culoarea era repetată la draperii, cuvertură şi covoare. Ca şi în holul de la intrare, mobila era antică, piesele drăguţe, nediferind cu nimic de ceea ce văzuse Teri în cărţile despre mobila olandeză de la Cape.

în curând, Jill adormi şi Teri îi privi faţa palidă, gândindu-se că făcuse bine acceptând invitaţia doamnei Roland. în acest fel fetiţa, se va putea înzdrăveni judecând după grădina prin care trecuseră, golfuleţele şi plajele pe care le zărise.

Nu-i trebui mult timp să despacheteze şi fu uşurată să constate că noile ei haine nu avuseseră de suferit în timpul

călătoriei. Acum, simţind mirosul dulceag ce intra prin fereastra deschisă, nu avea decât o dorinţă, să iasă afară.

Simţi tentaţia să-şi ia o pereche de blugi vechi şi un tricou în care se simţea bine, dar se opri. O jumătate de oră la Vins Doux o făcuse să realizeze că altceva se aştepta de la însoţitoarea doamnei Roland.

După un duş într-o baie la fel de elegantă ca dormitoarele, îşi alese o bluză şi o fustă din mătase albastră. îşi trecu o perie prin părul de culoarea mierii şi-şi aplică foarte puţin machiaj pe o faţă ce strălucea de încântare, aşa că nu mai era nevoie de vreun artificiu. Apoi intră în camera lui Jill, o văzu că doarme profund şi ştiu că nu se va trezi aşa de uşor.

Era foarte cald în grădină şi aerul era greu, cu miros de trandafiri şi zumzet de albine. Lângă potecă se aflau nişte aspersoare care împrăştiau stropi fini de apă. îşi răcori obrajii înfierbântaţi şi continuă să meargă privind casa din toate direcţiile. Aceasta arăta perfect din orice unghi. Teri se întrebă cum putuse Emma Roland s-o părăsească.

Poteca începu să urce. în vârful unei ridicături a terenului se opri să-şi tragă răsuflarea. Era doar la câţiva paşi de vie. Se întindea în faţa ei până aproape de munte. Teri se gândi că nu văzuse niciodată ceva mai frumos.

începu din nou să meargă. Va veni aici şi cu Jill şi o va ridica în braţe pentru a ajunge la ciorchinii de struguri ce atârnau de corzile viţei. Când piciorul Emmei va fi complet vindecat, vor veni împreună aici.

La un mic luminiş, se opri. Iarba fusese tăiată scurt aici şi o piatră netedă te invita să te rezemi de ea. Se aşeză pe pământ, se sprijini de ea şi închise ochii doar pentru o clipă fiindcă în curând trebuia să se întoarcă, deoarece mai erau

multe pe care voia să le vadă.

Nu ştia că adormise până când o mână îi atinse braţul şi o voce spuse:

- Sunt şerpi pe aici.

Se trezi instantaneu, dar îşi păstră ochii închişi. Cuvintele erau destul de şocante. Dar vocea ... o mai auzise în visurile ei! încet, foarte încet, îşi ridică pleoapele.

- Tu! spuseră amândoi odată şi surpriza fu comună şi instantanee.

El îşi reveni primul. Se îndreptase după ce o atinsese şi acum stătea
şi o privea. Era Sloan Garfield în carne şi oase.

- Nu te cred ... în legătură cu şerpii, vreau să spun.

Teri nu ştia cum să spună asta, dar important în acest moment era să vorbească, chiar şi pentru a-şi ascunde şocul.

- Un şarpe veninos african, numit memba a fost omorât aici chiar acum câteva zile.

într-o clipă, ea sări în picioare.

- în locul acesta minunat?

- Sarpele din paradis, glumi el. Şerpilor le place piatra caldă şi de aceea noi tăiem iarba foarte scurt aici.

Noi? Teri se uită la el cu8 un sentiment ciudat. Noi? Doamna Roland negase că Sloan Garfield avusese ceva de-a face cu hotărârea ei de a se întoarce la Vins Doux. Dacă Teri ar fi bănuit că va fi şi el aici, n- ar fi acceptat niciodată să vină.

Si asta nu era în întregime adevărat. Se gândi acum că într-un fel, fără să recunoască faţă de sine, ştiuse tot timpul.

Sarpe în paradis. El era şarpele din paradis? Sloan Garfield, înalt, puternic şi musculos, arătând devastator de chipeş, dacă îţi plăcea acest gen de bărbat, ceea ce lui Teri

nu-i plăcea, decise ea cu fermitate. Vins Doux semăna cu un paradis şi acum apăruse el să strice totul.

- Noi? întrebă ea cu răceală. Ai avut vreo legătură cu uciderea şarpelui?

- Unul dintre oameni m-a ajutat.

Ochii lui erau albaştri şi pătrunzători, ca şi cum i-ar fi putut citi cele mai intime gânduri, ceea ce desigur nu putea.

- Lucrezi aici, deci? întrebă ea curioasă, neputându-se abţine.

- într-un fel, da.

îşi reaminti prima oară când îl întâlnise. Purta un costum elegant, având aerul unui prosper om de afaceri. Acum, cu soarele care-i poleia părul des, imaginea lui era foarte diferită. în blugi şi cu o cămaşă care-i dezvăluia pieptul şi braţele bronzate, arăta a om care îşi petrecuse zilele afară.

Si, totuşi, cumva, nu se schimbase deloc. Exista aceeaşi aparenţă de putere pe care o remarcase prima dată, aceeaşi aroganţă şi senzualitate. Si nu putea nega, o sexualitate care o făcu să fie conştientă pentru prima dată, de o pasiune care ar putea exista în ea.

- Nu mi-ai spus ce faci, domnişoară Malloy.

Ea îl privi. Dacă poziţia lui la Vins Doux ar fi avut vreo importanţă, precis Emma i-ar fi spus.

- Sunt însoţitoarea doamnei Roland.

- Ah!

Ochii albaştri deveniră dintr-o dată aspri. îi privi faţa şi apoi începură să coboare deliberat în jos, să întârzie pe trupul ei. Teri îşi ţinu respiraţia în timp ce era cuprinsă de furie. Când ochii care o scrutau se ridicară încă o dată, ea era gata de harţă:

- Cercetare completă?

- Mulţumesc, da.

Ce tupeu avea! Cel puţin ar fi putut să se scuze pentru manierele lui îngrozitoare.

- îmi pare bine.

Dispreţuitoare, îşi înălţă capul şi se îndepărtă de el. Nu făcu mai mult de doi paşi, fiindcă fu prinsă de încheietura mâinii. Teri se strădui să stea foarte nemişcată.

- Când s-au întâmplat toate astea? întrebă el, înainte ca ea să poată vorbi.

Ceva ameninţător din vocea lui, o făcu să se întoarcă să se uite la el.

- Ce vrei să spui?

- Erai însoţitoarea Emmei Roland la Johannesburg?

- Bineînţeles că nu, trebuie să ştii asta ... se întrerupse ea, gândindu-se că ştia mai puţin decât crezuse. Treaba mea începe astăzi la Vins Doux.

- înţeleg.

- Dă-mi drumul la braţ, îi ordonă ea.

- Te întorci spre casa?

- Da ... Mai vrei sa spui ceva, domnule Garfield?

- Doar un compliment. Ce haine frumoase porţi, domnişoară Malloy. Era ultimul lucru pe care l-ar fi aşteptat de la el. înainte de a-i spune un mulţumesc mecanic, Teri se control' la timp. Fiindcă zâmbetul lui crud îi arăta că nu fusese un compliment.

Fără un cuvânt, o luă din loc, repede de acestă dată, pentru ca el să n-o poată reţine.

în timp ce trecea prin vie şi apoi prin grădină, îi apăru în faţă casa frumoasă, de o arhitectură perfectă. îi reveniră în minte cuvintele lui Sloan - şarpe în paradis. Dacă Vins Doux era un fel de paradis, ea nu putea decât să spere că Sloan

Garfield nu era şarpele care i-ar distruge fericirea.

Jill era încă adormită când se întoarse Teri, dar la sunetul uşii se trezi şi-şi întinse braţele slăbuţe către Teri.

Teri luă copilul din pat şi-l duse la un scaun lângă fereastră. Se uită afară. Menajera Esther tăia trandafiri, umplând un coş cu flori.

Fotografiile de la Vins Doux nu reproduseseră întru totul frumuseţea domeniului. Era mai frumos decât tot ce îşi imaginase Teri şi ştia cu siguranţă că sora ei se va înzdrăveni aici.

Strângând copilul la piept, îşi spuse că făcuse cel mai bun lucru venind aici şi că nu-l va lăsa pe Sloan Garfield s-o facă să uite asta.

Era ciudat că Emma Roland nu-i menţionase că el va fi aici. Dar mai existau şi alte lucruri despre care nu-i vorbise. Poate că era un membru al personalului.

Dar cel mai ciudat lucru dintre toate era că Sloan Garfield nu arăta a fi altceva decât propriul său stăpân.

Nu-şi explica de ce nu şi-l putea scoate pe tip din minte, deşi hotărâse să nu se gândească la el.

Uitându-se la ceas, văzu că era ora cinci. Emma Roland nu dăduse nici un semn. Probabil dormea încă ... păruse atât de obosită. Erau o grămadă de lucruri despre care ar fi trebuit să întrebe. Să se îmbrace pentru cină? Era posibil să dea peste Sloan Garfield ...

Dumnezeule! iar se gândea la el, deşi se hotărâse să nu-i mai acorde nici un gând. Era la latitudinea ei să-l evite pe Sloan şi nu-i era greu să facă astfel. Vins Doux era un domeniu mare şi îndatoririle ei şi ale lui Sloan erau diferite. Ea va fi cu Emma în casă sau în grădină. Sloan va avea treabă în vie. Drumurile lor nu se vor întâlni. Cel puţin nu prea des.

Cât despre cum să se îmbrace, nu ştia încă ce obiceiuri sunt la Vins Doux. Astă-seară sau mâine, doamna Roland îi va spune tot ce trebuie să ştie. Până atunci îşi putea folosi doar propria intuiţie.

Jill se învârtea deja prin cameră, încântată de rochia ei cea nouă. Zâmbind, Teri simţi o strângere de inimă pentru părinţii ei, care nu vor vedea niciodată cum un bebeluş adorabil se transformă într-o fată frumoasă.

Zâmbetul fu înlocuit de încruntare când se întoarse spre dulap. Alegerea ar fi trebuit să fie simplă, dar nu era simplă deloc.

Cincisprezece minute mai târziu se studia în oglindă. "Această rochie este făcută pentru dumneata" spusese vânzătoarea atunci când o cumpărase şi Teri ştia că vorbele nu fuseseră spuse degeaba. O îmbinare de verde şi albastru îi scotea în evidenţă tenul delicat, adăugând strălucire ochilor verzi şi obrajilor care fuseseră încălziţi de soarele după-amiezii. Era o rochie simplă, dar costul era evident în liniile ei elegante. Corsajul era mulat senzual peste sâni, fusta atârna graţios peste şoldurile zvelte, dezvăluind picioarele lungi.

în mod normal, Teri nu pierdea prea mult timp cu înfăţişarea ei şi acum se întreba de ce o făcea. îşi aplică o umbră de verde pe pleoape şi puţin rimel. Dintr-o dată, faţa ei drăgălaşă era toată numai ochi. Efectul era şocant.

Oare o cină liniştită acasă merită atât de mult efort din partea ei? Da, îşi spuse Teri, era prima seară a Emmei Roland înapoi acasă şi va aprecia efortul de a o face specială. Si apoi, Teri scoase o mică exclamaţie de furie. Pe cine încerca să prostească? Cel puţin cu sine însăşi putea fi cinstită. Efortul era pentru un bărbat pe care nu-l plăcea şi care nu ascundea

faptul că nici el n-o plăcea. Un bărbat care s-ar putea nici măcar să nu fie prezent în această seară.

Dar el era acolo. îl văzu în momentul în care intră în sufragerie. Răsufarea i se opri şi o strânse pe Jill mai tare de mână.

Sloan stătea cu spatele la ea. Vorbea cu doamna Roland la capătul celălalt al încăperii. Când ei îi înregistrară prezenţa şi se întoarseră, deja respiraţia lui Teri revenise la normal.

- îmi pare bine să vă văd aşa de refăcută, îi spuse ea Emmei, ignorând bărbatul de lângă ea.

- Mă simt mult mai bine. Zborurile mă obosesc întotdeauna. Sloan, ai cunoscut-o deja pe tovarăşa mea. Si acest copil drăgălaş ... se aplecă şi o aduse pe Jill mai aproape, este micuţa Jill Malloy.

Teri urmărea încântarea Emmei pentru fetiţă. Acum, ceva instinctiv o făcu să-şi ridice faţa. Dispreţ, şi mai multă răceală ca oricând se zugrăviseră pe faţa bărbatului. Ochii albaştri priveau cu duritate.

Teri se uită la el confuză şi simţi cum inima îi sparge pieptul.

- N-am ştiut că ai un copil, domnişoară Malloy.

Accentuase intenţionat pe cuvântul "domnişoară".

"Mă judeci" gândi Teri în timp ce furia se instala în ea. "Crezi că Jill este fiica mea şi ai dreptul să mă judeci".

Cu obrazul ridicat bătăios, replică dulce:

- Există lucruri pe care nu le ştii despre mine, domnule Garfield.

Lângă ea o auzi pe Emma ţinându-şi respiraţia. Pentru câteva
momente, uitase de prezenţa femeii, de parcă ar fi fost doar

ea şi cu Sloan Garfield în cameră, cu liniile de război stabilite între ei. Emma deschise gura să explice că Jill era sora lui Teri, dar o privire rugătoare din partea tinerei o făcu să tacă.

Calmă, ca şi când asta ar fi vrut să spună, Emma rosti:

- Sloan şi cu mine ne-am servit deja cu băutură.

Tu ce vrei să bei, Teri dragă?

Uitându-se la şirul de sticle, Teri se întrebă ce să aleagă, nefiind obişnuită cu alcoolul, când auzi o voce insolentă întrebând-o:

- O limonadă, domnişoară Malloy?

- Perfect, răspunse ea mieros, pentru Jill, iar pentru mine, un whisky, cred.

- Cu apă minerală?

- Cu gheaţă, îi răspunse provocator Teri, repetând cuvintele pe care le citise destul de des.

- Cu gheaţă, repetă doamna Roland fără a-i veni să creadă, fiindcă de când o cunoştea pe Teri nu o văzuse bând mai mult de o limonadă, chiar când îi oferise un sherry după masă. S-ar putea să fie o nesăbuinţă pe stomacul gol, obiectă femeia mai în vârstă.

- Oh, nu cred, spuse Sloan, buzele lui senzuale răsucindu-se sarcastic. Domnişoara Malloy are o slăbiciune pentru nesăbuinţe.

- De unde ştii? întrebă curioasă Emma. Este doar a doua oară când vă întâlniţi.

- A treia, spuse Teri, dându-şi seama că Emma nu ştia nimic despre întâlnirea de după-amiază.

îl privi pe Sloan cu ură, dar nu avu timp de explicaţii, fiindcă Sloan îi întindea un pahar. Când luă paharul, degetele ei luară contact cu ale lui. Contactul era deliberat din partea lui şi ea se miră de ce nu-şi mişcă degetele.

Apoi, degetele lui lungi se retraseră. întregul incident nu durase decât câteva clipe. Nu avea nici un sens ca Teri să se simtă ameţită.

Sloan era încă aproape de ea şi-l auzi murmurând:

- A patra oară.

Ea îl privi îndepărtându-se, fără să înţeleagă. A patra oară ... Uitase că prima întâlnire fusese când aruncase cu noroi în maşina lui. Dar Sloan nu uitase. Era un tip care nu uita. îşi stăpâni un fior.

- Domnişoarei Malloy se pare că îi plac pietrele, spuse el mieros.

- Teri - Sloan. Numele de botez, vă rog. Sunt sigură că Teri aşa ar prefera - nu-i aşa, draga mea? - iar tu n-ai fost niciodată prea ceremonios, Sloan, se uită Emma de la unul la altul. Si acum povesteşte-mi despre cea de a treia întâlnire.

- Ne-am întâlnit în această după-amiază. A trebuit s-o trezesc pe Teri. Dormea lângă piatra mare din partea de vest a viei.

- în luminiş? întrebă Emma, consternată. Avem şerpi acolo. Oh, doamne, Teri, nu m-am gândit să te avertizez!

- Nu aveaţi de unde să ştiţi că o s-o iau pe acolo.

- Da, dar totuşi ... Bine că te-a văzut Sloan.

- Bine că am văzut-o, încuviinţă el. Am omorât un mamba acolo chiar săptămâna trecută ... oh, nu-ţi bei whiskyul, Teri?

- Noroc.

Ea ridică paharul la buze. Doar un efort suprem o făcu să nu tuşească atunci când lichidul de foc îi merse pe gât. îşi plecă repede ochii, pentru a nu i se observa şocul.

- Nu trebuie să-l bei, o informă o voce masculină.

Ridicându-şi capul îl privi pieziş.

- Beau asta tot timpul.

Intenţionat, mai luă o înghiţitură, cu ochii aţintiţi într-ai lui şi de data aceasta era pregătită pentru focul alcoolului şi nu tresări.

- Hm, spuse Sloan.

Doar o silabă şi Teri îşi dori să ştie ce însemna asta. Ochii lui sclipeau a ceva ce semăna a amuzament. îl urî şi mai tare. Ar fi vrut să-i spună vreo câteva, dar cu coada ochiului înregistră încă o dată existenţa patroanei ei şi se răzgândi.

- Cred, spuse Sloan, adresându-se Emmei, că lui Teri ar trebui să i se spună câteva lucruri înainte de a se plimba iarăşi pe cont propriu.

- Corect, păru Emma îngrijorată. Ca orice loc mare, Vins Doux are pericolele lui.

Alte pietre unde le place şerpilor să se ascundă?

Plaje unde mareea vine atât de repede încât îl poate mătura pe cel care face plajă neavertizat?

- Pentru binele lui Jill, ar fi bine să fiu avertizată, zâmbi Teri, care simţea orice afară de amuzament, fiindcă intestinul îi spunea că cel mai mare pericol pentru ea nu consta în şerpi sau maree, ci în cu totul altceva.

- Foame, ciripi o voce micuţă.

- Uite acum mâncăm, scumpo, îi spuse doamna Roland lui Jill, sunând dintr-un clopoţel de argint. Hai să ne aşezăm cu toţii.

Mâncarea nu era somptuoasă, dar sufrageria frumoasă dădea impresia că este aşa. Masa şi scaunele erau din nuc, iar draperiile şi covoarele aurii.Tacâmurile erau din argint olandez, iar porţelanurile atât de delicate, încât Teri se rugă în gând ca Jill să nu scape ceva pe jos.

Fu adus miel, delicat condimentat şi servit cu cartofi noi, mazăre verde şi salată. Si mai era şi vin. Emma ridică un

pahar de cristal la buze, îl gustă şi apoi îi zâmbi lui Sloan:

- Perfect, rosti ea. Si dacă nu mă înşel cred că recunosc recolta

- Nu te înşeli, îi răspunse el la zâmbet şi ochii lui nu mai aveau expresia cu care o privea pe Teri.

- Vin de Vins Doux? întrebă ea.

O văzu pe doamna Roland primind o privire rapidă de la Sloan, înainte de a răspunde.

- Nu în acest caz. Acest vin a fost îmbuteliat la un domeniu vecin numit Bienvenue, şi Sloan ştie că este favoritul meu.

Vinul era delicios şi uşor, făcând-o pe Teri să se simtă languroasă. Emma vorbea cu Sloan afaceri despre vinuri, pe care Teri nu le înţelegea, aşa că atunci când încordarea o părăsi, începu să se bucure de mâncare şi lăsă conversaţia să treacă pe lângă ea.

Era bucuroasă că îşi schimbase hainele din cauza eleganţei din jurul ei. Doamna Roland purta un compleu din jerse gri şi un şirag de perle, iar Sloan avea pantaloni eleganţi, bleumarin, şi o cămaşă de mătase bleu, deschisă la gât. El era atât de prins în conversaţia cu Emma, că îl putea privi fără grijă.

Părea că se simte ca acasă, gândi Teri. Nimeni n-ar fi zis că la masă stătea stăpâna cu un membru al personalului.

Sloan întoarse capul brusc, nedându-i lui Teri timp să-şi ascundă ochii. Stie că mă uitam la el, gândi ea şi spre groaza sa, simţi cum i se îmbujorează obrajii. Al naibii bărbat, chiar lumina blândă a lumânărilor nu-i micşora farmecul diavolesc şi dinamic totodată.

Vai de biata femeie care va alege să trăiască împreună cu el. Oare era însurat? Nu ştia şi nici nu voia să ştie, îşi spuse

ea iritată, întrebându-se de ce dracu' îi intrase în cap o astfel de întrebare.

Capitolul 3

- Trebuie că te plictisim, Teri, spuse Sloan.

- Deloc, îi zâmbi ea, întâlnindu-i ochii cu hotărâre.

- Stii ceva despre cum se face vinul?

- Mă pui la încercare? zâmbi ea dezarmant. Stiu foarte puţin, dar sunt interesată enorm. Plănuiesc să învăţ mai multe despre vin.

- Mă bucur.

Vocea Emmei suna ciudat de încântată. Pe faţa autocratică a lui Sloan nu exista nici un semn similar de bucurie. Buzele senzuale se strânseră a dezaprobare.

Nu mă vrei aici, gândi Teri. Este mai mult decât o antipatie. Nu mă placi, nu mă vrei aici şi aş vrea să ştiu de ce.

- Se pare că ai ales persoana potrivită să vină aici cu dumneata, Emma, îl auzi pe Sloan spunând.

Emma, Teri speră să nu i se vadă surprinderea pe faţă. Uşurinţa cu care Sloan o numea pe patroana lui, Emma, sugera o intimitate la care nu se aşteptase. Până acum crezuse că nu-i va fi greu să-l evite, presupusese că se afla prezent în această seară doar din cauză că era prima zi a doamnei Roland acasă. Era iritant să realizeze că între cei doi era o relaţie prietenească, ceea ce însemna că va fi forţată să-l vadă mai des pe Sloan decât socotise.

Stiu că am ales persoana potrivită, înregistră ea vag răspunsul Emmei.

- Nu mi-ai menţionat o însoţitoare.

Doamna Roland l-ar fi dojenit. Cumsecade cum era, nu i-ar fi permis unui totuşi angajat s-o chestioneze într-un mod atât de insolent. Pentru că era insolent, gândi Teri chiar dacă tonul fusese suficient de prietenos.

- Ah, Sloan, repet cele spuse de Teri mai devreme. Există

lucruri pe care nu le ştii nici despre mine.

Emma râdea, şi sclipirea poznaşă pe care o zărise Teri la începutul serii în ochii ei, apăruse din nou.

- Sunt intrigat.

Un zâmbet se ivi în colţul buzelor puternice, dar ochii albaştri erau acoperiţi.

- Minunat! N-ar trebui să-ţi pese, Sloan. îţi plac femeile drăguţe şi trebuie să recunoşti că tovarăşa mea este frumoasă.

Teri se strădui să stea cât mai nemişcată când privirea lui Sloan se întoarse spre ea, şi se mută de la ochi la gura ei, zăbovind acolo un moment, înainte de a coborî spre pieptul unde rochia se mula pe două ridicături.

- Frumoasă, într-adevăr, spuse el rar.

Ca şi înainte, deşi la suprafaţă părea un compliment, nu era deloc unul. Privirea nemişcată o înfurie şi în acelaşi timp o tulbură. Doar prezenţa doamnei Roland la masă o opri să nu răbufnească.

Ochii lui rămaseră neclintiţi şi nu urcară spre faţa ei. Pentru a doua oară în acea zi Teri avu cea mai ciudată senzaţie. Admiraţia unui bărbat nu era nimic nou pentru cei douăzeci şi doi de ani ai ei. Frumoasă ca un înger o numise Andy, dar el o pusese pe un piedestal.

Părul de culoarea mierii şi ochii verzi, codaţi, împreună cu trupul zvelt dar cu rotunjimi totuşi, atrăseseră multe comentarii lumeşti din partea altor bărbaţi. Teri învăţase să treacă peste momentele jenante cu o glumă.

Deşi era sigură că Sloan o dezbrăca în gând, părea că-i studiază rochia şi nu trupul pe care-l acoperea.

Era ceva caraghios, gândi ea, dorindu-şi ca inima să nu-i bată aşa de tare.

Farfuria căzu brusc. Jill trebuie să fi încercat puţin cam tare să împingă în lingură o bucăţică de miel şi farfuria alunecă pe lângă ea, la podea.

- Oh, Doamne!

Teri sări de pe scaun într-o clipă şi îngenunchie pe covor.

- Nu-ţi face griji, auzi vocea liniştitoare a Emmei, dar continuă să adune bucăţile de mâncare căzută.

- Regreta accidentul, dar nu se putea împiedica să nu se bucure că avusese ocazia să scape de privirea lui Sloan. Când se îndreptă, îşi regăsise calmul.

- îmi pare rău de asta.

Deşi ochii lui Teri erau îndreptaţi doar spre Emma, era conştientă de bărbatul tăcut care o observa.

- Nu este vina ta, Jill este doar un copilaş.

- Este şi ar trebui să mănânce din farfurii de plastic. Aşa este învăţată. De acum înainte va fi mai bine aşa.

- Nu sunt sigură că avem, se îndoi Emma.

Teri îşi înăbuşi un zâmbet de amuzament. în micuţul apartament din Johannesburg, doamna Roland ducea viaţa unui muncitor obişnuit, dar Vins Doux avea aspectul unui loc în care invenţia plasticului era doar o poveste.

- Pot să fac rost de undeva? Cape Town este cam departe, dar poate există ceva mai aproape.

- O să-i cer lui Johan să ia ceva pentru tine, se oferi Emma.

- Nu-i nevoie, interveni Sloan. Teri este probabil cel mai bun judecător a ceea ce are nevoie şi cum mă duc mâine în oraş ar putea să mă însoţească.

Cuvintele îi erau adresate Emmei, de parcă Teri era invizibilă, gândi tânăra. Deschise gura să spună nu, dar se opri. Gândul de a fi în compania lui Sloan era iritant, dar el

nu trebuia să ştie asta, aşa că spuse:

- S-ar putea să fie o idee bună.

-Vom pleca de aici în jur de ora nouă.

După ce stabili acest lucru, Sloan îşi continuă discuţia cu Emma despre vinuri şi nu-i mai dădu nici o atenţie lui Teri. Ceea ce îi convenea, decise ea.

Se va duce mâine cu el, dar în viitor cu cât mai puţin va fi în contact cu el, cu atât va fi mai bine.

Cina fiind terminată, stăteau cu toţii în salon şi-şi beau cafeaua când Sloan se uită la ceas.

- Pleci deja? întrebă Emma.

- îmi pare rău, dar n-am ştiut că te întorci astăzi şi am cumpărat bilete la un spectacol.

- Nu-i nimic. Te duci cu cineva cunoscut?

-Miranda Hanson, spuse el cu o faţă impasibilă.

- Este devreme, Sloan, de ce nu mai stai puţin?

-Mi-ar plăcea, dar trebuie să mai văd ceva. în acest fel, abia am timp să mă întorc la ... locuinţa mea.

-Atunci nu te mai reţinem, spuse Emma, cu o urmă de râs în voce.

După ce uşa se închise după silueta înaltă a bărbatului, Teri simţi
cum i se relaxează muşchii stomacului. Până în acest moment nu realizase cât de încordată fusese.

Jill adormise pe un fotoliu, şi plină de remuşcări, Teri luă copilul în braţe să-l ducă în dormitor.

- Să te întorci să mai bem o cafea şi să mai vorbim, o îndemnă doamna Roland.

După ce instală copilul în pat, tânăra se întoarse în salon, unde Emma Roland, sprijinită de spătarul fotoliului, stătea cu ochii închişi.

- Cred că a sosit ora de culcare, zâmbi Teri.

- Moţăiam doar. A fost o zi lungă pentru mine, dar nu mă pot duce încă la culcare. Spune-mi ce crezi despre Vins Doux, zise ea, întinzându-i o ceaşcă de cafea proaspătă lui Teri.

- Este minunat, peste aşteptări, spuse Teri, apoi, privind-o în ochi: Nu mi-aţi spus că Sloan va fi aici.

- Nu.

-V-am întrebat despre el.

- M-ai întrebat dacă are a face cu hotărârea mea să merg acasă, şi ţi-am spus că hotărârea a fost a mea proprie.

-Aşa este. Nu mi-aţi spus că va fi aici şi nici el nu ştia că voi veni aici. De ce nu mi-aţi spus nimic, doamnă Roland?

- Spune-mi Emma, te rog. Sloan aşa îmi zice şi cred că ar trebui şi tu.

Teri era bucuroasă că cealaltă femeie găsise o cale de a-i spune că în
afară de a fi angajata sa era şi prietena ei.

- Mulţumesc, Emma. Despre Sloan ...

-Ai fi venit dacă ai fi ştiut?

- Nu! răspunse ea.

- Eu voiam să vii, râse uşor doamna Roland. Si nu aveam altă şansă.

Teri nu se putu abţine să nu râdă şi ea.

-Am mai spus că eşti o femeie abilă.

- Nu genul răutăcios, sper. Spune-mi, Teri, de ce ies scântei între tine şi Sloan?

-Ai remarcat ...

- Poate am îmbătrânit, dar nu sunt oarbă, draga mea, şi există unele lucruri pe care mi le amintesc foarte bine din tinereţea mea. Stii cum este să simţi că-ţi vibrează fiecare nerv? Că aerul poate fi atât de electrizat încât ai senzaţia că l-

ai putea atinge? Stii cum este să fii conştientă de sexualitatea unui bărbat şi totuşi să nu vrei să-l mai vezi?

încordată, Teri se uită la Emma.

- Se pare că este un conflict personal.

- Ce s-a întâmplat azi după-amiază?

- Sloan m-a găsit dormind lângă stâncă. M-a trezit şi m-a băgat în sperieţi.

-Ar fi trebuit să te avertizez chiar eu. Asta a fost tot, Teri?

Teri rămase tăcută, privind căminul în care fusese aprins focul şi se gândi la tensiunea din acea după-amiază.

- Si atunci a existat o stare de încordare?

- într-un fel, da.

- Nu înţeleg de ce. A fost doar a doua oară când v-aţi întâlnit, iar în apartamentul meu abia aţi schimbat trei cuvinte.

Teri o privi cu un zâmbet ironic.

- Ne-am întâlnit înainte.

- Chiar?

- în drumul spre tine, în aceeaşi zi. Am aruncat cu noroi în maşina lui Sloan.

-Teri, nu-mi vine să cred! o privi Emma cu ochi neîncrezători.

- Ba da. Am aruncat.

Când Teri povesti incidentul, Emma începu să râdă. încă râdea când Teri tăcu.

- Ceva nou pentru Sloan, spuse ea după ce-şi şterse lacrimile de râs. Nici una dintre femeile lui nu s-ar fi gândit să-l supună la un astfel de tratament. Dimpotrivă, ar face tot ce le-ar spune el, s-ar face preş sub picioarele lui, dacă le-ar acorda atenţia dorită.

- Trebuie să fie nişte idioate, spuse Teri înţepată. Si eu nu

sunt una dintre femeile lui Sloan.

- Nu eşti, aprobă Emma.

- Mi-e teamă că ceea ce s-a întâmplat m-a compromis în ochii lui pentru totdeauna.

- Nu cred asta. Pe Slaon nu l-a părăsit încă simţul umorului, spuse Emma.

- Dacă ar fi văzut partea nostimă a ceea ce s-a întâmplat, m-ar fi lăsat să aflu.

- Hm, o privi Emma. gânditoare. De ce l-ai lăsat să creadă că Jill este copilul tău?

- Din cauza reacţiei lui. Amintirea răcelii din vocea lui Sloan când spusese: "N-am ştiut că ai un copil, domnişoară Malloy", cu acea accentuare pe cuvântul "domnişoară", o făcu să se înfurie din nou.

- A tras concluziile lui, recunosc, dar au fost fireşti în împrejurările date, sublinie Emma.

- M-a judecat, Emma, scânteiară ochii cei verzi, şi nu avea dreptul s-o facă.

- Poate că nu. îi vei spune adevărul când îl vei vedea mâine?

- Poate. Dacă nu, te rog păstrează-mi secretul, Emma, o privi rugător Teri.

- Sunt bună la secrete, se însufleţi doamna Roland.

- Nu înţeleg.

- Bineînţeles că nu. Ei bine, Teri dragă, dacă tu şi cu Sloan hotărâţi să menţineţi starea de încordare dintre voi, prevăd că viaţa la Vins Doux va fi interesantă.

- Sper să nu-l văd des, se răzvrăti Teri.

- Te duce mâine în oraş.

-în afară de asta ... Voi fi cu tine în casă sau în grădină, iar Sloan mai tot timpul în vie. Bănuiesc că este un soi de

supraveghetor?

- El ... vede de nişte lucruri.

"Aproape aceleaşi cuvinte pe care le-a folosit Sloan" gândi Teri. Era momentul să schimbe subiectul.

- Emma mă gândeam că vom putea agăţa ceva pe perete.

- Am putea face asta în camera lui Jill, sugeră Emma. De ce să nu cumperi mâine din oraş ceva care să meargă cu o cameră de copil?

înainte de a se urca în pat în acea noapte, Teri intră în camera lui Jill. Fetiţa se dezvelise în somn şi ea o înveli, gândindu-se că era o cameră frumoasă, dar pentru adulţi, însă cu nişte decoraţiuni specifice copilăriei atârnate pe perete, decorul s-ar schimba.

Sugestia Emmei presupunea un gen de permanenţă. Un soi de permanenţă temporară, dacă era să judeci logic. Teri şi Jill nu vor locui la Emma întotdeauna, dar câteva luni i-ar oferi mai multă stabilitate lui Jill şi un răgaz surorii ei.

Acest gând ar fi trebuit s-o bucure. Dar mai exista şi îndoiala. Măcar de nu s-ar afla Sloan Garfield la Vins Doux. Nici un şarpe în paradis. Poate va pleca, se va hotărî să lucreze în altă parte.

"Facem doar cumpărături" mormăi Teri pentru sine stând în faţa hainelor noi înşirate în dulap.

Atunci, de ce era atât de nehotărâtă? Jill era gata îmbrăcată şi se distra trăgând sertarele de la comodă.

îi veni în minte imaginea lui Sloan, înalt, arătos şi elegant. Si apoi o altă viziune - Miranda, cea pe care n-o cunoştea, dar despre care presupunea că este o femeie foarte sofisticată.

Hotărî şi ea să arate sofisticat ca să atragă respectul lui Sloan, dacă nu admiraţia.

Făcându-şi rapid alegerea, optă pentru o rochie, un amestec atrăgător de roşu şi portocaliu, cu bretele subţiri pe umeri şi un cordon lat. Pe deasupra mergea o jachetă albă, iar la gât un lanţ compact.

Acum trebuia să-şi îndrepte atenţia asupra părului. De când venise la Vins Doux îl purtase lăsat pe umeri. Acum îl ridică şi-l strânse la spate într-un coc, lăsând să atârne câteva şuviţe de fiecare parte a feţei pentru a mai îndulci severitatea coafurii.

Sloan o aştepta la picioarele scărilor largi de piatră. Se sprijinea de maşina lui argintie, îmbrăcat impecabil, cu haina aruncată neglijent pe un umăr.

Ochii lui erau aţintiţi asupra ei, apreciatori, studiind în amănunţime fiecare detaliu al înfăţişării ei.

Teri inspiră adânc, îşi strânse sora mai tare de mână şi începu să coboare.

Emma apăru din casă zâmbitoare, şi veni la maşină.

- Ce bine arătaţi amândouă, se entuziasmă ea. Nu sunt drăguţe, Sloan?

- Două femei pe măsura oricărui bărbat, zâmbi el, dar tonul era sec.

- Mulţumesc, spuse Teri şi se întrebă dacă Sloan şi Emma simţeau că sub exteriorul ei calm bătea o inimă atât de agitat.

Sloan deschise portiera maşinii, aşezând-o pe Teri în faţă şi pe Jill în spate, cu o politeţe impecabilă.

încet, el trecu pe aleea străjuită de stejarii de la Vins Doux, apoi pe poartă şi o luă pe autostradă, mărind viteza.

Teri îşi întoarse capul spre fereastră, concentrându-se asupra imaginii de afară. Mai văzuse acest drum ieri, dar atât de tulburătoare era prezenţa bărbatului de la volan, încât i se părea necesar să se uite în altă parte.

-îţi place peisajul?

-Este foarte frumos.

Cel puţin aşa îşi amintea că fusese ieri, cu munţi înceţoşaţi, văi tăcute, zeci de golfuleţe în oceanul albastru. Se va bucura de peisaj altă dată. Astăzi nu se putea bucura, cu Sloan la câţiva centrimetri de ea, cu aerul atât de încordat între ei, încât aproape nu putea respira.

Avea nevoie de aer. îşi duse mâna la portieră, se chinui cu un mâner, dar nu se întâmplă nimic.

-Vrei să deschizi fereastra?

Da, spuse ea cu răceală. Ce trebuie să fac?

-Asta.

Maşina nu-şi încetini viteza când Sloan îşi întinse mâna peste Teri. Ea stătea foarte liniştită când mâna lui i se strecură peste piept, braţul rămânându-i acolo, iar un deget apăsă pe un buton şi geamul coborî, comandat electronic. Dar braţul nu se retrase imediat. Pentru ceea ce păru o eternitate rămase peste pieptul ei. Când şi-l retrase lăsă în urmă o senzaţie de arsură.

Teri inspiră brusc.

Sloan fluiera încetişor şi involuntar şi ea se întoarse de la fereastră ca să-l privească. Nu dădea nici un semn că s-ar fi simţit privit.

-Ai făcut-o intenţionat, îl acuză ea furioasă.

-Bineînţeles.

Nici măcar un protest sau o urmă de jenă.

-Si te-ai gândit că voi fi prea surprinsă ca să reacţionez.

-Nu ai noroi la îndemână, ripostă el mieros.

Al naibii bărbat, întotdeauna atât de sarcastic. Devenea mai furioasă cu fiecare secundă care trecea.

-Am o mână, îl informă ea.

- Nu m-ai pălmui ca să rişti un accident - nu cu fiica ta pe scaunul din spate.

Fiică. Cândva în timpul nopţii, trebuise să se decidă să-i spună adevărul despre Jill. Să-l lase să creadă că era altceva în afară de sora ei părea o copilărie, dar într-o clipă se răzgândi. Sloan era atât de sigur pe el ... Exista o oarecare satisfacţie ştiind că-l păcălise.

- Nu aş face nimic s-o pun în pericol pe Jill ... Făcu o pauză amintindu-şi cu durere cum muriseră părinţii lor în mod inutil. Dar nu mă mai atinge, adăugă ea mult mai încet. Nu voi suporta.

în această parte a drumului era puţin trafic şi Sloan îşi mută ochii spre ea.

- Este greu să nu fii atinsă, spuse el suficient de detaşat, în timp ce ochii lui, albaştri ca marea de la Cape, întârziau pe faţa ei.

- Atinsă dar pretenţioasă, răspunse Teri cu tot dispreţul pe care-l merita remarca.

- Si ţepoasă. Si care nu se înjoseşte, râse el. Uită-te în faţă, Teri, vezi moara aceea? Este una dintre cele mai vechi de aici, o adevărată piatră de hotar.

O ofertă de pace, neaşteptată. De ce alesese s-o facă acest bărbat arogant şi tulburător? Era un sfârşit al bătăliei sau doar un armistiţiu? Doar timpul o va spune.

Totuşi, cu linişte în suflet, Teri urmări cum se apropie Cape Town. "Unul dintre cele mai frumoase oraşe din lume, îi spusese odată maică-sa şi deşi cunoştinţele lui Teri despre lume erau limitate, nu gândi că acea constatare fusese exagerată. Aşezat lângă muntele Table, Cape Town îţi tăia răsuflarea.

Când intrară în oraş, se aşeză mai bine în scaun,

încântată de tot ce vedea în jurul ei. Case vechi cu portaluri de fier forjat şi cornişe complicate. Străzi înguste şi sinuoase care urcau pe coasta muntelui. Si apoi faleza, Heerengrach, construită pe pământul care fusese smuls mării, cu clădiri moderne şi frumoase. Teri nu ştia dacă Sloan îi făcea un tur al oraşului - el nu spuse nimic şi ea nu întrebă - dar ştia că va veni din nou aici singură, şi va petrece ore întregi explorând.

- Locul de paradă, spuse Sloan intrând într-un spaţiu deschis din centrul oraşului. Este locul original de paradă militară, încă folosit, dar în majoritatea timpului este parcare. Si în unele zile este folosit ca piaţă.

O piaţă superbă. Peste tot erau tarabe. Unele pline cu fructe, altele cu flori. Vânzătorii erau în special femei băştinaşe, îmbrăcate în culori vii şi care se strigau una pe alta într-o limbă pe care Teri n-o cunoştea.

încântată peste poate de sunete şi parfumuri, Teri ar fi petrecut mai mult timp mergând de la o tarabă la alta, dar Sloan era lângă ea şi Jill o trăgea de mână.

El le lăsă pe Adderley Street, în faţa unui mare magazin şi le arătă locul unde se vor întâlni.

- Două ore îţi sunt suficiente? o întrebă şi ea zâmbi a încuviinţare, uitând pentru moment de sofisticarea rece care nu-i era firească.

Găsiră repede salonul cu articole din plastic şi Jill îşi alese farfurii roşii. Următoarea oprire fu la raionul de artizanat, de unde Teri cumpără două tapiserii - una cu două pisicuţe şi alta cu un căţeluş.

Trecuse o oră.

Nu era greu de petrecut o altă oră. Erau atâtea lucruri frumoase de văzut şi admirat, chiar dacă nu aveau bani de cheltuit.

Deoarece Jill nu mai avea răbdare, Teri realiză că era timpul să meargă la raionul de jucării, situat lângă locul în care trebuia să se întâlnească mai târziu cu Sloan.

Când Jill văzu atâtea jucării, ochii ei se măriră şi puse mâna imediat pe o păpuşă din cauciuc.

- Păpuşă! Jill are păpuşă?

O imagine a portofelului ei gol o convinse pe Teri că surioara ei nu putea avea păpuşa.

- îmi pare rău, puişor, scutură ea din cap cu regret.

Jill păru bosumflată un moment, apoi se înveseli. Strângând păpuşa la piept merse de la o jucărie la alta. Găsise un căluţ de lemn care se legăna şi se urcă pe el începând să se balanseze.

Louise ar trebui s-o vadă, gândi Teri. Era diferită de copilul palid şi bolnav, prea liniştit. în curând, obrajii ei vor prinde culoare în aerul proaspăt de la Vins Doux. Teri îi va trimite fotografii Louisei.

Se uită la ceas. Cum trecuseră atât de repede două ore? Sloan părea un bărbat căruia îi plăcea să fie punctual.

- Este timpul să plecăm, scumpete, îi spuse lui Jill, ridicând-o de pe cal. Dă-mi mie păpuşa.

- Nu.

Păpuşa de cauciuc era strânsă şi mai tare.

- Vreau păpuşa! se văicări fetiţa. Vreau păpuşa! rosti ea şi mai tare.

- Nu, Jill.

Câteva capete se întoarseră spre ele. Teri încercă să-i ia păpuşa, dar fetiţa o strângea surprinzător de tare.

- Vreau păpuşa! se văicări ea din nou.

- Când o să am bani, îi spuse sora ei.

- O femeiuşcă foarte hotărâtă, spuse o voce amuzată din

spatele ei şi Teri încremeni.

Foarte încet, se întoarse.

- S-a amorezat de păpuşă! spuse ea printre buzele îngheţate.

- Bănuiesc. Ai de gând să i-o cumperi?

- Nu.

Sloan se aplecă să se uite la preţul de pe etichetă.

- Nu este scumpă.

- Mai mult decât îmi pot permite.

De ce, oare de ce nu aşteptase la locul de întâlnire, ca s-o scutească de această umilinţă?

Aproape apărându-se, Teri apuse:

- I-o pot cumpăra când voi fi plătită la sfârşitul lunii.

- Dacă o vei mai găsi ... Tonul lui Sloan era inexpresiv. Ce părere ai, mâncăm ceva înainte de a ne întoarce?

Nu era o întrebare, fiindcă se pare că era sigur că ea va spune da. Era însetată, şi totuşi simţea nevoia să-l înfrunte pe acest bărbat.

- Nu prea cred, dar oricum, mulţumesc.

- îmi închipui că Jill nu va refuza o îngheţată.

Era şiret - ceea ce nu era o surpriză. Cuvintele păreau adresate lui Teri, dar, ochii erau îndreptaţi direct spre sora ei şi la cuvântul "îngheţată" faţa micuţei străluci de încântare. Teri ştia că nu avea nici un sens să se certe - armistiţiul fusese stabilit.

Ea hotărî să cedeze puţin.

- O ceaşcă de ceai ar fi plăcută, presupun.

- Există un loc plăcut la următorul cvartal. Luaţi-o înainte, vă ajung din urmă.

Cafeneaua era mai mult decât plăcută. Teri se uită încântată în jur, în ciuda faptului că ştia că Sloan se folosise

de Jill ca să le aducă acolo. Locul era frumos decorat şi prietenos.

Teri încă se minuna când cuvintele "Pentru tine, Jill" o făcură să-şi îndrepte atenţia asupra mesei.

Un pachet stătea în faţa fetiţei care-l privea perplexă. Chiar înainte ca Jill să-l deschidă, Teri ştia ce era înăuntru.

Capitolul 4

Teri se întoarse pentru a se uita la Sloan care-şi trăgea un scaun. în timp ce se aşeza, întâlni privirea ei şi văzu cum colţurile buzelor lui erau uşor ridicate şi că ochii albaştri aveau o expresie pe care n-o înţelegea.

- I-ai cumpărat păpuşa, nu-i aşa? vorbi ea încet, ca să nu audă Jill.

Sloan dădu din umeri.

- N-ar fi trebuit.

Buzele lui Teri erau ţepene în timp ce Jill începu să desfacă pachetul.

- Copilul părea să o vrea.

Si a costat puţin, părea el să spună.

Puţin după standardele tale, gândi Teri cu ciudă. Mult pentru ale mele.

Era greu să aprecieze gestul când întreg trupul ei tremura de încordare. Dacă Andy ar fi cumpărat păpuşa, i-ar fi fost recunoscătoare. Dar Sloan nu era Andy - cât de des făcuse comparaţia, de fiecare dată i se păruse că nu este corectă cu Andy.

Oare Sloan făcuse gestul ca s-o irite? Da, îi spunea intuiţia. Si apoi, poate nu, raţiona ea mai înţelegătoare. Ei porniseră pe picior greşit. Poate că el încerca să facă amendamente. Poate că, la urma urmei, trebuia să-i acorde beneficiul încrederii.

Reuşi să zâmbească.

-Jill pare extaziată.

Prin hârtia ruptă a pachetului apărură nişte pantofiori de cauciuc, dezvăluindu-i lui Jill natura darului. Nerăbdătoare, rupse restul ambalajului şi strânse păpuşa la piept.

- Păpuşă, spuse ea repetând mereu, cu faţa luminată de

fericire.

- Mulţumesc, Sloan, spuse Teri. Jill, nu i-ai mulţumit domnului Garfield.

- Fericirea ei îmi mulţumeşte destul, zâmbi Sloan, cu ceva straniu în voce. Nu există nesinceritate la copil.

Totuşi ... Deşi, nespus, cuvântul era subînţeles şi Teri abia se abţinu să nu-l înfrunte.

A fost rănit de femei, gândi ea. Nu încercă să-l înfrunte, ci se întoarse către Jill şi spuse:

- Trebuie să-i dai păpuşii tale un nume, puişor.

- Miffy, se auzi fără ezitare.

- Un nume minunat! râse Sloan şi Teri fu şocată, fiindcă nu-l mai auzise râzând ... Era un sunet vital şi extrem de atrăgător ... El continuă: mămica ta va bea ceai, iar eu o bere şi tu ce vrei, Jill? îngheţată?

- ...Gheţată, străluciră ochii lui Jill.

- Ce fel?

De această dată, ea îl privi fără să înţeleagă.

- Există de vanilie, mentă, zmeură.

Toate, cuvinte pe care Jill nu le cunoştea. Teri era gata să intervină când Sloan îşi dădu seama şi singur.

- Ce părere ai de aceea? arătă el cu degetul către o măsuţă unde două adolescente mâncau îngheţată.

îngheţată? Un amestec de culori scăldat în sos de ciocolată şi presărat cu nuci. în timp ce Jill îşi ţinea răsuflarea de emoţie, Teri simţea cum îi lasă gura apă. îi plăcea la nebunie îngheţata, dar în ultimul timp nu avusese bani de cheltuit pentru extravaganţe.

- ... Gheţată, spuse Jill arătând spre cele două fete.

- S-a făcut ... Sloan se întoarse spre Teri. Vrei ceva să mănânci împreună cu ceaiul tău?

- Doar ceai, mulţumesc, refuză ea deşi murea de poftă pentru îngheţată.

Când veni chelneriţa să ia comanda, Teri spuse repede:

- M-am răzgândit. Pot să am şi eu o îngheţată?

Vorbiră, aşteptând să vină comanda şi descoperiră că amândurora le plăcea să înoate, să meargă cu bicicleta, muzica şi cititul, că Teri iubea istoria în timp ce Sloan prefera biografiile. Nu era deloc ceea ce îşi imaginase ea despre un fermier. Teri trebui să recunoască faţă de sine că stereotipurile se aplicau rar în viaţa reală.

Mai era ceva ce recunoscu. Sloan era un bărbat extraordinar de atrăgător. De la început remarcase, dar exista mai mult decât o faţă frumoasă şi un trup viril. Era vocea lui joasă şi vitală, ochii vioi şi care se luminau de căldură când râdea. Exprimau farmec şi inteligenţă. Si mai presus de toate exista o masculinitate şi o sexualitate care se simţea. Acest bărbat putea fi pasional, o ştia din instinct.

Ca înainte, Teri fu dintr-o dată conştientă de o pasiune în interiorul ei. Era o calitate pe care până atunci nu visase că o posedă. Zăcuse latentă în ea, nebănuită, aşteptând să fie trezită? De către cine?

Nu de Sloan! Asta o ştia. Era imposibil din mai multe motive. Să fie neliniştită pe un scaun, încercând să înfrâneze un alean care se stârnise în ea în cel mai ciudat mod.

Sloan nu era pentru ea. Fusese drăguţ din partea lui s-o invite la restaurant, dar era totuşi un gest şi nimic mai mult. Un mic armistiţiu, întâlnirile fiind rezervate Mirandelor din lumea lui. Un mic armistiţiu pentru însoţitoarea doamnei şi fiicei ei - aşa cum le vedea el. Ar fi trebuit să-i spună adevărul despre Jill, jocul mersese suficient de departe.

Din nou se foi pe scaun. Sloan vorbea de cartea pe care o

citea despre Linnaeus, faimosul botanist din secolul optsprezece, care studiase şi flora de la Cape. în mod normal, bibliotecara din Teri ar fi fost absorbită, fiindcă îi plăceau discuţiile despre cărţi. Auzea ce spunea el, dădea răspunsuri corecte, dar mintea nu-i era la de mult decedatul Linnaeus, ci la bărbatul în carne şi oase care stătea atât de aproape de ea, încât dacă ar fi întins mâna l-ar fi atins.

îi mai trecu prin cap că dacă ar fi traversat strada din Johannesburg cu câteva minute mai târziu, prima lor întâlnire nefastă n-ar fi avut loc. L-ar fi întâlnit pe Sloan pentru prima dată ieri, la Vins Doux şi ostilitatea ar fi fost absentă din relaţia lor. Si provocarea. Se întrebă dacă ar fi preferat în acest fel.

Ce gând ciudat. Unul pe care nu-l continuă, fiindcă în acel moment sosi chelneriţa.

îngheţata era tot atât de delicioasă pe cât de apetisantă arăta. Jill se uita extaziată la a ei înainte de a înfige linguriţa în ea.

Teri se hotărî ca atunci când va lua prima leafă, să vină cu Jill în oraş, iar îngheţata să fie pe primul loc. O mâncă încet, lăsând-o să se topească în gură înainte de a o înghiţi. Sloan era tăcut acum şi Teri nu făcu nici o încercare de conversaţie.

Conştientă brusc că era observată, se uită în sus. Ochii albaştri ai lui Sloan erau amuzaţi. De ce, părea că abia îşi stăpâneşte râsul!

- Ce-i aşa de amuzant? întrebă Teri.

- Nu ştii?

îi putea auzi râsul din voce. Râdea de ea. Dar nu ştia de ce.

- Se pare că te amuz, spuse ea nesigură şi apoi înţelese,

îngheţata ...

Scânteia din ochii lui se intensifică, dar buzele rămaseră nemişcate.

- Miranda n-ar fi comandat asta?

O sprânceană se ridică la auzul numelui.

- Nici alte femei pe care le cunosc.

- Si-ar fi turnat ceai în ele, încuviinţă ea gânditoare. Se gândesc la siluetele lor.

- Corect.

- Presupun că tu crezi că şi eu ar fi trebuit s-o fac.

- Tu nu te-ai îngrăşa nici dacă ai mânca o sută de îngheţate, nu cu construcţia ta.

Si totuşi, el era amuzat. De ce?

- Dacă nu ai fi vrut să comand asta, ar fi trebuit să spui, zise ea sfidător. Oricum, sunt bucuroasă că am comandat-o. Nu m-aş fi lipsit de ea pentru nimic în lume.

- Chiar asta este. îţi place prea mult, râse el. Trebuie să cunoşti imaginea pe care o prezinţi astăzi, Teri. Un model Vogue, îngrijit şi elegant, cu părul aranjat, cu această toaletă. O doamnă de lume.

- Ar fi trebuit să mă rezum la ceai.

- Acum vorbeşti prostii, spuse el, în timp ce îşi întinse mâna spre capul ei.

Acţiunea o luă pe nepregătite, iar degetele lui fură în părul ei înainte să le fi putut opri. El ajunse la clamele care susţineau cocul. Degetele ei se împletiră cu ale lui. Degete lungi, puternice dar suple şi atât de senzuale încât se înfioră.

Respiraţia păru să i se oprească în gât. Ceva asemănător panicii o cuprinse şi pentru un lung moment, degetele ei rămaseră nemişcate lângă ale lui, iar trupul ei fu invadat de senzaţii. Cele mai stranii senzaţii

- teribil de tulburătoare! Nici un sărut al lui Andy nu avusese vreodată un astfel de efect.

Mai târziu, se va întreba cât au stat aşa, mâinile lui Sloan sub ale ei, un conflict ciudat şi tăcut, în timp ce Jill continua să-şi mănânce îngheţata, fără a-şi da seama de tensiunea ce se instalase între cei doi adulţi. Poate că întregul incident nu dură mai mult de câteva secunde - deşi părea că durase o oră - dar Teri ştia că va trece mult timp până îl va uita.

Brusc, ea îşi coborî mâinile de parcă le-ar fi scos din foc. Mâinile lui Sloan coborâră ceva mai târziu şi părul îi căzu pe umeri.

- Bucură-te de îngheţata ta, spuse el cu o voce blândă.

- în timp ce tu râzi.

Era bucuroasă că părul îi atârna ca un văl în jurul capului plecat, ascunzându-i tulburarea din ochi şi căldura din obraji.

Teri continuă să mănânce îngheţata, dar plăcerea gustului se dusese. în loc de asta, devenise foarte conştientă de prezenţa lui şi de un fior în interiorul trupului pentru care trebuia să-şi adune toată forţa pentru a-l ascunde.

Teri îşi termină îngheţata în cele din urmă şi, după ceea ce i se păru o eternitate, Jill ajunse s-o termine pe a ei. Erau gata să părăsească restaurantul, să iasă în soare şi în furnicarul străzii unui Cape Town în forfotă.

Teri îl privea cu coada ochiului pe Sloan în timp ce mergeau către maşină. Doar profilul era vizibil. Arăta rece şi calm. Nimic în conduita lui nu sugera că în ultima jumătate de oră se întâmplase ceva care să-l tulbure. în restaurant, aerul dintre ei păruse să vibreze de electricitate, aproape materială. Crezuse că şi el simţise la fel. Dar îşi dădu seama acum că Sloan nu simţise absolut nimic.

El nu vorbi pe drumul de întoarcere spre Vins Doux.

Părea preocupat şi ea era bucuroasă că nu trebuie să facă vreun fel de conversaţie. în timp ce aşteptaseră să le vină comanda, conversaţia fusese uşoară şi fluentă, izvorând din preocupările comune.

Si apoi el îi desfăcuse părul şi ea tremurase la atingerea degetelor lui şi brusc totul se schimbase. O parte a ei vroia să se gândească la ceea ce se întâmplase, cealaltă parte respingea ideea. Sloan nu era tipul ei, neaşteptata lui amabilitate din restaurant nu era de luat în seamă şi cu cât mai puţin se gândea la el cu atât era mai bine. Măcar de s-ar putea opri să se mai gândească la el!

Jill stătea pe bancheta din spate, jucându-se cu Miffy, murmurându-i că era ora de culcare. în cele din urmă, murmurul încetă şi Teri uitându-se în spate, văzu că sora ei adormise.

Cu păpuşa strânsă la piept şi urme de îngheţată în jurul gurii, Jill era imaginea unui copil mulţumit. Teri zâmbi. în doar o singură zi, fetiţa se bucurase la Vins Doux, mai mult decât în toate acele luni de la moartea părinţilor ei. Si vor fi şi alte momente plăcute pentru ea, Teri o ştia. în ceea ce o privea pe Jill, hotărârea de a veni la Cape fusese corectă.

Zâmbetul îi pieri de pe buze când în minte i se ivi o întrebare ... "Fusese corectă hotărârea pentru ea?"

Aroma cafelei proaspete plutea în aer când Teri şi Jill intrară pe uşile camerei însorite, în dimineaţa următoare. Cina fusese servită în sufragerie, dar Emmei îi plăcea să ia micul dejun în camera cu pereţi de sticlă din partea de est, unde era soare în majoritatea zilei. Camera fusese recent adăugată casei. Erau plante peste tot şi spre deosebire de restul casei unde mobila era antică, aici mesele şi scaunele erau din trestie, şi o faţă de masă alb cu roşu, cu desene

specifice africane. Teri ştiu că după bibliotecă, aceasta va fi camera ei favorită.

Zâmbea când intră în camera unde Emma turna cafea.

- Bună dimineaţa, îmi pare rău că am întârziat. Dar aerul este ...

Se opri. Sloan era la masă şi se întrebă cum de nu-l văzuse imediat.

- Nu aţi întârziat deloc, dragele mele, zâmbi Emma. Vino şi aşază-te, şi serveşte-te cu biscuiţi calzi din cuptor.

- Cum este aerul? întrebă Sloan.

- Ameţitor, răspunse Teri după un moment. Auzisem de aerul ca şampania şi n-am ştiut niciodată ce înseamnă, dar acum ştiu, pentru că aici cred că mă simt puţin cam beată. Nu am dormit aşa de mult de ani întregi!

Se întrebă dacă vorbele ei îi ascundeau sentimentul de conştientizare a prezenţei lui. După ce se trezise, făcuse un duş şi se îmbrăcase în blugi şi o bluză simplă. Părul îi atârna în jurul umerilor şi singura concesie făcută înfrumuseţării fusese o tuşă strălucitoare pe buze. O privire în oglindă îi arătase o fată mult mai tânără decât anii ei, o imagine foarte diferită de cea pe care i-o prezentase lui Sloan cu o zi în urmă. înfăţişarea ei n-ar fi trebuit să aibă importanţă, totuşi, din anumite motive, avea. Chiar în pantaloni obişnuiţi, şi cu cămaşa deschisă la gât, Sloan arăta atât de sigur pe sine, încât regretă că nu poseda imaginea de cu o zi mai înainte, care fusese un soi de mască, o faţadă din spatele căreia încercase să fie la egalitate cu el.

Ceea ce era o prostie. Ea era cine era, şi nici hainele, nici machiajul n-ar schimba-o. Hotărând asta, luă un biscuit din coşuleţ, îl unse cu unt şi-l puse pe noua farfurie roşie a lui Jill.

- Sper să dormi târziu mai des, Teri, spuse Emma.

Apropo, Sloan, ţi-am spus ce am auzit de la Bruce şi Virginia? Vor sosi în după-amiaza asta.

-Ah.

Pe cale de a-şi unge un biscuit pentru sine, Teri se uită în sus, surprinsă de o inflexiune în vocea lui Sloan. Faţa lui era lipsită de expresie. Stătea sprijinit de spătarul scaunului părând relaxat. Si totuşi, Teri ar fi spus că era orice în afară de relaxat şi se întrebă cum de ştia.

-Nepoata şi nepotul meu, îi explică Emma.

-Vin să stea la Vins Doux? fu curioasă Teri, auzind pentru prima dată menţionându-se familia Emmei.

-Da ... Emma se uită la cafetieră şi mai turnă cafea într-o ceaşcă deja plină ... Sloan, vii să cinezi cu noi?

-Sigur.

Nu pentru prima oară Teri fu surprinsă de relaţia curioasă dintre cei doi. Emma părea să-l stimeze pe Sloan. Comportamentul ei cu ceilalţi membri ai personalului, deşi întotdeauna prietenos, era diferit.

-M-am gândit să mâncăm pe la şapte şi jumătate. Asta ne va da timp să ... se opri ea.

Timp pentru ce? se întrebă Teri, iar Emma continuă:

-O iei pe Teri cu tine în această dimineaţă, Sloan?

-Nu mai am nevoie să fac cumpărături, spuse repede Teri.

-Sloan o să te ducă să-ţi arate totul la Vins Doux.

Teri reuşi să-şi înghită refuzul care-i apăruse instinctiv pe buze.

-Am văzut deja casa şi via.

-N-ai mers prea departe, observă Sloan.

Gura lui căpătase o expresie amuzată pe care începea s-o cunoască, şi ochii erau uşor ironici. Stie, gândi Teri, ştie ce

simt despre a merge cu el.

- Nu cred că Jill se poate descurca singură, spuse ea refuzând să-i dea satisfacţia de a se uita în altă parte.

- Jill poate petrece dimineaţa cu mine, spuse Emma. Si dacă voi obosi, se va ocupa Jessie de ea.

Sloan zâmbi.

- Crede că vom merge călare.

Ea putea să spună că nu ştie să călărească, dar el i-ar spune că ar învăţa-o. în afară de asta, Emma ştia de noul costum de călărie din geamantanul lui Teri, fiindcă ea o îndemnase să-l includă între cumpărături.

Teri se uită de la unul la celălalt şi-şi dădu seama că era bine să-şi păstreze scuzele pentru o altă ocazie. Si încercă să-şi stăpânească fiorul de excitare, nejustificatul fior care o pătrunsese la gândul de a fi singură cu Sloan. Era posibil chiar să-i facă plăcere.

îi făcea plăcere, hotărî ea o jumătate de oră mai târziu. Era pentru prima oară pe un cal, dar departe de a fi nervoasă, cum ar fi crezut Emma, Teri se simţea încântată. Era o călăreaţă înnăscută, gândi ea cu bucurie şi ştiu că o să mai facă asta din nou, şi des.

îşi prinsese părul la spate cu o cordeluţă roşie care se asorta cu bluza ei simplă şi râse când simţi cum vântul i se joacă în păr. Sub ea, iapa pe care Sloan o alesese pentru ea, mergea uşor şi ritmic, iar în faţă se afla Sloan însuşi, înalt şi suplu, pe calul lui. Acesta se întoarse când vântul îi aduse la urechi sunet de râs, cu o faţă întrebătoare, dar ea îi zâmbi şi scutură din cap.

Fusese o fraieră că se gândise atât de mult dacă să-l lase să-i arate împrejurimile. Aerul era răcoros şi dulceag şi pe ambele părţi ale cărării, via se întindea până la munţi.

Călăriseră o bucată bună de drum printr-un domeniu care era mai mare decât îşi închipuise. Noi privelişti o înconjurau pe Teri la fiecare întorsătură a potecii.

Si în tot acest timp era conştientă de bărbatul de pe cal dinaintea ei. Chiar dacă ochii ei erau pe vie, pe ciorchinii de struguri care se vor coace şi se vor transforma în vin, era conştientă de Sloan. Cu o uşoară senzaţie de şoc realiză că nu era nevoie să-i vadă faţa ca să ştie cum arată. Trupul suplu, trăsăturile aspre, totul îi era imprimat în minte la fel de clar cum erau cuvintele pe paginile unei cărţi.

Cum se întâmplase acest lucru? Si atât de repede? Trebuie să fie aerul. îi spusese Emmei şi lui Sloan că acesta o făcea să se simtă ameţită şi că îi făcea percepţia mai acută. Trăsăturile lui Andy ar trebui să-i fie la fel de clare. închizând ochii, Teri se concentră asupra lui Andy. Exista o impresie de bunătate, de adevărată cumsecădenie. O faţă rotundă şi păr nisipiu. Uşor şocată, Teri se uită din nou la silueta din faţa ei şi, cu efort de data aceasta, îşi îndreptă atenţia înapoi spre vie.

La pivniţele de vinuri, Sloan descălecă repede, şi când îl văzu că vine spre ea, Teri dădu să facă la fel. Dar el fu mai rapid ca ea şi mâinile i se aşezară pe mijloc, coborând-o.

Ea crezu că îi va da drumul când va ajunge la pământ, dar el n-o făcu imediat. Stătu aproape de ea, foarte aproape, cu mâinile pe talie. Teri privi în sus şi văzu că o privea. Era foarte înalt şi deşi doar mâinile lui o atingeau, într-un fel ciudat, părea să aibă contact cu fiecare părticică a trupului lui. în restaurant, fusese încercată de un elan straniu. Acum, când îi văzu ochii aţintiţi asupra buzelor, simţi din nou acelaşi lucru.

îi coborâră ochii pe gura lui. Cum ar fi s-o simtă peste a

ei? Era o nebunie chiar să se întrebe! Buzele unui bărbat erau foarte asemănătoare cu ale altuia, fusese sărutată de Andy şi de alţi bărbaţi înaintea lui. Cum putea fi atât de sigură că sărutul lui Sloan ar fi diferit?

Mâinile de pe mijlocul ei se strânseră, mişcarea aducând-o mai aproape de el. îi simţea fiecare din degetele care păreau s-o ardă prin ţesătura îmbrăcăminţii. După un moment îi dădu drumul - şi nu ştiu dacă era uşurată sau dezamăgită. " Ce creatură sucită sunt" gândi ea dezgustată.

în pivniţă era întuneric. Era un miros înţepător pe care Teri îl va asocia întotdeauna cu făcutul vinului. Si cu Sloan.

Ea gândi că nu va fi în stare să se concentreze când Sloan îi explică variatele procese prin care trece strugurele înainte ca vinul să fie îmbuteliat. Totuşi, nu se ştie când, interesul ei fu cucerit şi îl urmări prin pivniţe, sorbindu-i cuvintele de pe buze.

El vorbea cu uşurinţă şi ea era fascinată ca atunci când discutaseră în restaurant, despre pasiunile lor reciproce.

- Eşti un bun ghid, observă ea în cele din urmă, când privea sticlele sigilate şi etichetate.

- Mulţumesc, bună domniţă. Un motiv în plus pentru mine să-ţi completez turul vizitei, râse Sloan când îi văzu privirea uimită. Gustarea vinului este ceea ce noi păstrăm pentru la urmă, în general.

în general ... Pe câţi alţii îi dusese Sloan în acest tur? Si dintre ei, câţi fuseseră femei? Hotărâtă, alungă întrebarea din minte.

- Ultima şi cea mai bună, sper, răspunse ea cu un mic râs.

- Tu decizi. Ce să fie? Vin alb sau roşu? Ce te tentează, Teri?

Ei îi plăcea vinul, dar nu era o cunoscătoare. Se uită la

sticle, vinul alb, Riesling, de culoarea chihlimbarului. Cel roşu, mai întunecat ca sângele. El aştepta să aleagă.

- Roşu, propuse ea.

Sloan turnă vin într-un mic pahar de cristal. Ea îl urmări luând o înghiţitură.

- Un alt obicei al nostru, zâmbi el. Rândul tău acum, Teri.

îl aşteptă să-i umple un al doilea pahar, dar el nu o făcu. în loc de asta, îi întinse paharul şi i-l ridică la buze. Acum era foarte aproape de ea.

Simţi cum mâna lui îi atinge obrazul. Atingerea era ca o mângâiere a cărei trăsătură dominantă nu era căldură ci senzualitate. Involuntar, Teri îşi ridică ochii şi când întâlni privirea lui Sloan, răsuflarea i se opri în piept. Luă o înghiţitură de vin, dar nu o gustă. Era ca şi cum singurul gust pe care simţurile ei îl puteau percepe era cel pe care buzele lui îl lăsaseră pe pahar.

- îţi place? întrebă el încet.

- Da, spuse ea nesigură şi ştiu că chiar dacă vorbeau despre vin, vorbeau şi despre altceva. Dar ţie?

El nu răspunse imediat. Un lung moment el îi studie faţa atât de intens de parcă vroia să-i memoreze fiecare trăsătură, înainte ca ochii să-i cadă pe gâtul unde un puls bătea nebuneşte şi pe conturul sânilor strânşi sub bluza uşor umedă din cauza călăritului. Apoi spuse:

- De ce nu? Mai vrei? adăugă el, nedându-i timp să cântărească ciudata întorsătură a frazei.

Teri nu se simţise niciodată mai nesigură pe sine.

- Nu sunt sigură.

- Nu ştii ce vrei, Teri?

Vocea lui era aspră. Ea ştia că se referea la altceva, dar nu ştia la ce. Nu ştiu ce o făcu să spună:

- Tu ştii întotdeauna ce vrei?

- Da. Si când vreau ceva îmi fac un obicei din a obţine.

în vocea lui era ceva periculos.

- Cu orice preţ? rămase ea fără suflare.

- Uneori. Dar am reguli după care joc. Mă întreb dacă tu joci după aceleaşi reguli, Teri?

Capitolul 5

Dintr-o dată se simţi înfricoşată. Exista o duritate în tonul lui Sloan pe care nu şi-o putea explica, o semnificaţie în cuvintele lui pe care nu o înţelegea. Orice încerca să spună el, nu îi era clar. Era pe cale să-l întrebe unde vrea să ajungă, când el spuse:

-Mai vrei vin?

-Nu, mulţumesc.

-Ai spus că-ţi place.

Poate că nici el n-o înţelegea, nu ştia că refuzul ei stabilea faptul că modul lui de comportare cerea refuz.

-Nu aşa de mult.

El ridică din umeri şi puse paharul înapoi pe masă. Această rundă este a mea, chiar dacă nu o voi câştiga până la sfârşit", se gândi Teri.

Sfârşitul a ce? A unei bătălii? Ieri ea luase schimbarea lui de dispoziţie drept un armistiţiu. Fusese atât de drăguţ. Nu, nu drăguţ, era un cuvânt care nu i s-ar putea aplica niciodată lui Sloan. Fusese generos cu Jill, se amuzase cu Teri. Astăzi fusese instructiv ... şi seducător. Mai ales seducător.

Si acum se părea că în fond există o bătălie. De ce? se întrebă ea, când ieşiră din pivniţe şi clipi din ochi în lumina orbitoare a soarelui. Nu-i venea nimic în minte să fi făcut ca să-l ofenseze pe Sloan. în afară că aruncase cu noroi în maşina lui. Putea oare să-i poarte încă pică pentru incident? Precis nu! Sloan nu era omul care ar purta pică. Si apoi poate că era. Era posibil să-l fi judecat greşit.

Ajunseră la cai şi, de această dată, Teri se urcă repede, scăpând de mâinile lui care, altfel, ar fi ajutat-o. îşi spuse că nu voia să experimenteze din nou atingerea lor. Probabil niciodată, se corectă ea cu fermitate.

La sfârşitul turului pivniţelor, îşi închipuise că se vor întoarce pe drumul pe care veniseră, dar Sloan îşi mână calul într-o nouă direcţie, şi fără nici un ordin din partea lui Teri, iapa procedă la fel, urmându-l.

Poteca urcă prin vie înainte de a se schimba peisajul. Erau acum în câmp deschis, o zonă bătută de vânt pe coasta unui deal. Câţiva copaci pitici delimitau locul. Ici şi colo creşteau plante de aloe.

Uitându-se la silueta înaltă din faţa ei, Teri se întrebă asupra gândurilor lui. De când părăsiseră pivniţele, Sloan nu se întorsese în şa, nu-i adresase nici un cuvânt. De ce i se schimbase dispoziţia? O să ajungă vreodată să-l înţeleagă? Oare vroia?

Neliniştită, îşi schimbă poziţia. Erau lucruri pe care Sloan nu le ştia despre ea. Credea că Jill era copilul ei şi fără îndoială îi atribuia lui Teri un trecut dubios. Era timpul să-i spună adevărul. Poate că dacă va vedea că este cinstită cu el, atitudinea lui se va schimba.

Călăriră mai departe şi terenul deveni mai neospitalier. Mai erau încă la Vins Doux? Dacă erau, turul se sfârşise în mod evident. Teri se întrebă unde mergeau pe acest drum.

Pe culmea dealului, Sloan îşi opri calul şi descălecă. Văzându-l, Teri făcu repede la fel, ştiind după strâmbătura gurii lui că înţelegea motivul grabei ei.

Uşor îngrijorată dintr-o dată, ea întrebă:

- De ce m-ai adus aici?

El dădu din umeri şi gesticulă.

- Este o vedere bună a văii. Nu pentru plimbare.

Priveliştea era într-adevăr bună, încuviinţă Teri câteva minute mai târziu, când privi viile întinzându-se cât vedeai cu ochii.

Totuşi, nu-şi putea alunga senzaţia că Sloan o adusese aici cu un motiv anume. Fuseseră şi alte privelişti, nu ca aceasta ...

îşi întoarse capul brusc, sperând să-l surprindă nepregătit. Nu trebui să se uite departe fiindcă era foarte aproape de el - prea aproape pentru confortul ei - şi văzu că privirea lui era aspră.

- De ce m-ai adus aici? întrebă ea din nou.

- Să vorbim.

- Despre cărţi şi muzică? întrebă ea indiferentă, ascunzându-şi teama care o cuprindea.

- Nu prea.

Cuvintele lui confirmau ceea ce ştia deja. Sloan arăta a om care ştia ce are în cap şi o flecăreală nu era printre ele.

- Nu cred că putem vorbi despre altceva.

- Te înşeli, Teri.

Vocea lui era blândă, periculoasă.

Simţind că nu poate să-i înfrunte privirea, se uită în altă parte. Nu departe, un vultur zbura pe cer şi ea îl invidie pentru libertatea lui. Măcar de ar putea pleca din acest loc cu tot atâta uşurinţă, departe de acest bărbat!

Era foarte multă linişte pe deal, atât de linişte că ai fi putut auzi crescând iarba dacă ai fi ascultat. Ce vroia Sloan să discute?

- Noroiul pe care l-am azvârlit în maşina ta. Nu m-ai iertat încă?

El scoase un râs scurt.

- Nu este pe agendă pentru astăzi. Deşi vom avea ocazia să discutăm şi despre asta ... Făcu o pauză, apoi vocea i se schimbă, devenind foarte serioasă ... Vorbeşte- mi despre prietenia ta cu Emma.

De aceea o adusese aici? Uluită, ripostă:

- Stii deja.

- Spune-mi oricum din nou, o invită el.

- Ne-am întâlnit în supermarket. Emma a căzut şi s-a întâmplat să fiu acolo. Am devenit prietene. Când s-a hotărât să se întoarcă la Cape mi-a cerut să vin cu ea. Asta-i tot.

- Nu, spuse el, de această dată nemulţumit. Cred că este mai mult.

- Poate tu ar trebui să-mi spui, spuse Teri după un moment.

- Poate ar trebui. Există o fată în această poveste, Teri, o fată care şi-a cumpărat o grămadă de haine mai târziu şi doar dintre cele scumpe.

Teri se înfurie. Cum îndrăznea Sloan să facă pe judecătorul a ceea ce purta şi cheltuia ea!

- N-ai văzut nici jumătate dintre ele, spuse ea ironic.

- Nu mă îndoiesc că este adevărat. Câţi bani au mers pe aceste haine, Teri?

- Sugerezi că n-au fost ai mei?

- Stiu că n-au fost.

- Mi-am câştigat pâinea înainte de a veni aici, accentuă ea foarte liniştită, stăpânindu-şi furia.

- Aşa ai făcut şi ai administrat banii cu grijă. Fata care a aruncat cu noroi în maşina mea era furioasă fiindcă rochia ei drăguţă era unica pe care o avea.

Semnificaţia conversaţiei începea să devină mai clară cu fiecare minut.

- Te puteam minţi în legătură cu asta. Si tu erai furios şi a trebuit să găsesc un motiv pentru a-mi scuza comportamentul.

- încă îi administrezi cu grijă, insistă el. Nu-ţi poţi permite

să-i cumperi fiicei tale o păpuşică. Te-ai abţinut de la îngheţată, când este evident că îţi place. Cred că trăieşti de la un salariu la altul.

- Si ce dacă? se ridică vocea ei furioasă. Sunt milioane de femei care se luptă să se descurce cu ceea ce câştigă. Crezi că este vreo ruşine în asta, domnule Garfield?

- Dimpotrivă, îi respect pe oamenii care lucrează din greu pentru ceea ce au. Care trebuie să-şi cântărească priorităţile ...

Tonul i se schimbă ... Aş fi un prost dacă n-aş face-o.

Eu sunt proasta, gândi ea cu amărăciune. Am fost dusă de nas de ceea ce am crezut că era generozitatea ta - şi în tot acest timp, totul nu era decât o capcană.

- M-ai tras pe sfoară ieri, spuse ea tare.

- Nu m-am gândit la asta. Nu mă aştept să mă crezi.

Te-am crezut ieri. Am crezut că ai cumpărat păpuşa pentru Jill doar pentru că vroiai să vezi o fetiţă fericită. Am crezut că m-ai tratat cu îngheţată din acelaşi motiv. Cel mai rău, când mi-ai desfăcut părul şi mi-ai vorbit într-un fel special, am crezut că m-ai găsit atrăgătoare, că mă doreşti. Dumnezeu să mă ajute, am crezut că te-am judecat greşit înainte, am crezut că ar putea fi ceva între tine şi mine, ceva bun ... trebuie să fi fost nebună!

- Nu te cred, spuse ea rece trecând peste durerea din piept.

- Emma ţi-a cumpărat haine ţie şi lui Jill?

- Mi-a dat bani pentru ele, da, îl privi Teri direct. Vroia să arătăm frumos la Vins Doux, să fim îmbrăcate corespunzător. Este atât de greu de înţeles?

- Si tu ai mers până la capăt şi ai cumpărat cele mai scumpe lucruri pe care le puteai găsi.

Tot timpul avusese impresia că se uită la hainele ei. Acum ştia de ce.

- Vroia să arătăm bine, spuse ea din nou.

- Faci să pară atât de simplu ...

- Este simplu.

- în felul în care o spui, da.

Ochii albaştri nu-şi pierdură duritatea. Dispreţul părea să fie gravat în fiecare trăsătură a feţei bronzate. El nu era convins.

- Crezi, întrebă rar Teri, nevenindu-i să creadă, că am înşelat-o pe Emma ca să-mi dea ceva?

- Mi-a trecut prin cap, spuse el plat, fără urmă de scuză.

Asta nu mi se poate întâmpla mie, gândi Teri furioasă.

Venirea la Vins Doux era o oportunitate minunată şi acum se transforma într-un coşmar. Se uită la Sloan şi, spre groaza ei, ochii i se umplură de lacrimi înainte de a le putea stăpâni. Simţi cum îi tremură buzele.

Dumnezeule, nu trebuie să mă vadă aşa, gândi ea. Nu trebuie să ştie ce îmi face.

Brusc, îşi plecă faţa, dorindu-şi ca astăzi să fi avut părul desfăcut pentru a-i ascunde suferinţa.

Se smuci, când o mână îi prinse bărbia. încercă să se retragă, dar strângerea era prea puternică. Nici o tandreţe seducătoare în aceste degete, de data aceasta. Sloan o forţă să se uite la el.

Ochii lui aveau o expresie ciudată. Dispreţul se afla încă acolo, dar mai exista şi altceva, de parcă Sloan Garfield zărise ceva ce nu se aşteptase să vadă. Teri era prea nervoasă ca să dea un nume expresiei. Nici măcar nu încercă.

- Lasă-mă în pace!

- Nevinovată, rosti el rar.

- Ce?

-Imaginea îndurerată a tinerei inocente ... Tonul lui deveni mai dur ... Inocenţa este un lucru pe care nu-l ai, Teri.

Doar pentru o clipă, fu uluită.

Si apoi realiză că vorbea despre Jill. Toată dimineaţa intenţionase să-i spună adevărul despre sora ei, dar momentul trecuse. Sloan nu merita onestitatea ei.

Se strădui să-i zâmbească. Un zâmbet care îi era total străin , feminin, provocator şi atotcunoscător. Habar n-avea că, împreună cu lacrimile care-i atârnau de gene, efectul lui era devastator.

-Ai dreptate Sloan, nu sunt inocentă.

Vocea lui era mai aspră când o auzi.

- Emma trebuie să fi fost o jucărie! Pentru o clipă, aproape m-ai păcălit!

- Ce moment trebuie să fi fost! ... Acum se afla pe teren periculos, dar furia o împingea. Nu eşti obişnuit să fii păcălit, Sloan, nu-i aşa?

Se pregătea pentru o altă ironie, când mâini nemiloase o traseră spre el. Ea încercă să se răsucească pentru a scăpa, dar lupta era inegală. Mâinile lui îi cuprinseră faţa. El se uită în jos pentru o clipă, cu ochi cercetători, de parcă ar fi vrut să-i citească în adâncul sufletului. îl auzi râzând aspru, şi apoi gura lui o găsi pe a ei şi o trata cu brutalitate. Pentru un moment, Teri nu putea gândi, nu putea respira. Exista doar conştiinţa gurii crude peste a ei, a picioarelor şi coapselor tari lângă moliciunea alor ei. Simţurile i se treziră la viaţă. Când buzele lui i le desfăcură cu forţa pe ale ei, se simţi ameţită.

Si apoi, dintr-o dată, o copleşi revolta. Mai târziu, se va întreba de ce durase atât de mult să reacţioneze.

Când Sloan îşi ridică gura ca să respire, furia îi dădu puterea să se smulgă din strânsoarea lui.

-A fost o demonstraţie a puterii tale de brută? întrebă ea.

Sub bronz, faţa lui se albise puţin, dar altfel părea stăpân pe sine.

-Este felul meu de a spune că nu sunt bărbatul care să fie păcălit.

Ceea ce ea ştia deja. La fel cum ştia că nu fusese niciodată atât de
tulburată.

- Si nu voi permite ca oamenii lipsiţi de apărare să fie păcăliţi, adăugă el.

-Atunci, n-ai decât să stai cu ochii pe mine, nu crezi? îl zeflemisi ea, aruncându-i cuvintele de parcă i le-ar fi aruncat calului.

-Aşteaptă! îi ordonă el.

-Nici gând! strigă ea fără a-şi încetini pasul.

Ca un fulger încălecă iapa şi o mână înapoi spre casă. Deşi ştia că Sloan o va prinde în câteva minute, nu se opri să se uite înapoi.

Pe alee era o maşină, una pe care n-o recunoscu. Mergând rapid în spatele casei, unde se aflau grajdurile, Teri se opri scurt. Avea musafiri Emma Roland?

Apoi îşi aminti de Bruce şi Virginia, nepotul şi nepoata care erau aşteptaţi să sosească astăzi. Crezuse că vor veni târziu după-amiază, dar ei deja sosiseră.

Trecându-şi mâinile prin părul care scăpase din cordeluţă, Teri ştia că arăta ca naiba. Nu că avea importanţă că părul îi fusese răvăşit de vânt, sau că bluza îi ieşise din blugi, acestea erau imperfecţiuni uşor de scuzat şi explicat. Greu de explicat erau ravagiile de pe faţa ei. O tentativă de a-

şi linge buzele îi spuse că erau umflate de la sărutările lui Sloan şi lacrimile care-i curseseră la întoarcerea spre casă trebuie să fi lăsat urme pe obrajii prăfuiţi.

Nu putea să apară aşa în faţa lui Bruce şi a Virginiei. Mai important, nu putea da ochii cu Emma. Dacă vârstnica femeie avea suficient tact să nu comenteze, o privire la faţa lui Teri ar face-o să tragă concluzia care, din păcate, ar fi corectă.

Emma ar fi supărată când ar afla de comportarea lui Sloan. Nimic nu i-ar putea scuza cuvintele sau acţiunile.

Ca angajat al Emmei, în mod sigur i s-ar spune să-şi facă bagajele. Teri încercă să treacă peste faptul că Emma îl stima pe Sloan şi va fi supărată să vadă şi cealaltă faţă a lui.

îşi spuse că nu-i păsa ce i se întâmpla lui Sloan. Se comportase scandalos şi dacă era concediat merita cu vârf şi îndesat. Dar nu era pregătită să-i spună Emmei ce se întâmplase. Mai întâi, trebuia să se împace cu anumite aspecte ale incidentului în mintea ei.

Sperând că nu fusese văzută, intră în casă pe o uşă laterală. Scoase un oftat de uşirare când ajunse în camera ei fără a întâlni pe nimeni.

De această dată, vederea camerei, frumos colorată şi mobilată, nu-i aduse nici o bucurie. Răsuflând adânc se trânti pe pat şi apoi sări în picioare când îşi aminti de Jill. Cu o mică înţepătură de remuşcare, îşi dădu seama că nu-i acordase nici un gând surorii ei, toată dimineaţa.

-M-ai făcut să uit lucrurile care au importanţă, Sloan Garfield! spuse ea cu voce tare în camera tăcută.

Jill era în grădină. Teri o putea vedea de la fereastra care domina o fâşie largă a pajiştei verzi. Jessie, o servitoare cu o faţă drăgălaşă şi liniştită era cu ea, la fel ca şi un căţeluş, o minge de puf, din care va ieşi mai târziu un collie de rasă.

Miffy, păpuşa de cauciuc - Teri simţi o durere ascuţită la vederea ei - zăcea uitată în iarbă, în timp ce căţeluşul şi fetiţa alergau în cerc unul după altul. Chiar de la distanţă, aerul vibra la lătratul vesel al câinelui şi râsetele copilului. Era greu de spus care din ei se distra mai tare.

Părăsind fereastra, se aşeză la măsuţa de toaletă. Faţa care o privea din oglindă era a unei străine. Mai mult decât părul ciufulit şi buzele umflate, ochii erau cei pe care nu-i recunoştea. Era o tulburare în ei şi de asemenea o dorinţă nebună. Erau emoţii care păreau să erupă.

Asta nu pot fi eu! gândi Teri uitându-se la fiinţa din oglindă. N-am arătat aşa nicicând în viaţa mea. Si ştia că nici un Sloan Garfield nu fusese niciodată înainte, în viaţa ei. Nu fusese niciodată un bărbat care s-o facă să se simtă atât de vie ca în acele momente în care o sărutase.

Nu existase niciodată un bărbat pe care să-l urască atât.

Luând peria începu să-şi aranjeze părul cu mişcări energice. Aceste mişcări avură darul s-o calmeze şi treptat, tulburarea începu să-i dispară din ochi, dacă nu şi din suflet.

în drum spre camera ei se gândise să plece de la Vins Doux, dar reflectând mai bine ştiu că nu o va face. îşi luase un angajament faţă de Emma Roland şi nu era cinstit s-o părăsească acum. Nu ar fi fost cinstit nici pentru Jill s-o ia dintr-un loc unde, într-un timp atât de scurt, deja începuse să dea semne că îi merge mai bine.

Dar este cinstit să trebuiască să rămân? întrebă o voce mică. Este cinstit ca liniştea mea să fie distrusă, şi mai rău, lumea mea, să nu mai fie la fel, din nou?

Periatul deveni mai energic când Teri îşi alungă din minte senzaţiile de autocompătimire. Nu fusese niciodată o laşă, de ce să înceapă acum? în afară de asta, dacă era să plece de la

Vins Doux, Sloan ar şti de ce şi asta i-ar da satisfacţie. Ceea ce nu se va întâmpla. Va trebui să facă ceea ce este mai bine - dat fiind frumuseţea lui Vins Doux, doar nebună să fie ca să renunţe ...

Hotărându-se ce să facă de acum înainte, făcu un duş şi îşi schimbă blugii şi bluza pentru o rochie bleu. Apoi ieşi în grădină şi o luă pe Jill care protesta, pentru somnul de după-amiază.

După ce o aranjă pe fetiţă în pat, Teri plecă în căutarea Emmei şi o găsi în camera însorită în care fusese servit prânzul în ziua precedentă

- Ţi-a plăcut turul cu Sloan? întrebă Emma.

După un moment de ezitare, Teri spuse cu grijă:

- A fost foarte interesant.

Ochii femeii vârstnice îi cercetară faţa, apoi spuse:

- îmi pare bine. Cu trecerea timpului o să înveţi mai multe despre cum se face vinul.

Ce ai spune, se întrebă Teri, dacă ai şti că acum o jumătate de oră eram cât pe ce să plec de la Vins Doux?

Cu voce tare spuse:

- Si eu sper. Mă întrebam ce ai dori să fac.

Emma îşi ridică ochii care sclipeau jucăuş.

- Pentru început, de ce nu stai jos? Au sosit Virginia şi Bruce - ştii - şi când vor veni din camerele lor vom mânca de prânz.

Sloan. Va fi şi el aici să le spună bun-venit noilor sosiţi? Teri simţi o înţepătură de panică. Era un lucru să vezi lucrurile aşa cum sunt la Vins Doux şi altul să-l înfrunţi din nou pe Sloan atât de curând.

- Nu mi-e prea foame, spuse ea nesigur. Te-ar deranja dacă aş sări peste prânz, astăzi?

Ochii Emmei se aţintiră din nou asupra feţei ei, gânditori, întârziind mai mult de această dată. Stie, gândi Teri, ştie ce s-a întâmplat astăzi.

Acesta fiind cazul, era momentul să se plângă de Sloan. Teri deschise gura, doar ca s-o închidă la loc. Va spune ce trebuie, dar nu acum. Nu-şi putea explica de ce considera că nu este momentul potrivit.

- Bineînţeles că nu trebuie să mănânci dacă nu vrei, spuse Emma foarte încet. Poţi să-i cunoşti pe Virginia şi pe Bruce mai târziu, la cină.

- Mulţumesc, aş prefera.

- Ne vom găti diseară, Teri.

- O petrecere? De data asta fu rândul Emmei să ezite.

- Este mai curând o ocazie specială.

Teri o ştia pe prietena ei suficient de bine ca să mai pună întrebări. Va afla motivul la timpul potrivit.

- De ce nu-ţi petreci după-amiaza explorând? sugeră Emma. Pare să-ţi placă să stai afară.

- N-ai nimic de făcut pentru mine?

- Nu, dragă, n-am. Ţi-am mai spus că nu sunt o invalidă care necesită atenţie constantă.

- Stiu asta ... Ochii cei verzi erau neliniştiţi ... Mi-ar plăcea să explorez, este cel mai frumos loc pe care l-am văzut vreodată, dar simt că nu fac nimic să-mi merit salariul.

Emma zâmbi:

- O să-ţi spun când o să am nevoie de tine. Jessie se pare că s-a desemnat singură ca dădacă a lui Jill şi ea este un suflet bun, aşa că mititica este în mâini bune. Dacă vrei să te aventurezi mai departe, ia maşina roşie, Mini. îţi voi da un set de chei. Distrează-te, Teri. O meriţi, spuse ea, mult mai încet.

Teri parcă Mini în vârful stâncii şi o luă pe potecuţa ce

cobora spre plajă. Scoţându-şi sandalele, îşi înfundă picioarele în nisipul moale şi încălzit de soare. în faţa ei era oceanul. Fluxul era în creştere, valurile ridicându-se şi spărgându-se de stânci într-un tunet înspumat.

Teri acceptase propunerea Emmei să exploreze fiindcă vroia să fie singură. Duelul cu Sloan dăduse naştere la emoţii tulburătoare şi avea nevoie să le accepte.

Plaja era aproape pustie. Lipsa urmelor pe nisip atestau faptul că puţini oameni veneau pe aici, dar la distanţă, se vedea un pescar singuratic care pescuia de pe o stâncă. în jurul lui zburau pescăruşii şi Teri, se gândi ce tablou minunat s-ar putea picta. într-una din zile îşi va căuta hârtia şi creioanele şi va încerca să facă o schiţă. Dar nu astăzi.

Astăzi era ziua pentru gândit. Se lungi lângă apă şi închise ochii, lăsându-şi şi soarele să-i cadă peste faţă şi nisipul să-i curgă printre degete.

Ar fi trebuit să se ocupe de furie dacă aceasta era unica emoţie pe care Sloan o trezise în ea, existau şi alte emoţii care o îngrijorau mai tare. O exaltase când o sărutase. O conştiinţă primitivă a faptului că era femeie. Un dor ciudat care supravieţuise în ciuda revoltei ei şi aroganţei comportării lui. Era un dor care încă mai era în ea acum, oricât de mult ar fi negat faţă de sine însăşi.

Venise la plajă ca să-şi analizeze emoţiile - şi treptat realizase că nu putea face asta. Cum putea când nici măcar nu le înţelegea?

Cel mai simplu mod de a rezolva problema ar fi să părăsească Vins Doux, dar era o idee pe care deja o respinsese. Se hotărâse să rămână. Acesta fiind cazul, trebuia să decidă cum să se descurce cu Sloan.

Si cum să mă descurc cu mine însămi, spunea o voce

insistentă. Nu pot să mă las sfărâmată de câte ori îl văd. Asta nu duce decât la distrugere. Nici nu-l pot evita, cum am crezut la început că ar fi posibil. Sloan are un loc special la Vins Doux. Trebuie să găsesc o cale de a trăi cu situaţia. Si Sloan nu trebuie să ştie ce putere are asupra mea. Dacă află, puterea lui va fi absolută.

Deschizându-şi ochii, se ridică brusc în picioare. Vântul îi sufla în păr când începu să meargă. Valurile care veneau loveau ţărmul şi deveneau spumă, înconjurându-i gleznele, iar gustul de sare era puternic pe buze. Pescarul se pare că prinsese ceva, fiindcă îşi trăgea undiţa şi Teri se întrebă dacă nevastă-sa va fi bucuroasă, sau îl va bombăni pentru că va trebui să cureţe peştele.

Ce privelişte frumoasă era aceasta! Merse cât mai departe posibil pe plaja aurită de soare şi treptat, simţi cum încordarea îi dispare. Va veni aici cu Emma şi cu Jill. Ea şi cu Emma vor sta şi vor flecări sau citi în timp ce Jill va face castele din nisip.

Jill va fi extaziată aici, nici nu se putea altfel. Teri fusese ridicolă să se gândească să-l lase pe Sloan s-o priveze pe sora ei de aceste locuri.

Recăpătându-şi echilibrul, făcu cale întoarsă spre Vins Doux. Fără zgomot de vase în bucătărie, casa părea pustie. Teri se uită la ceas şi se întrebă dacă Emma şi rudele ei începuseseră să se îmbrace pentru cină. Stătuse mai mult timp decât intenţionase şi-şi iuţi pasul spre camera ei.

Jill era deja îmbrăcată. Jessie îi alesese o rochiţă roz şi acum o pieptăna pe fetiţă.

-Jill arată foarte bine, spuse Teri. Mulţumesc foarte mult că ai grijă de ea.

Jessie îi prinse o fundă roz în păr şi apoi părăsi camera cu

un zâmbet pe care-l adresă celor două surori. Era rândul lui Teri să se îmbrace.

Alegerea se dovedi surprinzător de dificilă. Remarca lui Sloan de mai devreme în acea zi o făcu să vrea să aleagă cea mai simplă dintre rochiile noi, ceva modest şi relativ ieftin. Ceva care să nu atragă atenţia lui Sloan asupra ei.

Si apoi, spiritul de luptă care nu o părăsea niciodată pentru multă vreme pe Teri, îi reveni. De ce să ţină cont de Sloan? Ochii îi sclipiră diabolic când se hotărî la rochia ruginie. Era o rochie scumpă asupra căreia ezitase în magazin, deşi vânzătoarea i-o lăudase şi ea se convinsese că îi vine bine. Era o rochie de seducătoare.

Efectul era mărit de părul care fusese spălat la repezeală la întoarcerea lui Teri de la plajă şi care acum îi atârna până la umeri şi de ochii care fuseseră umbriţi şi înnegriţi. Era un efect elegant şi provocator totodată. Nu-i va scăpa lui Sloan, gândi ea supărată.

Din sufragerie se auzeau voci, zgomott de conversaţie şi apoi hohote de râs. Un râs jgrav pe care Teri îl recunoştea şi un altul mai ascuţit, necunoscut. Pentru o clipă se simţi lipsită de curaj, apoi îşi ridică umerii, îşi compuse un zâmbet şi intră în încăpere cu Jill.

Se aflau cu toţii în capătul îndepărtat al camerei, turnându-şi băuturi şi, pentru câteva clipe, intrarea lui Teri trecu neobservată. Ea stătu nemişcată, contemplând scena. Emma, într-o rochie bleumarin stătea de vorbă cu un tânăr brunet. La câţiva paşi depărtare era Sloan. Lângă el era o fată, cu capul castaniu dat pe spate şi cu o mână pe braţul lui, râzând. El îi zâmbea, iar faţa lui nu mai avea ironia familiară.

îşi ţinu răsuflarea când o înţepătură neaşteptată se făcu simţită. După ce trecu momentul, Teri se simţi slăbită. Nu pot

fi geloasă, gândi ea năucă. O doamne, te rog, nu pe Sloan!

Capitolul 6

Emma întoarse capul şi o văzu, apoi o văzură şi ceilalţi. Se făcu tăcere. Teri înţepeni, strânse mai tare mâna lui Jill şi simţea că zâmbetul de pe buzele ei parcă ar fi fost lipit acolo.

Si apoi Emma veni spre ea, întinzându-i mâna şi trăgând-o în grup.

- Teri, dragă, vreau să-i cunoşti pe Virginia şi pe Bruce Mansfield, nepotul şi nepoata. Ginny, Bruce ... Ea este Teri Malloy.

- însoţitoarea, spuse Virginia.

Era o fată care producea impresie, dar zâmbetul care-i arăta dinţii perfecţi nu-i ajungea la ochi, observă Teri.

- Si prietena mea foarte dragă.

Tonul Emmei era uşor tăios.

- îmi pare bine să te cunosc, spuse Bruce aruncându-i o privire tipic masculină, dar fără a fi obraznică.

Bună alegere, mătuşă Emma.

- Mulţumesc, dragă, o auzi Teri pe prietena ei spunând şi involuntar, ochii ei se îndreptară către Sloan.

Examinarea lui era obraznică, nescăpând nici o linie a trupului accentuat de rochia seducătoare. îi văzu ochii rămânând asupra văii dintre sâni, îi văzu alunecând spre şolduri şi coapse, şi se gândi dintr-o dată ce proastă fusese - ar fi trebuit să îmbrace rochia cea modestă.
Ochii lui se ridicară şi ea văzu cum se întoarce sclipirea ironică pe care o ura atât.

O sămânţă de sfidare se iscă în vinele lui Teri. Avusese dreptate să îmbrace rochia! Ridicându-şi bărbia, îi adresă lui Sloan cel mai provocator zâmbet, spunând cu afectare:

- Nu sunt sigură că Sloan este de acord.

Iată! Mingea era în terenul lui. Virginia îi aruncă o privire

nedumerită când buzele lui Sloan se ridicară într-un zâmbet răutăcios.

- Cine spune că nu sunt de acord? spuse el rar, cu tonul atât de sugestiv încât numai cineva foarte naiv nu i-ar fi prins înţelesul.

Cu obrajii în flăcări, Teri îl privi. Bătălia de azi-dimineaţă fusese făţişă. Era clar că Sloan va utiliza orice mijloc ce-i va sta la dispoziţie ca s-o umilească. Dacă ar fi fost singuri, l-ar fi pălmuit, şi i-ar fi făcut plăcere să fie umilit la rândul lui. Dar aşa cum era acum, fu foarte bucuroasă când Emma spuse cu amabilitate:

-Ce vrei să bei, Teri? Nimic? Eşti sigură? De ce nu ne aşezăm la masă?

Masa era mai festivă ca de obicei şi mâncarea delicioasă. Asparagus
uşor prăjit, urmat de un somon minunat, dar Teri abia gustă din mâncare. îşi dădu la o parte farfuria, sperând ca nimeni să nu observe şi apoi, când se uită în sus, descoperi ochii lui Sloan asupra ei şi ştiu că cel puţin el văzuse cât de puţin mâncase. Cu hotărâre, îşi tăie o bucată de somon şi începu s-o mănânce.

Jill era într-o parte a ei, Bruce în cealaltă parte. După un minut sau două, Teri realiză că era scutită de efortul de a face conversaţie cu el. Nu părea interesat de ea, ci era absorbit de o anecdotă spusă de Sloan.

Teri întâlnise destui bărbaţi ca Bruce ca să recunoască tipul. Răspunsul lui la prezentarea ei iniţială fusese mecanic, masculin şi galant, asta era tot. Bruce era un bărbat care ar fi fost atras de fete scânteietoare şi sofisticate ca sora lui. Lui Teri nu-i păsa de lipsa lui de interes - ba chiar se simţea uşurată.

încercă să se adapteze atmosferei, dar descoperi că era greu.

Era o conversaţie uşoară şi spumoasă condusă în principal de Sloan şi de Virginia, Bruce intervenind din când în când cu replici inteligente şi mai presus de toate, exista un sentiment de separare, de parcă fiecare persoană de la masă juca un rol dintr-o piesă.

Sloan râse o dată la o glumă făcută de Virginia şi Teri îi privi faţa. Observă uimită că ochii lui nu erau veseli deloc, că exista o duritate în linia maxilarului. Era ceva ciudat la Sloan, astă-seară. Teri n-ar fi putut spune ce.

Dacă se gândea, Sloan nu era singurul ciudat de la masă. Deşi Emma era prietenoasă ca de obicei, era şi ea retrasă. Uitându-se la ea, Teri văzu că era preocupată şi se întreba de ce. Cât despre oaspeţi - Bruce părea plictisit, ca şi cum ar fi venit la Vins Doux constrâns, iar Virginia era atât de vivace şi arogantă că începu s-o calce, pe nervi.

Virginia se întoarse spre Emma, ca şi cum ar fi crezut brusc că era de datoria ei s-o includă pe mătuşă-sa în conversaţie.

- Este plăcut să fii înapoi la Vins Doux?

- Este plăcut.

- De ce ai stat plecată atât de mult?

-Aveam nevoie de o schimbare.

Tonul Emmei era liniştit.

- N-am fost niciodată la Johannesburg - Oraşul Aurului s-a ridicat la nivelul aşteptărilor tale? întrebă Bruce.

- într-un fel.

- Ce ai făcut acolo? fu curioasă Virginia.

- Printre alte lucruri am văzut un fel de viaţă pe care nu l-am cunoscut niciodată. Mi-am scrântit glezna şi mi-am făcut două prietene.

Emma îi zâmbi lui Teri şi Virginia prinse zâmbetul şi spuse:

-Aşa, deci acolo ţi-ai găsit însoţitoarea.

- Am găsit o prietenă, o corectă Emma blând. Două prietene foarte dragi.

Se lăsă un moment de tăcere, apoi vocea Virginiei, mai înaltă acum, spuse:

- Se pare că atitudinea ta s-a schimbat, mătuşă Emma. Obişnuiai să ai pretenţii morale atât de înalte de la toată lumea.

Se referea la ea! gândi Teri şi obrajii i se înroşiră, minunându-se de bădărănia fetei. Virginia nu arăta deloc a fată care ar aştepta noaptea nunţii ca să se culce cu orice bărbat ar avea chef.

- Poate că sunt mai modernă decât îţi dai seama ... Tonul Emmei nu-şi pierduse amabilitatea, dar pentru Teri admonestarea era evidentă. îi aruncă prietenei sale o privire de mulţumire. Nu era greşeala Emmei că Teri se învăluise într-o minciună care acum părea prostească, dar era generos din partea ei să se preteze la asta. Ar trebui să le spună tuturor adevărul despre Jill, dar va trebui să aleagă ocazia potrivită s-o facă.

Pe Virginia o irita prezenţa ei aici - părea evident. Mai puţin evident era de ce. Dar nu i se lăsă timp să se gândească la asta fiindcă Bruce, pentru a distrage atenţia de la sora lui, schimbă subiectul.

- Când te-ai hotărât să te întorci? vru el să ştie.

Emma schimbă o privire cu Sloan înainte de a spune:

- Era timpul. Si Vins Doux este căminul meu, Bruce dragă, de ce nu-ţi mai torni nişte vin? Si cred că şi paharul Virginiei este gol.

Isteaţă mişcare, gândi Teri, fiindcă după ce Bruce termină de turnat vin, conversaţia îşi schimbase direcţia şi el nu se întoarse la întrebarea lui. Sub exteriorul paşnic al Emmei exista o femeie care ştia cum să se descurce.

La această masă există multe subînţelesuri, gândi Teri iarăşi. La început credeam că-mi imaginez, dar nu era aşa. Precis există multe subînţelesuri, Iar Emma şi Sloan sunt centrul lor.

Jessie aduse desertul, o tartă cu căpşuni şi frişcă şi Teri văzu că porţia lui Jill, aşezată în farfuria ei de plastic, avea mai multă frişcă. Jill îşi găsise o prietenă, nu exista nici o îndoială. Si gestul fu apreciat, fiindcă fetiţa atacă prăjitura cu un entuziasm pe care nu-l manifestase în restul mesei.

Teri luă doar o linguriţă, apoi o lăsă. Pofta de mâncare îi dispăruse.

- Nu-ţi place tarta? îl auzi pe Sloan întrebând.

îi urmărea orice mişcare? O analiza constant?

Ea scutură din cap şi făcu un gest dezarmant.

- Este delicioasă, dar nu mai pot.

- Sunt dezamăgit. Te-am remarcat ca pe o fată care s-ar bucura de o tartă bună.

Vocea lui era plată, dar ochii îi sclipeau ironic.

O glumă intimă. Una pe care doar tu şi cu mine o înţelegem, gândi Teri. Genul de lucru care îi încântă pe iubiţi.

Dar noi nu suntem iubiţi! Chiar dacă m-am lăsat dusă astăzi şi pentru câteva secunde ţi-am arătat cât de mult mă poţi tulbura. Mă tulburi, Sloan, am fost conştientă de tine din momentul în care am revenit în această cameră, nu mă pot păcăli singură. Dar nu te iubesc. Nici măcar nu te plac. Si tu mi-ai arătat clar că nu mă placi.

- îmi pare rău să te dezamăgesc, spuse ea cu uşurinţă.

- Imprevizibilă, nu?

- Aşa sper, îi zâmbi ea pe sub genele lungi. Previzibilitatea face viaţa plicticoasă, nu crezi?

Emma râse uşor şi Virginia spuse:

- După cină trebuie să-mi spui ce ai mai făcut de când te-am văzut ultima dată, Sloan.

încă o dată subiectul era definitiv schimbat. Virginia nu vroia ca atenţia lui Sloan să fie centrată asupra lui Teri şi, într-un sens, tânăra era uşurată. Era destul de greu să se certe cu Sloan când erau singuri. Având companie, îi era şi mai greu. Oare Virginia era atrasă de el? O întrebare prostească. Cu durere, admise că cele mai multe femei ar fi atrase de Sloan. Se întrebă dacă Virginia ştia că există o Miranda, că avea o rivală.

- Va trebui să afli noutăţi altă dată, spuse Emma. După cină aş vrea ca toţi să veniţi cu mine în bibliotecă.

Absorbită cum era de propriile gânduri, Teri prinse seriozitatea din tonul prietenei sale. într-adevăr exista ceva, gândi ea cu un fior brusc de nelinişte. Si duce undeva.

Si nu sunt sigură că aş vrea să fiu prin jur când îşi va atinge destinaţia.

Biblioteca era o încăpere frumoasă. Cu paneluri de mahon, doi dintre pereţi erau acoperiţi cu cărţi. Al treilea era în totalitate, dar acum era întuneric şi draperiile fuseseră trase peste uşile mari din sticlă. Peretele care rămăsese avea un şemineu şi aerul era destul de răcoros ca să fi fost aprins un foc.

Cina terminată, Teri o dusese pe Jill în pat, dar Emma insistase să vină în bibliotecă odată fetiţa instalată. Alăturându-se celorlalţi, îi găsi aşezaţi în jurul focului, cu pahare de lichior în mâini.

Exista o conversaţie, dar de genul sporadic. Virginia flirta cu Sloan, dar ea şi Bruce schimbau priviri ocazionale.

Apoi Emma spuse:

- Dragii mei ...

Se făcu brusc tăcere, ca şi cum aşteptau cu toţii ca ea să vorbească.

- Dragii mei, începu ea din nou, cred că ştiţi că am avut un scop cerându-vă să fiţi toţi cu mine astă-seară ... Sorbi din pahar, în timp ce tăcerea din cameră era intensă ... Bruce m-a întrebat de ce m-am întors la Vins Doux, continuă ea. I-am spus că era timpul. Că era căminul meu. Si aşa şi este.

Se făcu o mică pauză când se uită la Sloan şi Teri ştiu, aproape cu certitudine, că Sloan o convinsese să se întoarcă. Deşi Emma îi spusese contrariul.

- Motivul pentru care am plecat de aici este personal. Căutam ceva şi cred că am găsit. Dar Vins Doux este căminul, ştiu asta acum.

Teri simţi cum i se urcă un nod în gât. Niciodată n-o auzise pe Emma atât de serioasă, cu vorbe pornind din inimă. Atenţia celorlalţi era fixată pe femeia cea vârstnică.

- Stiu şi că nu voi fi aici întotdeauna. în ultimele luni m-am gândit mult la domeniu şi ce se va întâmpla cu el. Dragul meu Roger nu mai este cu mine şi n-am copii. Tu, draga mea Virginia şi tu, Bruce, sunteţi singurele mele rude,

Dacă era posibil ca tăcerea să devină mai profundă, atunci asta se întâmplă acum. Un vreasc trosni în foc şi sunetul păru ca de puşcă.

- Doctorul mă asigură că sunt sănătoasă şi se pare că voi fi multă vreme aici, continuă Emma. Dar nu vreau ca cei apropiaţi să aştepte să intre în posesia moştenirii. Vreau să se bucure de ea acum, zâmbi ea. în acest fel le pot împărtăşi bucuria.

- Nu vreau să fiu nepoliticoasă, mătuşă Emma, spuse Virginia mieros. Dar poate că Teri ar trebui exclusă de la această ... de la o discuţie de familie.

O uşoară umbră de iritare trecu peste faţa Emmei, fiind înlăturată repede.

- Dimpotrivă, se opuse ea cu fermitate, ceea ce am de spus o

priveşte pe Teri la fel de mult ca pe voi.

Teama care fusese toată seara cu Teri se înteţi. Un ciocănaş începu să-i bată în cap. Nu vroia nimic mai mult decât să părăsească încăperea, să facă o plimbare afară, în aerul răcoros al nopţii.

Emma îşi desfăcu mâinile.

-Vreau ca voi cei patru să aveţi Vins Doux acum şi în părţi egale.

Imediat se făcu rumoare. Teri scoase un mic icnet, nevenindu-i să
creadă şi-l auzi pe Bruce că exclamă.

Emma gesticulă şi-i făcu pe toţi să tacă.

-Voi continua să locuiesc aici. Evident, va fi casa mea cât de mult voi vrea.

- Este foarte generos din partea ta, mătuşă Emma, spuse Bruce părând puţin năucit.

Virginia se ridică în picioare şi-şi sărută mătuşa pe obraz, spunând:

- Este fantastic!

Teri nu spuse nimic. N-ar fi putut vorbi, nu acum când se simţea de parcă era într-un vis, ca şi cum ar fi trebuit să se trezească în orice clipă.

Nici Sloan nu vorbi. Ea se uită la el. Ochii lui îi susţineau pe ai ei cu fermitate şi văzu că erau sardonici.

Buzele îi erau strânse, iar maxilarul, o trăsătură crudă.

Teri simţi că o cuprinde un tremurat şi trebui să-şi înfigă unghiile în palme ca să-şi împiedice tremurul să devină vizibil.

Emma, ca şi când n-ar fi fost conştientă de tensiunea pe care o provocase, vorbea din nou.

- Bineînţeles, există unele proceduri legale - nu vreau să intru în detalii acum. Dar este un lucru pe care vreau să-l

menţionez ... Se uită de la unul la altul. Deşi vreau să vă gândiţi la Vins Doux ca fiind al vostru, veţi intra în posesia legală peste un an, din acest moment.

Bruce se uită la ea nedumerit.

- Un fel de perioadă de testare?

- într-un sens. Vreau să petreceţi aici cât mai mult timp puteţi. Si pentru fiecare dintre voi va exista de asemenea un proiect special.

- Proiect? se auzi din partea Virginiei.

- Vom intra în amănunte mâine, zâmbi Emma, ridicându-se şi mergând la o măsuţă cu rotile pe care era aşezată o sticlă de şampanie într-o frapieră. Acum este momentul pentru şampanie. Sloan, mă ajuţi, te rog?

Asta nu poate fi adevărat, gândi Teri, urmărindu-l pe Sloan cum deschide şampania. Visez, cred că visez. Dar dacă nu, dacă sunt trează, de ce pare Sloan atât de supărat?

Emma turnă şampania şi apoi toţi se ridicară, ciocnind paharele şi urându-şi noroc unul altuia.

Doar atunci când gălăgia se mai potoli puţin, Virginia puse o întrebare care fusese în mintea lui Teri de când Emma făcuse anunţul.

- De ce o incluzi pe Teri, mătuşă Emma?

- Fiindcă merită.

Faţa Virginiei se înroşi, dar insistă totuşi:

- Este însoţitoarea ta!

Doar o însoţitoare, părea să sugereze tonul. Plătită să-şi facă datoria.

- Este mai mult decât o însoţitoare, o corectă Emma.

Este o prietenă. O prietenă foarte dragă.

Tonul ei era amabil, dar ferm. Chiar şi Virginia ştiu că este mai bine să renunţe la abordarea subiectului.

Cea care se foi fără încetare între cearşafuri toată noaptea era o fată neliniştită. Până la urmă se convinsese că nu visa. Că Emma vorbise serios. într-adevăr. Teri urma să aibă o parte din Vins Doux.

Era minunat. Incredibil. Mai mult decât şi-ar fi imaginat vreodată.

Dar era şi imposibil.

Cu fiecare minut care trecea realitatea situaţiei îi devenea mai clară. Una era să trăiască la Vins Doux ca însoţitoare a Emmei. Dar era altceva să fie unul dintre proprietari, trebuind să facă faţă resentimentului Virginiei şi al lui Bruce, resentiment inevitabil, deoarece ca rude ale Emmei nu vor simţi că cineva venit din afară să fie îndreptăţit la o parte din domeniul Vins Doux.

Cel mai greu lucru dintre toate va fi faptul că Sloan va fi acolo. Sloan, cu aroganţa şi dispreţul lui. Sloan, care o putea stârni pe Teri cu o atingere, care putea s-o tulbure chiar cu simplul fapt al prezenţei lui în aceeaşi cameră.

Soluţia îi veni brusc. Era atât de simplu încât se întrebă de ce nu se gândise mai devreme. Până la urmă, veni şi somnul.

în ciuda nopţii neliniştite, se trezi în zori. Jill vorbea deja cu păpuşa ei în camera alăturată şi o întâmpină pe Teri cu un zâmbet strălucitor şi cu două braţe în jurul gâtului.

- O să te îmbrac, puişor, îi spuse Teri, apoi vom merge afară. Dar este foarte devreme şi toţi dorm, aşa că trebuie să nu facem zgomot.

Ieşiră din casă în vârful picioarelor, Jill cu Miffy cea de cauciuc - tovarăşa ei de nedespărţit - ţinută strâns într-o mână. în grădină, tufişurile erau încă pline de rouă şi pământul era umed. Aerul era răcoros şi cu miros dulce. Teri era bucuroasă că o îmbrăcase călduros pe Jill.

Se plimbară puţin, oprindu-se o clipă să urmărească nişte păsărele care ciripeau într-un copac, câteva minute mai târziu văzură un miriapod traversând poteca. Un fluture zbura deasupra ierbii şi Teri stătu zâmbind când Jill fugi extaziată să-l prindă.

Unde grădina dădea spre vie, se opriră şi începură să se întoarcă. Era prea devreme să meargă acolo, pentru că Jill s-ar fi udat.

Casa era înaintea lor când începură să se întoarcă. Stătea misterioasă în lumina dimineaii. Cu storurile trase şi încă închisă, dar în pragul unei zile noi.

O nouă eră, gândi Teri. Prima zi în care patru oameni vor începe să se gândească la Vins Doux în moduri diferite. Cu mândrie, cu interes. Cu dragoste. Fondarea ei se întindea cu două sute de ani în urmă; Vins Doux avea o istorie remarcabilă, un nou capitol era pe cale să se deschidă.

Patru oameni - Bruce şi Virginia; Sloan; Teri. Fiecare va contribui în felul său la istoria frumosului domeniu viticol. Teri simţi un nod în gât şi-şi stăpâni lacrimile.

Patru oameni? La ce naiba se gândea? Noaptea trecută luase o hotărâre şi trebuia să nu abdice de la ea. Luând-o pe Jill de mână, se întoarse înapoi de unde venise şi încercă să-şi ferească ochii de la casa cea frumoasă.

- Ce gând delicios! zâmbi Emma Roland, când luă ceaşca aburindă de la Teri. Cafea în pat - un lux pentru o bătrână doamnă!

- Nu eşti o bătrână doamnă şi o ştii, îi întoarse Teri zâmbetul. Pot să rămân cât bei cafeaua?

- Stii că poţi. Aşază-te, Teri şi spune-mi ce te deranjează, chicoti ea în vreme ce fata o privi uluită. Ai venit aici cu neliniştea înscrisă pe faţă.

-Am vrut să te prind înainte de a te întâlni cu ceilalţi la micul dejun recunoscu Teri gânditoare.

Luă o înghiţitură din propria cafea. Acum că era aici, era surprinzător de greu să-şi spună păsul.

- De ce să nu începi cu începutul? sugeră Emma.

Teri, râse mişcată.

- Eşti o zână din poveşti, perceptivă şi isteaţă ... şi oferind tot soiul de tentaţii. Bine, Emma, voi începe cu începutul. îţi voi spune ceea ce ar fi trebuit să spun seara trecută, că îţi mulţumesc. Nu am putut să spun, îmi pare rău.

- Erai în stare de şoc.

- Da, eram. Emma îţi mulţumesc din tot sufletul. A fost un lucru - minunat ceea ce ai făcut pentru mine. Prea minunat ... Se uită în sus cu ochi tulburaţi ... Nu pot accepta.

- De ce nu?

- Simt că nu am dreptul.

-Aici greşeşti.

-Virginia şi Bruce sunt familia ta.

Sloan, bineînţeles nu era, dar nu-l putea menţiona. Era foarte greu să rostească numele lui Sloan cu naturaleţe.

-Virginia şi Bruce sunt copiii surorii mele. îi iubesc foarte mult, mai mult poate pentru că nu am avut copii mei. Dar nu sunt oarbă, Teri, sunt conştientă de defectele lor.

- Nu trebuie să-mi spui mie asta, spuse Teri încet.

- Nu voi intra în detalii. Dar îţi voi spune ceva - în majoritatea vieţii mele, Teri, oamenii mi-au acordat prietenie şi respect fiindcă eram Emma Roland. Fiindcă aveam bani şi statut social.

- Nu, scutură Teri din cap. Te plac pentru ceea ce eşti. Caldă, prietenoasă şi miloasă ... Se opri brusc. Deci, din cauza aceasta ai plecat de la Vins Doux ...

-Acum, tu eşti perspicace. Aveam nevoie să trăiesc incognito, să văd dacă mă descurc pe cont propriu. Poţi înţelege?

- Da, spuse Teri după un moment, minunându-se.

- Am avut o perioadă minunată la Johannesburg. Nu întotdeauna uşoară, dar minunată. Am descoperit lucruri despre mine pe care nu le ştiusem niciodată. Lucruri despre oameni, zâmbi încă o dată. Aş putea continua la nesfârşit, dar acum vreau să vorbesc despre tine.

Ai ajutat o doamnă în vârstă care şi-a scrântit glezna în supermarket.

- Oricine ar fi făcut asta, spuse Teri stânjenită.

- Nu oamenii pe care-i cunoscusem până acum, draga mea. A fost mai mult decât să mă ajuţi în acea zi. Te-ai purtat ca o prietenă. Mi-ai făcut cumpărături şi mi-ai adus cărţi de la bibliotecă. M-ai vizitat când timpul tău era atât de ocupat. Habar n-ai cât m-a înveselit Jill când eram imobilizată.

- Emma ... începu Teri, dar cealaltă femeie îi făcu semn să tacă.

-Ai făcut toate acestea fiindcă ai vrut. Fără să te gândeşti la tine sau la poziţia mea - nu ştiai că aveam una. Ai câteva calităţi, draga mea, care sunt din ce în ce mai rare în lumea de astăzi.

- Sunt foarte obişnuită, protestă Teri.

- Nu în ochii mei. Vreau să ai o parte din Vins Doux, Teri.

- Oricum nu mi se pare corect ... Se opri şi apoi: Sloan este special pentru tine?

Până când rostise întrebarea nu ştiuse că o va face.

- Foarte special. Sloan Garfield este unul dintre cei mai corecţi bărbaţi pe care-i cunosc.

Ochii cenuşii ai doamnei Roland erau aţintiţi asupra ei, de parcă ar fi vrut să-i spună ceva peste cuvintele pronunţate. Teri

nu-i putu susţine privirea şi se uită în altă parte.

- Nu pot accepta partea mea, spuse ea nesigură.

- Am crezut că motivele pentru care ţi-o dau îţi sunt acum clare.

- Sunt ... oh, sunt, dar Emma, nu mă presa.

Lui Teri îi zvâcneau tâmplele. Nu se gândise că va fi atât de greu. Continuă după un minut:

- Emma ... cred că poate ar trebui să plec de aici.

- Nu ... Vocea bătrânei doamne era fermă. Nici să nu aud. Ţi-ai luat un angajament şi vreau să rămâi.

- Nu înţelegi ... spuse Teri cu uşoară disperare.

- Poate că înţeleg, spuse ea blând. Hai să facem o înţelegere.

Nu spune celorlalţi că ţi-ai refuzat partea. Acordă-ţi timp să te gândeşti. Un an, Teri, asta-i tot ce-ţi cer.

Un an. Un timp atât de scurt pentru o viaţă ... Un an pentru Jill să se bucure de soarele şi nisipul de la Cape, de mâncarea bună şi luxul de la Vins Doux.

Un an în prezenţa lui Sloan. Putea trece Teri prin asta rămânând cu liniştea minţii şi a inimii intacte?

- Nu există prea multe de făcut pentru mine aici, spuse ea până la urmă. Nu este ca şi când ai avea nevoie de cineva să aibă grijă de tine.

- Adevărat. Seara trecută am vorbit despre proiecte. O să-ţi spun acum ce am în minte pentru tine, Teri.

O istorie a domeniului Vins Doux. Bibliotecara din Teri se extazia în timp ce Emma vorbea. Istoria lui Vins Doux era lungă şi complicată, şi se întrepătrundea cu istoria Cape-ului. Dar cuvintele scrise erau fragmentate - nu fuseseră niciodată puse cap la cap.

- Este un proiect foarte drag inimii mele, spuse Emma. De asemenea este unul care presupune luni de cercetare înainte de

a pune pe hârtie. Crezi că ţi-ar plăcea? întrebă Emma.

- Mi-ar plăcea, spuse Teri încet.

- Si vei rămâne?

- Da.

Teri era în grădină cu Jill, când Jessie veni afară şi întrebă dacă poate să se joace cu fetiţa. Teri era încântată să spună da.

Biblioreca era chiar mai frumoasă decât realizase. Până acum nu avusese mai mult decât o impresie. Acum, singură, liberă să se plimbe în jurul pereţilor plini de cărţi, era fascinată. Nici nu visase că o astfel de bogăţie de cărţi puteau fi într-o colecţie particulară.

Erau cărţi de tot felul. Biografice, istorice, povestiri ale explorărilor. Cărţi de ficţiune clasice şi moderne. Cărţi despre prepararea vinului. Cărţi despre istoria Capeuului.

Ca Jill în raionul de jucării nu ştia la ce să se uite mai întâi.

Vroia să vadă totul, să citească totul şi ştia că ar putea petrece ani în această încăpere şi n-ar reuşi.

- Sunt captivată, spuse ea tare, cu voioşie. Stiai că aşa va fi, Emma, isteaţă femeie!

Stia de unde va începe. Istoria Cape-ului conţinea o parte a relatării despre Vins Doux ca producător de vinuri. Ceva din ea ştia deja, dar era timpul să-şi reîmprospăteze memoria.

Stătea la fereastră cu atenţia concentrată asupra unei povestiri din trecut, când cineva întrebă:

- Interesantă carte?

- Oh Sloan, da! O poveste despre o femeie numită Anna Deltjie. Cea mai fascinantă femeie. Stii despre ea?

Pe faţa ei frumoasă, ochii verzi străluceau.

- Un nume familiar, spuse el sec.

- întrebare prostească, îi zâmbi ea. Ai citit biografii, ar trebui să ştii despre ea. Ce caracter, Sloan!

- Nu ca tine, spuse el încet.

- Eu?

Zâmbetul o părăsi şi ceva de pe faţa lui o făcu să se dea înapoi.

Ca de obicei, era îmbrăcat obişnuit, un tricou cafeniu accentuându-i muşchii pieptului şi umerilor, pantalonii din catifea dezvăluindu-i pe cei ai picioarelor. Virilitatea emana din fiecare fibră a lui.

- Nu te recunoşti în Anna? zâmbi el, dar fără nici un amuzament în ochii albaştri şi buzele sardonice.

- Nu ... Dintr-un anumit motiv, bucuria îi dispăruse. Ar trebui?

- Anna era lipsită de scrupule, dar a ieşit basma curată fiindcă era o femeie cu mult farmec. Se spunea că putea vrăji păsărelele din copac. Poţi să crezi că, la fel ca şi tine, le făcea să cânte după muzica ei.

Capitolul 1

Culoarea părăsi obrajii lui Teri.

- Cum îndrăzneşti, Sloan? Sugerezi că am înşelat-o pe Emma ...

- Ea era şi foarte sexy, continuă el, de parcă n-ar fi auzit nici un cuvânt din ceea ce spusese ea.

Inima începând să-i bată mai tare, se uită la el. Sexy? Sloan credea că ea era sexy?

- Despre Emma, tu nu înţelegi ...

- Si frumoasă.

Furia i se temperă sub uluiala complimentelor lui.

- Sloan, eu nu sunt sexy şi frumoasă ... şi apoi mai nesigură: Sunt?

- Nu ştii?

Lui îi trebuiră câteva secunde pentru a parcurge micul spaţiu ce-i despărţea. Nu avu timp să se dea la o parte şi nici cum să scape. Dar şi aşa, o parte a ei ştia că nu voia să scape.

O trase spre el prinzându-i umerii, ca apoi mâinile să-i alunece senzual pe spate până spre talie. Pentru un lung moment, stătu nemişcat, uitându-se la ea. Era atât de aproape, încât îi putea vedea fiecare punctuşor din irisul ochilor albaştri.

- Sloan?

Din gâtul uscat, numele ieşi ca o şoaptă.

- Vrei să te sărut, nu-i aşa, Teri?

Ea scutură din cap.

- Chiar sunt frumoasă ... şi sexy?

- îţi voi dovedi.

Gura lui o atinse pe a ei uşor, mângâietor. Trecu după aceea la ochi şi la obraji, iar apoi în jos spre gât. Ultima oară când o sărutase existase asprime, furie. Acest sărut era diferit, slăbindu-i rezistenţa şi făcând-o să se simtă slabă. Chiar înainte

ca mâinile lui să-i ajungă pe şolduri, trăgând-o mai aproape de el, simţi cum se stârneşte dorinţa în ea.

Când buzele lui le căutară pe ale ei din nou, răspunsul ei fu negândit, instinctiv şi gura i se deschise de bunăvoie sub a lui, înapoindu-i sărutare după sărutare.

Trupul îi era cuprins de o emoţie puternică, emoţie care creştea din minut în minut când mâinile lui începură să se plimbe peste ea, de la şolduri înapoi la talie, şi apoi sus în spre sâni. Abia era conştientă de degetele care umblau la nasturii bluzei, şi mai târziu ştiu că nu l-ar fi putut opri. El o săruta acum profund, gura lui nepărăsind-o pe a ei şi, când îi simţi mâna peste pieptul gol, îi scăpă un geamăt. înnebunită, îi încolăci gâtul cu braţele, lipindu-se şi mai tare de el, înfigându-şi propriile degete în părul lui des.

Sloan fu primul care întrerupse primul contactul. îşi ridică faţa şi se uită la ea, iar sub bronz era puţin cam palid.

- Eşti sexy, murmură el răguşit.

Doar pentru tine, vru ea să spună.

- Ca Anna, adăugă el

- Anna? îl privi ea neînţelegând.

- Sexy şi frumoasă.

- Si lipsită de scrupule, spuse ea impasibil.

Privirea lui o susţinu pe a ei un moment, apoi se duse către buzele pe care tocmai le sărutase.

- Acum, sexy şi frumoasă este tot ce am în cap.

- Dar gândeşti că sunt lipsită de scrupule?

- Vorbeşti prea mult. Vino aici, Teri.

El vroia s-o sărute din nou. Si ea vroia acelaşi lucru, Doamne, ce mai vroia! Dar nu în aceste circumstanţe.

- Lasă-mă, Sloan! mormăi ea.

- îţi place asta, spuse el răguşit. Amândurora ne place. Nu

poţi nega. Nu după felul în care ai răspuns.

- Nu pot nega că mă tulburi, cum aş putea ... Cuvintele ieşeau cu greutate. Dar trebuie să fii crezut înainte de a putea fi ...

Se opri, îngrozită, din cauza cuvântului care aproape îi ţâşnise dintre buze: "dragoste".

- ... înainte de a putea fi sărutată, continuă ea stângace.

El nu răspunse imediat. în loc de asta, mâinile lui o traseră spre el. Teri îşi simţea picioarele de vată.

- O să-ţi arăt cât de tare te înşeli, murmură el încet când îşi coborî capul.

în momentul în care gura lui era gata să pună stăpânire pe a ei, găsi puterea să-şi îndepărteze capul.

- Tu nu mă crezi, insistă ea. Chiar crezi că am păcălit-o pe Emma.

- Părerile mele mă privesc.

Vocea lui era aspră.

- Crezi că am convins-o să-mi dea o parte din Vins Doux?

- Ai făcut asta?

Ce ai zice dacă ţi-aş spune că mi-am refuzat partea? Asta ţi-ar înlătura obrăznicia tonului şi zâmbetul sardonic de pe faţă, pe care îl urăsc atât de mult?

- Ai făcut-o? întrebă el din nou.

Chiar dacă nu i-aş fi promis Emmei, tot nu ţi-aş spune, gândi Teri. încrederea trebuie acordată de bunăvoie. Asta vreau eu de la tine.

- Crede ce vrei, spuse ea cu o indiferenţă care era departe de ceea ce simţea.

- Ceea ce vreau să cred şi ceea ce ştiu sunt două lucruri diferite ... Tonul lui era furios şi degetele de pe mijlocul ei i se înfipseră în carne cu cruzime. Mă uit la tine şi văd faţa unui

înger. Frumoasă, inocentă. Dar ştiu că nu eşti deloc inocentă.

- Ieşi afară de aici!

Vocea ei tremura.

O mână veni la sânii ei. Cu o uşurinţă tulburătoare. Teri închise ochii, dorindu-şi să reziste senzaţiilor pe care le simţea.

- Nu, murmură ea printre dinţii încleştaţi.

- Stii că vrei asta, spuse el cu o voce surprinzător de răguşită. Trupul tău te dă de gol.

- Da, spuse ea, deschizându-şi ochii şi forţându-se să-i întâlnească pe ai lui. Dar nu aşa. Nu fără încrederea ta.

- Nu pune condiţii imposibile, şopti el. între noi se naşte ceva promiţător, Teri.

Cealaltă mână începu să se plimbe de-a lungul gâtului şi apoi o sărută din nou. Sărutări ameţitoare, senzuale, sărutări care-i subminau hotărârea şi smulgeau un răspuns din partea ei.

Era greu să gândească raţional când tot ce dorea era să se supună cererilor lui şi unei dorinţe care o ardea ca un foc interior.

Greu, dar nu imposibil. Undeva, în adâncul minţii, rămăsese un rest de raţiune, care acum îi veni în ajutor.

- Nu este de loc promiţător, spuse ea când făcu o pauză pentru a-şi recăpătă răsuflarea.

- Despre ce naiba vorbeşti? Este foarte minunat şi tu ştii asta.

- Nu fără încredere, Sloan.

Nu credea că va reuşi să se smulgă din braţele lui, dar într-un fel, reuşi. Cu mâini care-i tremurau începu să-şi încheie nasturii de la bluză.

- Eşti o fraieră dacă tu crezi că se pot confunda sexul cu încrederea.

în ochii lui era o expresie ciudată când îi urmări încercările

de a-şi
încheia bluza.

-Atunci, sunt o fraieră.

-Nu eşti o virgină, Teri. Nu te compara cu una.

Ea nu se putea uita la el. îi venea să plângă şi nu vroia ca el să fie aici când se va întâmpla acest lucru.

-Afară, Sloan! Vocea ei abia se auzea. Ieşi afară, altfel o să apăs pe sonerie şi o să cer ajutor.

-Nu te obosi, spuse el ironic. N-a trebuit niciodată să forţez o femeie şi nu intenţionez să încep acum. O cuprinse un tremur chiar în momentul în care el închise uşa, lăsând-o atât de slăbită, încât se sprijini de perete ca să nu cadă. Trecu un minut sau două până când începu să se simtă mai bine. înspirând adânc îşi şterse lacrimile cu o mână furioasă şi hotărî să nu-i mai permită vreodată lui Sloan Garfield s-o umilească.

După ce-şi făcu o oarecare ordine în înfăţişare, luă cartea pe care o citea când intrase Sloan şi o puse la locul ei în raft. Va trece ceva timp până când se va simţi în stare să afle mai multe despre Anna Deltjie.

Luând alte două cărţi de pe rafturi se aşeză la un birou din nuc, înarmată cu un stilou şi un teanc de fişe. Bucuria de mai devreme, când fusese încântată de ideea de a citi şi cerceta, se dusese. Totuşi, îi era recunoscătoare Emmei pentru sarcina pe care i-o dăduse, pentru că îi va consuma timpul. în hotărârea ei de a-l evita pe Sloan şi nevoia de a-şi umple zilele, biblioteca va fi binevenită, un rai şi o evadare.

Deschizând una dintre cărţi, începu să citească. Citise trei pagini după care îşi dădu seama că nu reţinuse nici un cuvânt. O a doua încercare se dovedi la fel de nereuşită.

Supărată, se ridică în picioare şi merse la fereastră. Dedesubt se afla o tufă de liliac. Mirosul probabil era delicios în

aerul cald, dar Teri nu-l putea simţi.

Era ca şi cum Sloan i-ar fi monopolizat senzaţiile. încă avea gustul lui pe buze, încă îi simţea mâinile acolo unde o atinsese. Nările îi erau pline de mirosul lui bărbătesc. Cel mai îngrozitor lucru era că nu ştia cum să scape de senzaţii.

- Dumnezeule, gemu ea disperată, în tăcerea camerei pline de cărţi, ce să fac?

Lui Teri îi trecu prin minte să nu se ducă la masa de prânz, dar apoi respinse ideea ca fiind o prostie. Absenţa ei i-ar fi arătat lui Sloan cât de mult o afectaseră sărutările lui. I-ar fi dat satisfacţie şi l-ar fi îndemnat poate la asalturi şi mai hotărâte.

"Nu vreau să mă mai atingă", îşi spuse ea supărată. "Si trebuie să ştie că nu mă poate intimida".

Din întâmplare, Sloan nu era acolo şi Teri nu ştia sigur dacă să fie uşurată sau supărată. Mâncarea, ca şi micul dejun, se servea în stil bufet şi doar Bruce era prezent.

- Teri! exclamă el cu o notă de plăcere în glas, când se întoarse de la masa de servit, cu farfuria plină de mâncare. Tocmai mă gândeam la tine.

- Cred că de bine, spuse ea.

- Nu cred că ar putea fi ceva rău în ceea ce te priveşte, spuse el încet. Ce drăguţă eşti în rochia asta. Verdele ţi se potriveşte cu ochii, ştiai?

Ea zâmbi trist.

- Mulţumesc.

- Ia-ţi şi tu ceva de mâncare şi vino cu mine. Chiar mă bucur că am venit amândoi în acelaşi timp.

Tonul lui era călduros.

Evenimentele dimineţii o lăsaseră pe Teri fără apetit, dar îşi luă o bucăţică de pui şi salată de cartofi şi varză.

- Atât de puţin? se miră Bruce când îi văzu conţinutul

farfuriei.

- Nu prea mi-e foame.

- Nu-i de mirare că eşti aşa de subţire. Foarte feminină, totuşi, dacă nu te deranjează că spun asta.

Lui Sloan nu-i păsa de reacţia ei pentru lucrurile pe care le spunea sau le făcea. O imagine îi veni în minte, neinvitată ... mâinile lui Sloan pe gât şi pe sâni. Se înfioră. Dacă doar amintirea singură era suficientă să-i producă asemenea senzaţii, pentru ea vreo speranţă la Vins Doux? Ce să fac? se gândi ea iarăşi.

- Te simţi bine?

Teri reveni înapoi pe pământ. Uşor surprinsă, văzu că Bruce era lângă ea. O urmărea cu o prvire neliniştită. Pentru câteva momente, nu fusese conştientă de prezenţa lui.

- Te simţi bine? întrebă el din nou.

- Da, bineînţeles.

- Pentru o clipă, m-ai îngrijorat. Păreai cam palidă ...

- Sunt bine.

îi acordă un alt zâmbet, străduindu-se să pară mai veselă de această dată. Bruce nu era Sloan. Era o persoană afectuoasă, era drăguţ. Drăguţ era adjectivul care nu se putea folosi în cazul lui Sloan.

- De ce nu mănânci?

- O să mănânc.

- Ţi-a vorbit Emma despre proiectul ei?

- Da.

- Spune-mi despre el, o invită.

Teri îşi înălţă privirea de la mâncarea pe care o tot împingea fără chef cu furculiţa. Bruce îi întâlni privirea, zâmbi şi spuse:

- Te rog ...

Pe faţa lui exista ceva atrăgător, ceva ce nu remarcase

înainte.

îl apreciase greşit. Seara trecută îl luase drept un bărbat care galant cu toate femeile, dar care era interesat doar de fete sofisticate. Păruse că se plictisise cu ea. Trebuie să mă fi înşelat, admise ea acum.

El o asculta atent în timp ce vorbea. Având grijă să nu o menţioneze pe Anna Deltjie, îi povesti despre faptele pe care le descoperise din trecutul podgoriei.

- Fascinant, exclamă Bruce când Teri tăcu.

- Si eu cred la fel.

- Sper totuşi să nu fii prea ocupată.

Voi petrece ceva timp la Vins Doux de acum încolo şi mi-ar plăcea să cred că vom petrece o parte din el împreună.

Uitându-se la el văzu că o observa. Aşa cum făcea adesea şi Sloan. Dar ochii lui Bruce erau lipsiţi de ironia şi asprimea de care ajunsese să se teamă. Ochii lui Bruce erau căprui, calzi şi prietenoşi.

I-ar fi de folos un prieten. Exista Emma, desigur. Dar se putea împrieteni şi cu un bărbat care o plăcea pentru ea însăşi, necondiţionat.

Figura ei se lumină.

- Mi-ar plăcea să petrec ceva timp cu tine, zâmbi ea.

- Bun.

O mână se întinse peste masă şi-i acoperi degetele. Nu simt nimic, gândi Teri, ştiind că Sloan nu trebuia s-o atingă ca s-o tulbure. Simpla lui prezenţă în cameră era suficientă. într-un fel, era dezastruos. Bruce putea foarte bine fie oricare bărbat. Oricare în afară de Sloan. Dar Sloan nu era pentru ea şi niciodată nu va putea fi. însemna că era destinată să-şi petreacă restul vieţii singură?

- întrerup ceva? întrebă o voce răguşită.

- Nu, răspunse Teri Virginiei cu toată demnitatea, retrăgându-şi mâna în acelaşi timp.

- Ce mănânci, Ginny? o întrebă Bruce.

- Ceva din toate porcăriile astea.

- Ginny ... începu Bruce mustrător.

- Nu ţipa la mine! Pentru tine, frate dragă, este bine. Va trebui să mai înveţi câte ceva despre treaba cu vinul, dar nu este mare lucru. Si în acelaşi timp, te vei şi distra.

Ultimele cuvinte fură însoţite de o privire plină de înţeles spre Teri, care se înroşi de supărare. Aceasta deschise gura să riposteze, dar fu împiedicată de Bruce, care spuse din nou dojenitor:

- Ginny!

- Bine, bine! Am petrecut ultima oră cu mătuşa Emma. N-o să ghiciţi niciodată ... plănuieşte pentru mine să încep un proiect de grăduniţă.

- Cum? întrebă Bruce uluit.

- Grădiniţă, pentru numele lui Dumnezeu. Un loc unde lucrătorii de la fermă să-şi poată lăsa copiii.

- Pare un proiect care merită, spuse Teri repede. Mă plimbam prin împrejurimi chiar ieri şi mă întrebam de toţi micuţii ai căror părinţi îşi petrec zilele în vie.

- Merită pe naiba! Sunt manechin de modă, nu o doică stupidă!

-Va trebui să renunţi la modeling? se interesă Bruce, nevenindu-i să creadă.

- Mătuşa Emma ştie mai bine decât să mă întrebe pe mine. Se aşteaptă să pun pe picioare bazaconia asta. O va conduce altcineva, dar vrea de la mine să supervizez. La naiba!

-Vom vorbi despre asta mai târziu, Ginny.

Bruce vorbea cu o fermitate care o surprinse pe Teri şi

evident o impresionă pe sora lui, fiindcă aceasta îşi reveni înainte de a spune:

- Sigur ... Apoi un zâmbet apăru peste trăsăturile încordate ... Mai mult timp la Vins Doux, va avea compensaţiile sale, bineînţeles. Nu poţi spune că ai obiecţii să-l văd mai mult pe Sloan. Este un tip bine, nu-i aşa, Teri?

- N-am observat, spuse Teri printre buzele uscate.

- Hai! Este cea mai sexy creatură în nădragi în jur de câteva mile.

- Există Miranda, spuse Bruce laconic. Mi s-a spus că n-a ieşit din scenă.

Virginia râse strident.

- N-aş fi crezut că mi-o vei da pe Miranda ca pe un motiv de a da înapoi, frate dragă. în afară de asta, competiţia adaugă sare şi piper vieţii, nu eşti de acord, Teri?

- Nu ştiu, răspunse Teri simţind o înţepătură de durere.

- Si eu care credeam că te pricepi la astfel de lucruri, replică Virginia ironic.

înţelesul era clar.

Ca o mamă nemăritată, Teri era de presupus că se pricepea la lucrurile lumeşti. Ce şocată va fi Virginia când va afla adevărul. Ce şocaţi vor fi cu toţii!

Tocmai atunci intră Emma în cameră, scutind-o pe Teri de necesitatea unei replici. Dar vor exista şi alte remarce, ştia asta. Remarce referitoare la prezenţa lui Jill în viaţa ei. Până când va fi gata s-o declare pe fetiţă ca fiind sora ei, va trebui să înveţe să le facă faţă.

- Ce frumos să vă găsesc aici pe toţi, zâmbi femeia vârstnică.

- Tocmai le spuneam lui Bruce şi lui Teri despre proiectul meu, spuse Virginia pe un ton plin de un entuziasm pe care Teri nu-l mai auzise înainte. Atât de meritoriu ... Atâţia copilaşi lăsaţi

singuri toată ziua în timp ce părinţii lucrează. Va fi minunat pentru ei să aibă un loc unde să li se poarte de grijă.

-îmi pare bine că simţi aşa, Virginia, spuse Emma încet, timp în care Teri îşi ţinu respiraţia. Mai devreme am crezut că observ un resentiment. Sunt atât de bucuroasă că m-am înşelat.

- Te-ai înşelat, mătuşă Emma. De-abia aştept să încep. N-ai plecat deja, Teri?

- Dacă mă scuzaţi, se uită Teri la Emma. Este mai târziu decât credeam. Jill trebuie să mănânce. Cred că voi ieşi puţin cu ea.

Teri îşi petrecu după-amiaza în grădină, cu Jill şi cu Emma. Jill era nedespărţită de păpuşica ei de cauciuc cu care se juca, în timp ce celelalte două croşetau. Era linişte şi plăcut în grădină şi Teri îi spuse Emmei câte ceva despre ce citise în bibliotecă.

- Cred că te vei descurca de minune, spuse femeia mai vârstnică.

-Aşa sper.

- Eu sunt sigură. Vins Doux va avea în sfârşit o istorie cu care generaţia viitoare se va putea mândri. Teri dragă, nu vreau să cercetezi prea mult în trecut - dar aminteşte-ţi ce mi-ai promis, da? Mi-ai promis să stai aici un an, şi să nu spui nimănui că ţi-ai refuzat partea din Vins Doux.

O promisiune care aparent n-ar fi greu de ţinut, gândi Teri puţin mai târziu, când se plimba singură prin grădină. Ea şi cu Jill n-ar fi putut avea mai mult în privinţa confortului şi Emma era o bijuterie de stăpână.

Se lăsa amurgul. Soarele apunea într-o strălucire sângerie, iar liniştea domnea peste vale şi munţi. Din direcţia caselor veneau mirosuri de lemn ars şi carne friptă. în depărtare lătra un câine, apoi tăcu. Totul era atât de frumos, gândi Teri, făcând o pauză ca să se pătrundă de splendoarea din jur.

Nemulţumirile pe care le simţea la Vins Doux păreau în acest moment să existe în altă lume. Păcat că Sloan nu era în acea lume cu ele. El era în mintea ei, în simţurile ei. Fiecare trăsătură a feţei lui îi era limpede în minte, la fel cum îi erau vocea şi gesturile, gustul buzelor şi atingerea mâinilor sale.

- Măcar de aş putea găsi o cale să nu mă gândesc la el, murmură ea pentru sine. Trebuie să găsesc o cale ...

- Vorbeşti singură? întrebă vesel o voce şi întorcându-se îl văzu pe Bruce. Ce spuneai? vru el să ştie.

- Ceva în legătură cu frumuseţea din jur, minţi ea, făcând un gest larg. N-am văzut niciodată ceva asemănător.

- Este frumos, încuviinţă el. Cunoşti Kirstenbosch, Teri? Si Cape Point?

Ea zâmbi.

- Doar nume familiare pentru mine.

- Trebuie să remediezi asta. Merg pe acelaşi drum cu tine, aşa că ne putem plimba împreună.

Acestea fiind zise, îi înconjură umerii cu braţul. Primul impuls al ei fu să-l respingă, apoi realiză că era un simplu gest. Plin de afecţiune, cald

- puţin galant poate. Dar Bruce era prietenul ei şi ea avea nevoie de un prieten. Nu făcu nici un efort să se îndepărteze de el.

- într-o zi o să-ţi arăt tot ce este de văzut la Cape, spuse el. Sunt atât de multe ...

Se întrerupse când se ivi o siluetă, înaltă şi zveltă, cu o faţă bronzată şi aspră. Pe acea faţă exista o expresie severă şi buzele senzuale erau strânse într-o linie crudă. Sloan era supărat, Teri văzu imediat, şi se întrebă de ce.

Toţi trei se opriseră din drumul lor. Bruce alese momentul s-o tragă pe Teri mai aproape de el, alunecându-şi mâna de-a

lungul braţului ei. Un gest protector care nu-i scăpă lui Sloan, fiindcă sprâncenele i se ridicară ironic. Scurt, dădu din cap către ei, apoi plecă mai departe.

- Arogant bastard, mormăi Bruce.

în orice alt moment, Teri ar fi fost de acord cu el, dar acum gâtul i era uscat şi nu-i veniră cuvinte pe buze.

- îţi pare bine că ai venit?

- Mmm, murmură Teri de plăcere.

Plaja era moale şi caldă sub costumul de baie. Vuietul valurilor era un sunet de care nu se sătura niciodată şi soarele era potrivit de fierbinte. Era o senzaţie minunată.

- Mai bine decât să-ţi petreci timpul în bibliotecă?

- Fantastic. Mi-am greşit vocaţia. Ar fi trebuit să fiu o căutătoare în nisipurile de pe plaje. Oh, Bruce, asta-i viaţa!

El râse.

- Căutătorii în nisip arată mai bine fără bretele pe spate. De ce nu-ţi desfaci sutienul?

De ce nu, într-adevăr? Cu rochia ei de plajă fără spate, urmele lăsate de bretele după o zi în soare, ar strica tot efectul. Dacă stătea cu faţa spre nisip sânii nu i se vedeau. în afară de asta, era o plajă singuratică, aproape privată.

- Lasă-mă pe mine, spuse Bruce, şi fără a-i aştepta consimţământul, îi desfăcu sutienul. Apoi îşi lăsă mâna să alunece pe spatele ei, spre şolduri. "Nu simt nimic" îşi spuse Teri nu pentru prima oară.

- Nu ... spuse ea încet.

- N-am putut rezista, dulceaţo.

-Jill este aici. Nu vreau să vadă ...

O scuză. Jill era ocupată să facă un castel de nisip şi chiar dacă ar fi văzut ce face Bruce, era prea mică să ştie că atingerea mâinii unui bărbat putea fi sugestivă. "Nu-mi place să mă atingă

Bruce", gândi Teri.

Se înfioră de un dor brusc când îi veni în minte imaginea lui Sloan. Stătea întinsă, nemişcată. La distanţă se auzeau voci. "Trebuie să încetez să mă gândesc la Sloan" îşi zise ea cu fermitate. "Nu-mi pot controla visele noaptea, dar trebuie să încerc să mă gândesc la alte lucruri când sunt trează".

- O să te arzi, spuse Bruce în timp ce vocile începeau să se audă mai tare.

-Am nevoie de nişte loţiune solară, încuviinţă ea.

O unsese pe Jill foarte bine, dar nu se ştie din ce motiv, se neglijase pe sine. Pipăindu-se la spate, îşi căută închizătoarea pentru a se putea ridica în capul oaselor şi a se unge.

Bruce i-o luă înainte.

- Lasă-mă pe mine. Jill nu va fi impresionată neplăcut.

Turnând un pic de loţiune pe spatele ei, începu s-o întindă. Teri stătea nemişcată, cu capul întors, dorindu-şi ca mâna să-i aparţină lui Sloan, în ciuda hotărârii de a nu se mai gândi la el.

Vocile deveniră mai puternice. Voci de femei. Si apoi un râs, râsul unui bărbat, grav, răguşit şi seducător. Teri ar fi recunoscut acest râs oriunde. Muşchii de la stomac i se încordară într-o alarmă bruscă.

- Bruce! auzi vocea Virginiei. Ne-ai părăsit?

- Nu chiar, răspunse el.

- Sloan şi Virginia? Stiai că vin?

Teri îşi răsuci capul să se uite la Bruce, care era aplecat peste ea, ungându-i spatele cu loţiune.

- Sigur că ştiam. Miranda este cu ei.

Muşchii lui Teri erau acum atât de încordaţi că, încât respira cu greutate

- De ce nu mi-ai spus?

- Presupun că nu m-am gândit la asta, spune Bruce suav.

Minţea. Nu-i spusese în mod deliberat. Dar de ce?

întrebarea îi zbură din minte când o pereche de picioare apărură brusc în câmpul ei vizual. Picioare puternice, frumos modelate, care erau atât de aproape de ea încât putea vedea perişorii negri ondulaţi pe pielea bronzată. Fascinată, ridică ochii şi văzu coapsele lungi ale lui Sloan şi şoldurile înguste îmbrăcate într-un slip alb. încet, aproape involuntar, ochii ei merseră mai departe, spre mijlocul subţire şi pieptul lat, ajungând să se oprească pe o faţă bronzată şi aspră, mai ales supărată.

El era foarte masculin, gândi ea într-o izbucnire de plăcere. Masculin într-un fel pe care nu-l mai întâlnise. Dar era şi o imagine a iritării.

- Bună, Sloan, reuşi ea să spună.

- Bună, Teri.

Tonul lui era la fel de supărat ca şi faţa. Motivul atitudinii lui îi veni brusc în minte. în ultimul minut îi ieşise din minte sutienul deschis la spate şi pe Bruce ungând-o. Atât de indiferentă era faţă de tânăr că situaţia nu însemna nimic pentru ea. Fusese conştientă doar de apropierea lui Sloan. Acum, uitându-se la scenă cu ochii lui Sloan, realiză motivul iritării lui.

Deschise gura pentru a rosti o explicaţie ... doar ca s-o închidă la loc. Indiferent ce senzaţii stârnea Sloan în ea, nu-i datora nimic în materie de scuze sau explicaţii.

- Destul, îi spuse ea încet lui Bruce.

Cu toată demnitatea de care era capabilă îşi prinse închizătoarea de la sutien şi se ridică.

Capitolul 8

- Teri, nu cred că ai cunoscut-o pe Miranda, făcu Virginia prezentarea când îşi puse cearşafurile şi sacoşele pe nisip.

- îmi pare bine să te cunosc, Teri, spuse Miranda cu un zâmbet rece. Dragule, către Sloan, ţine prosopul drept până mă aşez. Stii cât urăsc să mă umplu de nisip.

Era frumoasă, gândi Teri indiferentă. înaltă, cu părul şaten răsucit într-un coc sofisticat şi cu o siluetă care se potrivea la perfecţie cu faţa sa, Miranda arăta a manechin aşa cum arăta şi Virginia.

Undeva în adâncul sufletului lui Teri existase speranţa că ar putea rivaliza cu Miranda.

Miranda cea nevăzută aşa cum fusese până acum. Ei bine, acum nu mai era nevăzută. Nu pot rivaliza cu ea, hotărî Teri. Nici cu Miranda, nici cu Virginia.

Se mişcă pe prosop şi tresări când veni în contact cu coapsele tari şi pieptul unui bărbat. Bruce. în confuzia ei, nu observase că se apropiase atât de mult în spatele ei. Primul ei impuls fu să se îndepărteze. Si apoi întâlni ochii lui Sloan, iar expresia lor era mai supărată ca oricând. Supărată şi dispreţuitoare.

O expresie care o îndemna să-l sfideze de câte ori o vedea. Aruncându-i lui Sloan un zâmbet provocator, se mută un centimetru mai aproape de Bruce şi trebui să se abţină să tresară când îi simţi mâna în jurul taliei.

- Drăguţ, murmură el în urechea ei, dar destul de tare ca să audă şi ceilalţi. Foarte drăguţ!

Teri văzu cum se mişcă un muşchi pe maxilarul lui Sloan, când Miranda remarcă:

- Habar n-aveam că Emma şi-a luat o însoţitoare aşa de atrăgătoare.

- Nu numai atrăgătoare, râse uşor ascuţit Virginia. Teri ştie să se şi poarte.

- Da?

- Nu ştii că mătuşa Emma i-a dat lui Teri o parte egală din Vins Doux?

- Dragă, nu mi-ai spus, se uită Miranda cu reproş la Sloan şi apoi , cu un nou interes, la Teri. Stie să se poarte şi cu bărbaţii, se pare, dacă mica scenă pe care am întrerupt-o când am venit este vreo indicaţie.

- De ce nu schimbăm subiectul? întrebă Teri iritată, cu o privire spre faţa furioasă a lui Sloan. Cred că devine cam plictisitor.

- Eu nu sunt plictisit, dulceaţo, răsuflarea lui Bruce îi atinse urechea. Pot confirma că ştii să te porţi cu bărbaţii.

- S-a purtat Teri şi cu tine aşa, Sloan? vocea Mirandei era răguşită.

Umerii de culoarea aramei se mişcară indiferenţi.

- Pe tine te-am adus la plajă, îţi aminteşti?

- Aşa ai făcut.

Când Miranda râse, se uită la Teri şi în ochii ei păru să apară o ameninţare ... "Sloan nu este pentru tine, ia aminte".

- De ce, Miranda, spuse Virginia uşor, nu crezi că lui Sloan îi este suficient să ne ţină în mâini pe amândouă?

O provocare? Un fel de a spune o femeie alteia că se află în rivalitate pentru acelaşi bărbat? Teri se uită la Virginia, mirată de ostentaţia remarcei. Dar Miranda, se pare, se putea descurca şi singură. Zâmbetul ei de răspuns era radios când spuse:

- Ah, dar Sloan are virilitatea a doi bărbaţi. Nu-i aşa, dragul meu?

Sunt rivale, gândi Teri uluită, şi într-un fel ciudat nu pot concepe că sunt şi prietene. Poate din cauză că se înţeleg una

pe una.

- Mare lucru să fii dorit de două femei! chicoti Bruce când se aplecă şi depuse o sărutare pe urechea lui Teri. Pentru mine, o femeie este mai mult decât destul.

De această dată, Teri nu putu să-şi stăpânească fiorul de repulsie. în spate, îl simţi pe Bruce că se încordează. Reacţia ei nu-i scăpase acestuia.

Ea se uită la Sloan. El îi întâlni privirea cu fermitate. Si apoi îşi mută ochii deliberat, de la ochii la gura ei, apoi pe gât şi spre sâni. Acolo, ochii lui părură să întârzie un moment, înainte de a se plimba peste stomacul plat şi coapsele armonioase. Costumul de baie al lui Teri nu era atât de ostentativ ca cele purtate de celelalte două fete şi totuşi se simţea dezbrăcată şi umilită.

Să te ia naiba, Sloan! Cuvintele îi răsunau în cap atât de tare încât avea impresia că le aud şi ceilalţi. Si să te ia valul şi pe tine, Bruce!

Smulgându-se de lângă Bruce, se ridică în picioare.

- Dulceaţo, unde te duci? îl auzi întrebând-o.

Oriunde! Habar n-am. Vreau doar să fiu singură. Departe de tine, de Virginia şi de Miranda, departe de un joc care nu-mi place. Departe de Sloan, care mă umileşte şi se uită la mine cu dispreţ.

- Mă duc să înot, spuse ea, uimită că vocea îi sună atât de natural.

- S-ar putea să fie apa rece, scumpete.

Ea zâmbi.

- Am sângele fierbinte.

Apa era într-adevăr rece. Dar era minunat, stimulator. Un val se ridică şi râse tare când apa o stropi. Deja se simţea mai bine. întorcându-se, văzu grupul pe care-l părăsise pe plajă. Păreau atât de departe, de mici, de neimportanţi. Ar fi trebuit

să-i părăsească mai devreme.

Merse mai departe. Un val se ridică şi ea se lăsă acoperită. Oceanul se ridica şi cobora şi se lungi pe spate lăsându-se purtată de apă. Cerul era de un albastru metalic, cu o strălucire care o făcea s-o doară ochii, aşa că îi închise. Urcând, coborând, cu trupul lipsit de greutate, în mişcarea ritmică a valurilor. Teri se simţea legănată, total relaxată.

Nu ştiu ce sesiză mai întâi, mâna care îi atinse spatele sau vocea care exclamă:

- Prostuţo!

Inspirând adânc, vru să se ridice în picioare şi descoperi că nu putea atinge fundul.

- Apa este prea adâncă pentru tine.

Mâna lui Sloan era încă pe spatele ei, şi era atât de aproape încât îi vedea picăturile de apă ce străluceau în părul de pe piept.

Ochii lui erau de un albastru mai intens ca cerul şi genele erau lungi şi blonde. Buzele erau uşor desfăcute, dinţii albi în contrast cu bronzul lui. Arăta ca un pirat, un pirat care fura inima fiecărei fete pe care o întâlnea.

Oh da, apa era prea adâncă pentru ea.

- Sunt bună înotătoare.

El râse când braţul trecu din spatele ei în faţă într-o mişcare rapidă.

- îmi pare bine să aud asta. începe să înoţi.

-Aşa şi intenţionez şi ... Cuvintele i se opriră în gât ... Sutienul meu! exclamă ea.

- Ce? o ironiză el.

- Mi-ai luat sutienul!

Se uita la el nevenindu-i să creadă, în timp ce călca apa.

- L-am salvat ... Dinţii albi sclipiră poznaş când flutură

bucăţica de pânză verde din mână ... Dacă nu eram eu, acest nimic ar fi fost acum în drum spre China, nimfo!

Nimfă. Sunase a dezmierdare.

- L-ai salvat?

- îl ţin, nu vezi?

Atât de stupefiată fusese Teri de sosirea lui neaşteptată, încât ar fi putut foarte bine să-i desfacă sutienul fără să observe.

Dar nici măcar Sloan nu ar face un astfel de lucru. Sau face?

- Dă-mi-l.

- Un moment.

- Dă-mi-l acum!

- Vom vorbi mai întâi.

- Să vorbim? Eşti nebun? ... Se chinui să ajungă la sutien, dar el îşi întinse mâna şi o ridică făcând imposibil pentru ea să-l ajungă ... Nu avem despre ce vorbi! Sloan, nu-mi poţi face asta!

Vroia s-o irite şi lui îi făcea plăcere. Dar îi făcea plăcere şi ei, încuviinţă ea fără ruşine după un moment de gândire. Dar nu-l va lăsa să afle acest lucru şi nu-i va cânta în strună. O să-i smulgă sutienul când el se va gândi mai puţin.

- Despre ce vroiai să vorbim?

- Bruce.

- Ah, Bruce, zâmbi ea. Este o persoană drăguţă, Sloan.

- Drăguţă!

Ochii albaştri deveniră ca oţelul, iar gura râzătoare deveni brusc supărată.

Spusese ce nu trebuie. Acum era timpul, când nu era atent, înainte de a deveni mai supărat. Călcând repede apa, se întinse din nou spre mâna lui, care era departe de ea. Nu mizase că reacţia lui va fi atât de rapidă.

Nici nu realizase că mişcarea o va aduce lângă el. Picioarele le atingeau pe ale lui, sânii goi la câţiva centimetri de pieptul

lui. îşi ţinu respiraţia, şocată de valul brusc de dorinţă care o cuprinse. Pentru câteva clipe, nu putu respira. Apoi, revenindu-şi cumva în fire, încercă să se dezlipească de el, dar descoperi că nu putea.

îi înconjurase mijlocul cu braţul liber şi o ţinea lângă el. îşi simţea picioarele aşa de moi încât le lăsă lipite de ale lui un moment. Si apoi, raţiunea revenindu-i, se uită la el rugător:

- Sloan ...

- Vrei să fac dragoste cu tine?

Da! Oh Doamne, da! Vreau să mă săruţi şi să faci dragoste cu mine mai mult decât mi-am dorit ceva în viaţă.

- Bineînţeles că nu!

- Ah, spuse el, atât de indolent încât nu fu pregătită pentru capul care se aplecă brusc, pentru sărutul lui.

- Nu te cred, spuse el.

- Sloan ...

- Vrei să fac dragoste cu tine.

- Nu!

- Eşti supărată că te-am sărutat?

Era posibil să fie supărată când gura arzătoare a unui pirat era atât de tentant de aproape de a ei?

- Teribil de supărată, şopti ea. Dă-mi sutienul.

- Când o să vorbim.

Ea îşi aminti:

- Despre Bruce ...

- Drăguţul Bruce, da.

Urmă un nou sărut şi ea îşi simţi sânii striviţi de pieptul lui.

- Asta nu este drăguţ, spuse el. Este delicios ... O ridică uşor, încât umerii să-i iasă din apă, şi apoi buzele lui alunecară peste pielea umedă ... Mai mult decât delicios.

Teri se înfioră.

- Hai să vorbim.

- Asta preferi?

Râsul îi fusese înlocuit de o expresie tăioasă.

- Da.

- Bine, atunci.

Teri crezu că-i va da drumul, că-i va da sutienul înapoi, dar el n-o făcu. Doamne, ajută-mă să-mi păstrez mintea întreagă, se rugă ea în timp ce erau loviţi de valuri şi-i simţea picioarele mişcându-se lângă ale ei.

- Despre Bruce, ţipă el ca să acopere zgomotul oceanului, deşi nu era nevoie, fiindcă erau atât de aproape unul de altul încât îşi puteau citi pe buze orice cuvânt. Lasă-l în pace, Teri.

- Nu înţeleg.

- Ar trebui. Am surprins o mică scenă intimă pe plajă, acum câteva minute.

Deloc atât de intimă ca cea de acum. Ea râse:

- Trebuie că glumeşti!

- Teri!

Tonul lui era aspru. Puţin perplexă acum, ea spuse:

- Bruce mă ungea cu loţiune de bronzat, asta-i tot.

- Nu aşa părea.

- Dar nu-i aşa rău, se ridică vocea lui Teri, furioasă.

- Nu-l încuraja, Teri, îi ordonă Sloan.

- Crezi că-l încurajez?

- Poate ... Coapsele lui se mişcară lângă ea şi Teri ştiu că de această dată nu fusese împins de nici un val ... Eşti o mică vrăjitoare care tentează. Si ai avut şi experienţă.

Palma de pe obrazul lui era puternică şi răsună acoperind sunetul valurilor. Sub bronz, Sloan păli uşor.

- Să nu mai faci niciodată asta, îi ordonă el.

în ochii lui era o expresie ciudată pe care Teri nu şi-o putea

explica. De-a lungul şirei spinării îi trecu un fior.

- Eşti foarte frumoasă, observă Sloan în cele din urmă, cu o voce răguşită. Atât de frumoasă încât aş putea crede că Bruce nu este de învinuit pentru ceea ce poate obţine.

Pentru o clipă, ideea că Sloan o consideră frumoasă îi ocupă mintea. Trecură câteva secunde înainte ca restul constatării să aibă un impact şi Teri spuse:

- Despre ce naiba vorbeşti?

- Nu ştii?

- Ce este de ştiut?

- Dacă Bruce se însoară cu tine, amândoi veţi moşteni jumătate din Vins Doux.

îl privi cu ochii mari şi confuză.

- Ultimul lucru din mintea mea este căsătoria. Dumnezeule, Sloan, Bruce este prietenul meu! Ar fi uimit, ca şi mine dacă ar şti ce spui.

- între mine şi Bruce n-a fost niciodată vreo simpatie. I-ar conveni să aibă un eventual control la Vins Doux, o asigură Sloan.

Nu puteau vorbi despre afaceri. Nu aici! Si apoi, Sloan n-o urmase în apă fiindcă vroia să fie cu ea, se gândea doar la Vins Doux, la o cale de a-şi apăra propriile interese.

- Tu mi-ai dat jos sutienul, spuse ea brusc.

- Ce naiba are asta de-a face?

- Ai spus că mi l-ai salvat ... Lacrimile îi înţepau ochii dar era hotărâtă ca el să nu i le vadă ... Mi l-ai dat jos intenţionat, ca să mă ţii ostatică.

- Si am primit mai mult decât visam. Eşti incredibil de frumoasă, constată el, brusc răguşit.

Teri reuşi să se îndepărteze puţin de el.

- Vorbeam despre Bruce, reluă Sloan. Vreau să te ţii departe

de el.

- îl voi vedea pe Bruce de câte ori voi avea chef, spuse ea ridicându-şi bărbia.

- Ce vrei de la el? Sex?

- De ce nu? răspunse ea cu insolenţă.

- O să-ţi arăt de ce nu ... Tonul lui îşi pierduse asprimea ... Pot să-ţi dau tot ce ai nevoie, nimfă de mare.

- Sloan ...

- Ceilalţi trebuie să se întrebe unde suntem. în orice moment, cavalerul tău cel lacom va veni să te caute.

- Dă-mi sutienul! şuieră ea printre dinţi.

- Vom ajunge la acel punct altă dată, Teri, în patul tău sau al meu.

- Niciodată! exclamă ea cu pasiune.

Ai de gând să-mi dai sutienul sau mă duc spre plajă fără el?

- Ca să-l înnebuneşti pe nenorocitul de Bruce? întrebă el cu o voce tăioasă. Stai liniştită, ţi-l prind eu.

- Mă pot descurca şi singură.

- Ar fi riscant. Nu atingi fundul apei, îi reaminti el.

- Dulceaţo! veni Bruce în întâmpinarea ei când ieşi din apă. Aţi stat cam mult.

- Nu aşa de mult, se apără ea, neplăcându-i nota de acuzare din tonul lui.

- Bruce devine gelos, zâmbi răutăcioasă Virginia. A observat două capete plutind prea aproape pe apă. Cred că şi l-a imaginat pe Sloan făcând dragoste cu tine.

- Dacă era îngrijorat, ar fi trebuit să cerceteze.

Tonul lui Teri era indiferent. învăţa limbajul lor, dar nu-i plăcea să-l folosească.

- Lui Bruce nu-i place apa rece, o informă Virginia.

Miranda interveni cu un râs uşor strident.

- Lui Sloan nu-i place să facă dragoste în ocean - preferă confortul unui pat cald! spuse ea cu satisfacţia lăudăroasă a cuiva care ştia.

Teri simţi cum tâmplele îi zvâcnesc de durere şi fu cuprinsă de un val de greaţă. Se întoarse brusc, alungându-şi din faţa ochilor trei feţe care o studiau cu expresii variind de la răutate la calcul. O văzu pe Jill absorbită de castelul ei de nisip şi-l văzu pe Sloan înotând cu mişcări largi.

întorcându-se, îi spuse lui Bruce.

- Cred că o să plec.

- Dar abia a început ziua, protestă el.

- Sunt puţin obosită. Si Jill trebuie să doarmă.

- Dar se distrează de minune.

Ceea ce era adevărat. Teri se simţi vinovată că o lipsea pe fetiţă de încă o oră sau două de plajă, dar ei îi fusese prea destul.

Vor mai exista şi alte zile de plajă. O va aduce din nou pe Jill, dar singură.

- Totuşi, aş vrea să plec, insistă ea cu un calm care îi ascundea durerea. Pot să-ţi iau maşina, Bruce? Tu poţi veni cu ceilalţi.

Faţa lui era uşor bosumflată când consimţi.

- Bine. Dar nu te voi mai lăsa să scurtezi viitoarele noastre întâlniri, Teri scumpă.

Teri se întoarse la Vins Doux ca s-o găsească pe Emma încheind o conversaţie cu Esther, menajera, cu o expresie de frustrare pe faţa ei în mod normal placidă. O problemă în bucătărie poate, presupuse Teri, fără prea mult interes - propriile ei probleme îi erau suficiente.

- Te-ai întors devreme, dragă, remarcă Emma când Esther, arătând şi ea îngrijorată le părăsi.

- M-am săturat de soare şi Jill trebuie să tragă un pui de somn. Am găsit o carte minunată, Emma, cred că o să citesc ceva.

- Atâta timp cât poţi să stai şi cu ochii pe Jill. Jessie nu este aici să te ajute cu ea astăzi.

- Nu-i nimic. Este duminică şi nu m-am aşteptat la vreun ajutor.

- Nici măcar nu ştiu unde este. Nici Esther nu ştie.

- S-a întâmplat ceva? întrebă Teri îngrijorată.

- S-ar putea să nu fie nimic, bineînţeles. Pe de altă parte ... Emma ezită un moment. Teri dragă, ştiu că Jessie vorbeşte cu tine uneori. îţi spune ceva numele de Lucas?

- Lucas? Nu ... Ar trebui?

- Nu ar trebui, spuse Emma posomorâtă. Lucas este un tânăr care a petrecut un timp în spatele gratiilor.

- De ce?

- Pentru că a furat o maşină.

- Si este iubitul lui Jessie? întrebă Teri intuitiv.

- Era. Cred că şi-a închipuit că este îndrăgostită de el cândva ... A fost eliberat recent.

- Crezi că Jessie este cu el?

- I-am interzis să-l vadă.

Interzis? Un cuvânt tare pentru a fi destinat unei fete îndrăgostite. Un cuvânt pe care Teri nu l-ar fi crezut folosit de buna, înţelegătoarea Emma.

- Pentru binele ei, adăugă Emma. Acel tânăr nu i-ar aduce nimic altceva decât de suferinţă.

- Jessie poate a plecat undeva în altă parte, sugeră Teri.

- Poate.

Dar Emma nu părea convinsă. Nici Teri nu era convinsă, gândi aceasta puţin mai târziu. Aranjând-o pe Jill pentru somnul

de după-amiază, îşi luă o carte şi ieşi în grădină. Dar mintea nu îi era la povestea despre cum se face vinul. Era la faţa dulce a servitoarei care-i devenise dragă lui Teri pentru drăgălăşenia faţă de Jill. îi veni în gând că Jessie nu fusese ieri ca de obicei. Comportamentul ei fusese mai rezervat, ochii prea strălucitori.

Ar fi trebuit s-o întrebe dacă i s-a întâmplat ceva, gândi Teri cu o împunsătură de regret. Poate că dacă n-ar fi fost atât de preocupată de propriile ei probleme ar fi făcut-o.

Inima i se îndreptă către fata care era îndrăgostită de un bărbat care îi era inaccesibil. Avem ceva în comun, gândi ea. Bărbatul pe care îl iubesc este şi el inaccesibil.

Respiraţia i se opri. Pentru prima dată recunoscuse faţă de sine că era îndrăgostită de Sloan. Era adevărat? Sigur că nu! Oh, Doamne, te rog nu mă lăsa să-l iubesc pe Sloan. Te rog! Nu vreau să-l iubesc. Nu există nici un viitor pentru mine dacă fac asta.

Capitolul 9

Viaţa la Vins Doux începu să intre în rutină. Virginia îşi luă concediu de la slujba ei de modeling şi începu să organizeze un centru de îngrijire zilnică pentru copii fermierilor. în prezenţa mătuşii sale, zelul ei era fără limite.

- Toţi acei copii scumpi, exclamă ea. Am atâtea planuri pentru ei!

- O să te mai intereseze proiectul după ce o să te întorci la Cape Town?

- încearcă să mă opreşti! N-am lucrat niciodată cu copiii înainte, mătuşă Emma, n-am ştiut ce distractiv poate fi. Oh da, voi fi aici în mod regulat să văd că lucrurile merg cum trebuie.

- Mă bucur, Virginia, chiar mă bucur, rosti mişcată Emma.

Mai târziu în timpul zilei, Teri stătea cu Jill în grădină. în timp ce fetiţa se juca, bineînţeles cu păpuşa ei favorită de cauciuc, Teri se relaxa la umbra unui stejar. Era pe jumătate adormită când o auzi pe Virginia vorbind, vorbele fiindu-i aduse de vânt.

-Am ajuns la limită, Bruce!

-Adevărat. Dar presupun că n-ai altă opţiune decât să te conformezi.

- Aşa cum faci tu, frate dragă!

- începe să-mi placă afacerea cu vinuri.

- Si fata care este legată de afacere.

La naiba, Bruce, nu dau nici o ceapă degerată pe ce faci tu - dar această grădiniţă mă scoate din sărite! Dacă fetele de la agenţie m-ar putea vedea îngrijind o şleahtă de mucoşi s-ar prăpădi de râs!

- Mă îndoiesc că îngrijeşti de ei, râse Bruce.

Apoi îşi schimbară direcţia când merseră mai departe şi cu vântul suflându-le în spate, restul cuvintelor lor se pierdu.

Lui Teri nu-i părea rău. Avea o aversiune faţă de trasul cu urechea. Nu că aflase ceva nou. Bănuise că atitudinea mieroasă a Virginiei era o cale de a-şi acoperi adevăratele sentimente. Si asta era trist, fiindcă părea să însemne mult pentru Emma ca rudele ei să fie interesate de ceea ce urma să fie al lor.

Din partea lui, Bruce părea cu adevărat interesat. Vorbea cu entuziasm despre tot ce învăţa şi entuziasmul nu părea prefăcut. Teri se certă în gând, pentru că gândise, măcar pentru o clipă că ar putea fi. Suspiciunea era un lucru îngrozitor, hotărî ea, şi-şi dori ca Sloan să nu i-o fi vârât în cap. Bruce continuă să-şi arate afecţiunea, existau chiar situaţii când sugera că avea mai mult decât prietenie în minte. Deşi Teri nu făcea astfel de aprecieri nu se putea abţine să nu-şi pună întrebări. Destul de probabil că simpatia lui Bruce, era accentuată din cauza beneficiilor pe care el presupunea că ar însoţi-o. Asta nu înseamnă că afecţiunea era prefăcută, la fel cum nu exista nici un motiv să crezi că interesul lui în Vins Doux era altfel decât sincer.

Teri petrecea majoritatea zilelor în bibliotecă. Vraful de notiţe creştea pe măsură ce cercetarea ei prindea formă. Erau atâtea cărţi minunate în biblioteca de la Vins Doux. Citi nu numai despre facerea vinului, ci şi despre istoria Cape-ului, despre bărbaţi şi femei care au făcut acea istorie. Pentru o bibliotecară care iubea cercetarea trecutului, zilele pe care le petrecea erau idilice.

Aproape idilice. Absorbită de o carte, se trezea brusc gândindu-se la Sloan. Părea că îi intra în minte cu o uşurinţă uluitoare. Trebuia să citească doar despre nişte figuri istorice energice şi faţa lui Sloan îi umplea pagina. încercă din greu să nu se mai gândească la el. Uneori avea succes, alteori nu.

Existau zile când abia îl vedea. Nu prea des se alătura

celorlalţi la masă. Teri se întreba unde mănâncă, unde doarme. Nu locuia în casa principală, cel puţin asta ştia. în acea primă seară la Vins Doux, Emma se referise la domiciliul lui. Teri ar fi dat mult să afle unde era - simplă curiozitate, nimic mai mult, îşi spunea ea - dar în hoinărelile ei pe domeniu, nu-l văzuse niciodată. Emma ar fi putut să-i spună, dar Teri nu vroia să întrebe. Emma era deja prea conştientă de relaţia încordată dintre Sloan şi ea, iar fata avea senzaţia ambiguă că era amuzată de asta.

Existau şi alţi oameni pe care i-ar fi putut întreba - Jessie sau Esther. Chiar Virginia şi Bruce i-ar fi putut răspunde la întrebare. Dar Teri se simţea ciudat de şovăitoare să aducă în discuţie numele lui Sloan. Nu ştia dacă ar fi putut s-o facă pe un ton indiferent. Mai era şi conştiinţa faptului că nu vroia să discute cu alţii despre el.

Nu era atât de naivă ca să nu ştie ce simţea în privinţa lui. îl iubea. Se îndrăgostise de bărbatul înalt cu faţa aspră. Era o vreme când încercase să-şi spună că era afectată pur şi simplu de felul lui dinamic de a arăta, că era doar atracţie fizică. Acum ştia că se păcălise singură. îl iubea, probabil îl va iubi întotdeauna şi tot ce va primi în schimb era o inimă zdrobită.

Dacă aş avea minte, aş pleca mâine de la Vins Doux, îşi spuse ea când cuvintele de pe pagină i se înceţoşară ca de obicei. Voi pune cât mai multă distanţă posibilă între mine şi Sloan şi mă voi asigura că nu voi da ochi cu el niciodată. S-ar putea să întâlnesc un alt bărbat, să învăţ să-l iubesc.

Dar pentru asta ar trebui să aibă loc un miracol, Teri ştia. Fusese în braţele lui Sloan, fusese sărutată de el. Ar fi imposibil să se simtă tulburată de altcineva. Un miracol? Ar trebui mai mult decât atât.

în afară de asta, nu exista o cale să poată părăsi Vins Doux.

îşi dăduse cuvântul Emmei. Si mai era de luat în calcul şi Jill. Cu fiecare zi, obrajii fetiţei căpătau mai multă culoare. Micuţul trup se împlinise şi tusea dispăruse. Teri îşi dorea ca Louise s-o fi putut vedea - prietena ei ar fi uluită de transformare.

- Sloan vine la cină diseară? întrebă Virginia într-o zi la masa de prânz.

- Nu, din câte ştiu, spuse mătuşa ei.

- Te deranjează dacă-l întreb?

Fără a aştepta vreun răspuns fata se duse la telefon. Conversaţia fu scurtă şi Virginia părea nemulţumită.

- Are de gând să iasă. Mă întreb ce vede la Miranda?

- Este foarte atrăgătoare.

Exista o oarecare iritare în vocea lui Bruce, dar Teri nu puse întrebări. Faptul că Sloan se întâlnea cu Miranda nu era o noutate. Nu era noapte în care să nu se tortureze cu imaginile lor împreună, să nu-i vadă vorbind, râzând, făcând dragoste... Totuşi, când faptul fu pus în cuvinte simţi o durere aproape fizică.

- Ce părere ai despre ea, Teri? întrebă Virginia.

îi era greu să vorbească peste uscăciunea din piept.

- Sunt de acord cu Bruce, reuşi Teri să spună. Este atrăgătoare.

- îşi încearcă şansele cu Sloan? Doamne, Teri, arăţi îngrozitor. Să nu-mi spui că-l placi şi tu!

- Sigur că nu, îngăimă Teri. Mă simt puţin cam rău. Dacă mă scuzaţi vreau să mai fac puţină lectură după-amiază.

Le văzu feţele când se ridică de pe scaun. Curiozitatea momentană a Virginiei se dusese - interesul ei pentru alţii nu dura mult - şi neastâmpărul se întorsese. Bruce avea buzele strânse, Emma care rămăsese tăcută în timpul scurtului schimb de cuvinte, o privea gânditoare.

Teri petrecu restul zilei în bibliotecă, ca şi dimineaţa următoare. Deodată, cărţile n-o mai atrăgeau. Imaginea lui Sloan şi a Mirandei o făcuseră să doarmă prost şi acum o durea capul. Când Bruce o invitase să iasă cu el să prânzească, acceptă, nu din dorinţa de a petrece timpul cu el, ci fiindcă gândea că o ieşire ar fi fost o diversiune binevenită de la gândurile care nu-i dădeau pace.

Soseaua îi duse spre un restaurant aşezat între copaci argintii de pe o coastă însorită de munte. Exteriorul era vesel şi îmbietor şi când Teri ieşi din maşină, moralul îi crescuse. O schimbare de decor fusese mult mai necesară decât crezuse.

- Este drăguţ aici, îi zâmbi ea lui Bruce, când o urmară pe chelneriţă înăuntru. Este aşa de ...

Cuvintele îi muriră pe buze. Sloan era la masă şi Miranda era cu el.

Dacă Teri ar fi fost singură ar fi ieşit din restaurant înainte ca ei s-o vadă. Dar aşa cum era situaţia, Bruce avea mâna pe mijlocul ei chiar o împingea înainte.

Miranda vorbea şi Sloan asculta cu atenţie. Cu puţin noroc, Teri putea trece pe lângă ei fără a fi observată.

- Am ştiut întotdeauna cum vor decurge lucrurile pentru noi, o auzi Teri pe Miranda spunând şi apoi, pe un alt ton: Uite cine-i aici!

Sloan îşi înălţă capul. Ochii lui trecură de la Teri la Bruce, apoi înapoi. Ochi albaştri lipsiţi de orice expresie. Doar asprimea gurii îi indicau neplăcerea.

Miranda şi Bruce se salutară aproape simultan şi Sloan murmură un scurt bună ziua, dar Teri, spre ruşinea ei, descoperi că gura îi era atât de uscată, încât nu era în stare să spună nimic.

- Poftă bună, spuse Bruce amabil. Văd că masa noastră e

gata.

Teri merse înainte orbeşte. O chelneriţă veni să ia comanda şi Teri îi
ceru lui Bruce să hotărască pentru amândoi. Nu avea importanţă ce alegea, ştia că pentru ea mâncarea nu va mai avea nici un gust. Nu ştia nici măcar dacă putea mânca.

Fără să vrea, ochii îi erau atraşi spre Sloan şi Miranda.

- Stiai că vor fi aici nu-i aşa? întrebă ea cu voce joasă, primele cuvinte pe care le pronunţase de la intrarea în restaurant.

- Orice este posibil ...

Teri simţi că o ustură gâtul. îşi înăbuşi lacrimile care o ameninţau. Nu va plânge.

- De ce m-ai adus aici? întrebă ea, când putu vorbi din nou.

Bruce zâmbi.

- Ca să mănânci, evident, draga mea fată.

- Cred că ai avut alt motiv.

Ochii care până atunci fuseseră calzi deveniră brusc reci.

- Ei bine, m-am gândit că ar fi o idee bună să vezi către cine se îndreaptă afecţiunea lui Sloan.

- Stiam deja. De ce mi-ar păsa, oricum?

- Am văzut felul în care te uiţi la el ... în vocea lui era o urmă neaşteptată de cruzime. Sloan nu este pentru tine.

- Un avertisment?

- Unul prietenesc.

Unul brutal. Mai brutal decât fusese al lui Sloan când o avertizase să stea departe de Bruce.

Nu se ştie cum, se strădui să zâmbească.

- Nu am nevoie de avertismente. Pot să-mi port singură de grijă.

După un moment, Bruce spuse:

-Ai dovedit asta, nu-i aşa? Păstrezi legătura cu tatăl lui Jill?

în expresia lui era ceva lipsit de jenă, aproape obraznic. Era la fel de neaşteptat ca şi cruzimea din tonul lui de mai devreme.

Teri simţi cum o cuprinde o răceală.

- Cred, spuse ea cu toată demnitatea de care dispunea, că ar trebui să schimbăm subiectul.

- Foarte bine. Sloan şi Miranda par să sărbătorească ceva special. Crezi că tu şi cu mine am putea avea sărbătorirea noastră, Teri?

Ea îl privi uimită, întrebându-se dacă înţelesese corect.

- Nu avem nimic de sărbătorit, protestă ea nesigur.

-Am putea avea ... Se intinse şi-i luă mâna.

Trebuie să ştii ce simt pentru tine, Teri. Te vei mărita cu mine?

Acesta este un vis, gândi Teri. Si apoi simţi mâna lui Bruce strângând-o pe a ei. El zâmbea aşteptându-i răspunsul şi ea ştiu că nu era un vis.

- De-abia ne cunoaştem, murmură ea în cele din urmă.

- Vom avea timp pentru asta.

Teri simţi mai curând decât văzu tăcerea bruscă de la masa lui Sloan. Aruncându-i lui Bruce o privire intenţionat poznaşă, spuse:

- M-ai mai vrea dacă n-aş fi părtaşă la Vins Doux?

Era o întrebare provocatoare, o întrebare îngrozitor de provocatoare. Zâmbetul îngheţă pe faţa lui Bruce şi degetele îi apăsară cu cruzime încheietura delicată a mâinii.

Si apoi zâmbetul se lărgi încă o dată.

- Scumpo, nu ştiam că eşti aşa glumeaţă.

Ea ar fi putut repeta întrebarea, ar fi putut insista să obţină un răspuns, dar nu era necesar.

- Te vei mărita cu mine?

- Nu am în plan să mă mărit cu nimeni, îi spuse ea clar. Nu acum. Poate niciodată.

Nici nu avea în plan să se uite la Sloan. Trădători, prin propria lor voinţă, ochii ei se mutară în direcţia lui. Incredibil, el se uita spre ea în acel moment şi privirile li se întâlniră.

Teri îşi simţi inima bătând ca o nebună în piept. Apoi Sloan se întoarse către Miranda şi încet, foarte încet, bătăile inimii lui Teri reveniră la normal.

Sloan veni să cineze două seri mai târziu. în ciuda faptului că Teri se forţase să rămână calmă şi relaxată, simţurile o luară razna la vederea lui.

Doar Emma lipsea din micul grup care se adunase pentru a bea un pahar înainte de cină. Sloan stătea lăsat pe spate în scaunul de nuiele, cu un picior peste celălalt. în pantaloni bej şi o cămaşă mai închisă la culoare, deschisă la gât, arăta atât de atrăgător încât Teri îşi simţi pulsul accelerându-i-se. Nepăsător, sorbea o bere şi râse când Virginia îi atinse obrazul cu mângâiere curtenitoare, iar Teri se întrebă ce ar simţi Miranda dacă ar vedea asta.

- Mă întreb ce este cu mătuşa Emma? murmură Bruce.

- Nu-mi pasă să aştept, îi zâmbi seducător Virginia lui Sloan. Aud că tu şi cu Miranda aţi sărbătorit.

Sloan nu păru jenat.

- Bruce spune poveşti?

- Când ştie că sora lui este interesată. Vrei să ne spui despre asta?

Lui Teri i se opri răsuflarea. Sloan se uită la ea, apoi înapoi la
Virginia.

- La momentul potrivit, zâmbi el, arătând dezgustător de satisfăcut de sine.

Unde era Emma? Teri nu mai putea suporta tensiunea. Ar fi o uşurare să meargă spre sufragerie, chiar dacă nu se va bucura de mâncare. Nici nu-şi mai amintea ultima mâncare care îi făcuse plăcere.

Tocmai atunci uşa se deschise şi Emma intră în cameră. Ochii îi erau strălucitori şi obrajii roşii şi Teri văzu că era supărată.

- îmi pare rău că am întârziat. Am fost reţinută de unele veşti.

- Veşti proaste? întrebă Teri, neliniştită.

- Rele ... dar nu neaşteptate. Jessie este însărcinată.

Sloan spuse:

- Lucas?

- Cine altcineva? I-am interzis să-l vadă. Dumnezeule, fata asta nu are deloc minte! El a furat o maşină, a stat la puşcărie, am avertizat-o că nu-i va aduce nimic în afară de necazuri.

- Ar fi trebuit să te asculte, spuse Virginia compătimitoare. Acum, presupun că vrea ajutorul tău.

- Nu mi-a cerut în prea multe cuvinte. Sunt atât de furioasă, că dacă mă hotărăsc s-o ajut, va trebui să fie în condiţiile mele.

- Cred că este teribil!

Cuvintele lui Teri se auziră clar şi distinct în camera tăcută.

- Dacă altcineva şi nu Lucas ar fi tatăl n-ai fi aşa de supărată.

- Este adevărat ... încuviinţă Emma.

- I-ai interzis lui Jessie să-l vadă, ea totuşi a continuat şi acum eşti supărată.

- De ce am senzaţia, întrebă Emma Roland iritată, că mă critici?

în sufragerie era foarte linişte. Virginia părea şocată. Bruce părea uluit. El scutură uşor din cap, a avertizare tăcută, dar Teri

hotărî să nu-l bage în seamă.

Expresia lui Sloan era greu de citit. Teri nu era în dispoziţia s-o analizeze.

Ea inspiră adânc.

- Nu vreau să te jignesc, Emma, dar este viaţa lui Jessie. Nu cred că ai dreptul să-i spui cum să o ducă.

- Dar ce vrei, Teri? se auzi din partea Virginiei. îi ceri mătuşii Emma să ierte ce a făcut Jessie şi s-o şi ajute pe deasupra?

- Tocmai spun că nu are dreptul s-o condamne pe Jessie, spuse Teri cu încăpăţânare.

- Nu ţi-am cerut părerea, Teri, vorbi Emma foarte calm. Nici ţie, nici celorlalţi.

- Iar eu, spuse Teri la fel de calm, voi face tot ce pot s-o ajut pe Jessie.

- Nu ştii ce spui, Teri - după tot ce a făcut tanti Emma pentru ...

Avalanşa de cuvinte ale lui Bruce se opri când uşa se deschise şi
Esther o chemă pe Emma la telefon.

Când uşa se închise, Bruce fu primul care vorbi:

- Potoleşte-te, Teri.

Ea îl privi cu răceală.

- Te gândeşti la partea mea din Vins Doux?

După o clipă, Bruce răspunse:

- Da.

Nu era momentul să le spună că îşi refuzase partea. Promisiunea pe care o făcuse Emmei era încă valabilă. Dar după ce va fi părăsit Vins Doux - Emma n-o va mai vrea aici după toate acestea - ceilalţi vor afla adevărul. Aşa că spuse:

- Susţin tot ce am spus.

- Nu vorbeşti serios.

- Ba da. Dacă Jessie îl iubeşte pe Lucas - şi eu cred că-l iubeşte - atunci ceea ce face este treaba ei.

- Pot înţelege de ce Teri ar sprijini-o pe Jessie, vorbi Virginia cu o voce tărăgănată. Si ea a fost în aceeaşi poziţie cândva. Nu sunt surprinsă, dar tu, Sloan?

încordată, Teri îşi înfipse unghiile în palme şi se uită la Sloan. El nu scosese de mult nici o vorbă. Avusese doar o expresie pe care nu încercase s-o analizeze. O expresie, realiză acum, asemănătoare cu surprinderea, ca şi cum ar fi fost pus în faţă cu ceva neaşteptat. Expresia fusese de moment. Acum, dispăruse. Ochii albaştri erau plecaţi, imposibil de descifrat.

Mă condamni şi tu, Sloan? gândi Teri. Ridicându-şi bărbia, spuse tare:

- Eu o înţeleg pe Jessie.

Cuvintele sunau a sfidare.

- Unde este tatăl lui Jill? întrebă Virginia într-o doară.

Teri răspunse sec:

- Este mort.

Rezumă-te la asta. Te rog, rezumă-te doar la asta. Nu ştii ce răni redeschizi.

Dar Bruce spuse:

- Te-am întrebat dacă mai ţii legătura cu el. N-ai spus că era mort.

Ea îşi aminti întrebarea. I-o pusese în restaurant, la câţiva metri de
Sloan şi Miranda care sărbătoreau.

- Ţi-am spus atunci că vreau să schimb subiectul.

Bruce se uită nesigur o clipă. Nu mai era nimic de spus, şi totuşi:

- L-ai iubit? întrebă el.

Asta nu mi se poate întâmpla mie! Trebuie că visez.

într-un val de durere, Teri închise ochii. îi putea vedea pe părinţii săi, maică-sa şi taică-său jucându-se cu bebeluşul pe care-l adorau.

Deschizându-şi ochii, se uită în jur. Pentru câteva clipe, se simţi de parcă ar fi fost în altă parte, înapoi în casa veche care cândva fusese căminul ei. Fu aproape un şoc să vadă trei feţe privind-o. Bruce şi Virginia vădit curioaşi. Sloan, mai supărat decât îl văzuse vreodată.

- L-am iubit pe tatăl lui Jill, spuse ea încet, simţindu-se că se sufocă şi oprind-o cu mâna pe Virginia care vroia să spună ceva. Nu mă întrebaţi mai mult.

Orbită de lacrimi, se ridică şi părăsi camera.

Mai târziu în acea seară, Teri deschise uşa la o ciocănitură.

- Pot intra? întrebă Emma.

- Da, bineînţeles.

Bătrâna doamnă se duse la fereastră şi se uită câteva secunde în noapte. Apoi se întoarse.

- îmi pare rău, spuse ea.

- îţi pare rău? Vocea lui Teri era nesigură.

- S-ar putea să fiu o femeie proastă, Teri, dar nu sunt proastă. Tu ai susţinut cu tărie ceva în care credeai şi ai avut dreptate.

- Emma ...

- Lasă-mă să termin. Ai avut dreptate, draga mea. Am greşit crezând că i-aş putea spune lui Jessie cum să-şi trăiască viaţa.

- Cred că-l iubeşte pe Lucas, spuse Teri cu blândeţe.

- îl iubeşte. Am aflat de asemenea că Lucas regretă profund faptul că a intrat într-o tovărăşie proastă. Prietenii lui l-au împins să fure maşina şi el a fost prea slab să spună nu. A plătit scump pentru slăbiciune.

- Se va mărita Jessie cu el? întrebă Teri.

- Da. Si intenţionez să-i ajut. Dumnezeu ştie că-mi pot permite.

- Oh, Emma. sunt aşa de bucuroasă.

Pentru prima dată, Emma Roland zâmbi.

- Nu ştii cât de bucuroasă sunt eu ... că mi-am venit la timp în fire.

- Trebuie să-ţi cer iertare, spuse Teri. Am fost foarte aspră cu tine.

- Ai fost cinstită. Si este mai mult decât pot spune despre familia mea. Nici Virginia sau Bruce nu sunt îngeri în viaţa lor particulară, ştiu asta, dar ei erau pregătiţi să-mi ţină partea şi s-o condamne pe Jessie fiindcă gândeau că eu asta vroiam să aud.

- Nu ştii asta.

- Ba da, Teri, ştiu. De prea mulţi ani am fost înconjurată de oameni care mi-au ridicat osanale lipsite de sinceritate fiindcă sunt o femeie bogată. Până când te-am întâlnit pe tine credeam că Sloan era singura excepţie.

Sloan. Mereu Sloan.

- Te-ai împrietenit cu mine când habar n-aveai cine eram. Astăzi, ţi-ai arătat cinstea şi sinceritatea.

- Dacă mai spui ceva, voi deveni înfumurată, zâmbi Teri, stăpânindu-şi nodul din gât.

- îţi voi spune încă un lucru, adăugă Emma. Poţi să uiţi să pleci de la Vins Doux.

Teri se uită la femeia mai vârstnică.

- De unde ai ştiut?

- Stiu, draga mea, ai o faţă foarte transparentă.

Stii şi că-l iubesc pe Sloan? Că nu pot suporta gândul că se va căsători cu Miranda? Că plecând de la Vins Doux va însemna să nu fie nevoie să-i văd împreună ca soţ şi soţie, ca amanţi?

- Mi-ai făcut o promisiune, îi reaminti Emma.
- Stiu.
- Nu intenţionez să te scutesc de ea.
- Eşti o femeie nemiloasă Emma, oftă Teri.
- O tigroaică, spuse prietena ei, voioasă.

Noapte bună, draga mea. Mâine vom vorbi despre cum s-o ajutăm pe Jessie.

Teri termină de mâncat devreme în acea dimineaţă, înainte ca ceilalţi să-şi fi făcut apariţia. Se lungi un timp la cafea, rumegând la cele întâmplate noaptea trecută. Era bucuroasă că se împăcase cu Emma. Va veni vremea când va trebui să părăsească Vins Doux, dar ajunsese s-o îndrăgească foarte mult pe Emma Roland, şi era uşurată că eventuala despărţire va fi prietenoasă şi nu ostilă.

îşi termină cafeaua şi era pe cale să iasă din cameră când privirea îi fu atrasă de un taburet ce stătea într-un colţ, replica unuia pe care-l văzuse într-o carte chiar ieri. Plină de încântare se duse la el.

îngenunchind, începu să examineze lemnul sculptat frumos. La sunetul de paşi nu se întoarse şi chiar când două picioare în pantaloni se opriră lângă ea, nu-şi ridică ochii.

- Bruce, acest taburet trebuie să aibă două sute de ani vechime! exclamă ea entuziasmată. Ce minunat este! Trebuie să valoreze o avere!

Nu se auzi nici un răspuns. Asta putea însemna că Bruce nu era un cunoscător al mobilei fine. Fără să-i pese, Teri continuă să studieze sculptura. Dar treptat, simţi o înţepătură în părul de la ceafă şi trupul i se încordă.

Foarte încet, se uită în sus. Sloan o privea şi ochii lui erau lipsiţi de amuzament.

- Este o piesă frumoasă, spuse ea şovăind, întrebându-se de

ce era aşa de supărat.

- Si valorează o avere, după cum bănuieşti. Speri ca acest taburet să formeze o parte din moştenirea ta?

Cuvintele, ca şi asprimea din tonul lui, o ridicară în picioare.

- Eşti în toane grozave azi-dimineaţă.

- Lasă-mă pe mine să aduc acuzaţii.

îl iubea. Dar trebuia să recunoască şi faptul că era imposibil de arogant.

- Ce altceva crezi că mai caut? Ai controlat argintăria? Aş putea s-o fur, ca să mă asigur că-mi voi mări partea.

El făcu un gest iritat.

- Nu fi caraghioasă. Am venit aici ca să vorbesc cu tine.

Măcar dacă inima ei şi-ar înceta bătăile nebuneşti. Acum nu era timpul să se minuneze cât de teribil arăta el.

- Nu avem despre ce vorbi.

- Avem.

- Lăcomia mea? întrebă sarcastic Teri.

- Nu ne vom referi la acest subiect acum. Despre Bruce vreau să discut. Despre perechea pe care o formaţi.

- Crezi că suntem o pereche?

- Aşa arătaţi la restaurant.

Si cum crezi că arătai tu, tu şi Miranda? Toastând cu vin, sau era şampanie? Vise îndeplinite, ceea ce întotdeauna vroiaţi?

- Nu vreau să vorbesc despre asta.

- Eu vreau. De fapt, am venit aici seara trecută pentru acest motiv. Si până la urmă s-a întâmplat ce s-a întâmplat. Teri, deja ţi-am dat un avertisment.

- Nu dau atenţie avertismentelor tale, Sloan.

Buzele lui se subţiară.

- Vă vedeţi destul de des?

Nu avea dreptul s-o pună într-o situaţie dificilă, gândi ea şi

se hotărî să mintă.

- Destul de des. Te îngrijorează, Sloan?

Ceva scăpără în ochii lui. Apoi spuse aspru:

- Numai pentru că tu şi Bruce puteţi foarte bine să distrugeţi Vins Doux.

- Gândeşti deci ce-i mai rău despre noi?

Era surprinzător că putea susţine conversaţia cu atâta calm.

-Vă văd pe amândoi ca pe nişte vânători de avere.

Calmul o părăsi şi o cuprinse furia.

- Cum îndrăzneşti, Sloan! Tu eşti mai bun? Un angajat la Vins Doux care acum va avea o parte din domeniu a lui proprie. Cine eşti să ne judeci pe noi?

Când văzu propria ei furie oglindită în ochii lui Sloan, Teri deveni încordată. îl provocase şi Sloan, ştia, putea fi periculos când era provocat. Un mic fior de teamă îi străbătu fiinţaa, dar în acelaşi timp era conştientă şi de exaltarea ce o cuprindea.

Maxilarele lui se strânseră şi ochii care îi examinau faţa aveau o sclipire ameninţătoare. Ce va spune? Ce va face?

Trecu o clipă sau două înainte ca el să vorbească şi când o făcu, tonul lui era neaşteptat de blând:

- Cred, Teri, că tu şi cu mine ar trebui să petrecem ziua împreună.

Ea tresări. Aproape că spuse da - în ciuda Mirandei. în ciuda dispreţului rece care era în ochii lui Sloan de câte ori se uita la ea.

Judecata îi veni la timp în ajutor.

- Eşti nebun?

O mână se întinse şi-i prinse încheietura, degetele ca oţelul arzându-i pielea.

- îţi place să mă provoci, nu-i aşa?

-Tot ce am făcut a fost să refuz o invitaţie, spuse ea cu

asprime şi se întrebă dacă el îi simte pulsul agitat.

- O invitaţie? ... Nici unul dintre ei n-o auzise pe Virginia intrând în cameră ... Sună excitant. Ce fel de invitaţie?

încleştarea de pe încheietura mâinii lui Teri slăbi brusc când Sloan murmură:

- I-am cerut lui Teri să petreacă ziua cu mine. M-a refuzat.

- Ei bine! Virginia îi observa pe amândoi, vădit curioasă. Dacă micuţa noastră mămică declină invitaţia, aş fi fericită s-o preiau eu.

Ea zâmbi cu ochii ei verzi întredeschişi, ca de pisică. Puţin ca ai lui Bruce, gândi Teri şi se întrebă de ce nu observase asemănarea înainte.

în zâmbet exista răutate. Pentru Teri, cu nervii deja încordaţi, cuvintele răutăcioase şi zâmbetul erau o provocare. Aruncându-i şi ea un zâmbet lui Sloan, spuse:

- M-am răzgândit, mi-ar plăcea să petrec ziua cu tine.

- Poţi fi gata într-o jumătate de oră?

- Bineînţeles.

Gata pentru ce? Unde mergem? Si ce să îmbrace? întrebări la care s-ar fi putut răspunde dacă Sloan i-ar fi spus ce intenţiona.

Jessie, o Jessie radioasă astăzi, o luă pe Jill în bucătărie pentru micul dejun. Perplexă, Teri stătea în faţa dulapului ei, şi se întreba de ce orice întâlnire cu Sloan o punea în dilemă ce să poarte. Rochia galbenă cu breteluţe înguste şi cu fusta simplă era probabil nepotrivită. Se hotărî s-o îmbrace în pofida a toate.

în camera însorită, o găsi pe Emma vorbind cu Sloan.

- N-ar trebui s-o las singură pe Jill, spuse Teri.

- Voi fi şi eu, iar Jessie este umbra ei devotată.

- Cauţi o scuză? o întrebă Sloan cu o sclipire de amuzament în ochi.

O studia alene, dar ea ştia că nu-i scăpa nici un detaliu al înfăţişării
ei - rochia care-i reliefa curbele zvelte ale trupului armonios, picioarele goale în sandale cochete, părul proaspăt spălat care era desfăcut şi atârna moale şi strălucitor în jurul feţei.

Teri îşi dori să-şi ascundă roşeaţa care-i colora obrajii.

- Nu-mi căutam scuze.

- Sigur că nu, spuse Emma zâmbind, când îi conduse până la uşă.

Capitolul 10

Afară aştepta o maşină; vehiculul care sclipea argintiu îi evoca lui Teri amintiri de câte ori îl vedea. Când Sloan porni maşina de-a lungul aleii străjuite de stejari, fu cuprinsă de înfiorarea familiară. El încă nu-i spusese unde mergeau şi ea nu întrebase. Ochii îi erau îndreptaţi spre fereastră, dar tot ce vedeau era Sloan. Era în ochii, în mintea, în inima ei. Nu era nevoie să se uite la el, fiindcă el era prezent în fiecare fibră a fiinţei ei. Aşa cum va fi întotdeauna. Cu mult după ce va fi părăsit Vins Doux pentru totdeauna.

Ajunseră la drumul principal şi spre surprinderea ei, Sloan nu porni în direcţia pe care o ştia, ci spre partea opusă. Nu merseseră departe când el coti pe un drum asemănător celui care ducea la Vins Doux. Iar acum, Teri nu-şi mai putu stăpâni curiozitatea.

- Mergem să vizităm pe cineva?

Faţa care se întoarse spre ea era amuzată.

- Aşteaptă şi ai să vezi.

Drumul se lărgi la apropierea unei perechi de porţi albe încastrate într-un zid de piatră. Peste porţi, cu litere din metal, era scris numele "Bienvenue".

- Numele mi se pare cunoscut, îşi ridică Teri o sprânceană. Oh, îmi amintesc. Vinul pe care l-am băut în acea primă seară ... favoritul Emmei.

A fost îmbuteliat aici?

- Corect.

- Este un nume frumos. Bienvenue - bun venit.

- Ceea ce eşti şi tu, spuse Sloan.

Teri nu ştiu de ce i se acceleră respiraţia puţin când trecură printre porţi şi de-a lungul unei alei plantată cu pomi. O înfioră un sentiment de anticipare, cât şi puţină teamă. Stiu dintr-o

dată că Sloan o adusese aici pentru un motiv foarte special.

Bienvenue era într-adevăr un domeniu viticol. Teri realiză curând că era mai mare decât Vins Doux, chiar mai impresionant, deşi n-ar fi crezut că un asemenea lucru ar putea fi posibil. Era ca şi cum viţa rodise mai mult, iar ciorchinii erau mai mari şi mai frumoşi.

I se opri respiraţia când luară o curbă şi o casă apăru brusc la vedere. în acelaşi moment, maşina încetini.

- Ei bine? întrebă Sloan cu o voce ciudată.

- Este fantastică!

îşi reamintea că reacţionase în acest mod când văzuse prima oară Vins Doux. Aproape că spuse "Este chiar mai frumoasă decât Vins Doux", dar se opri la timp, deoarece cuvintele ar fi fost într-un fel neloiale.

Si totuşi, într-un fel, casa era chiar mai frumoasă. Ca şi la Vins Doux, arhitectura era olandeză. Existau frontoane curbate, pereţi albi şi ferestre din lemn. Dar părea să aibă o graţie şi o splendoare în plus.

"Cine locuieşte aici?" vru Teri să întrebe când Sloan porni mai departe. O privire spre faţa lui o făcu să se răzgândească. îi putea vedea doar profilul, dar simţi o încordare care nu fusese înainte acolo şi păstră tăcerea. La timpul potrivit va descoperi de ce o adusese aici.

Ofemeie îmbrăcată curat - menajera, bănui Teri - uda o gardenie într-un vas de pământ de la picioarele scărilor. Ea se uită când maşina se opri şi când coborâră, spuse:

- Au fost două telefoane cât aţi fost plecat, domnule Sloan.

Teri simţi cum îi fuge sângele din obraji. îi trebui toată stăpânirea de sine ca să-şi controleze expresia, când bărbatul de lângă ea spuse:

- îmi poţi spune mai târziu despre ele. Teri, vreau s-o cunoşti

pe Letiţia. Letiţia, ea este domnişoara Malloy.

Letiţia încuviinţă politicos, dar ochii ei trădau o curiozitate mascată.

- Ceaiul este gata. îl pot aduce în grădina de trandafiri? întrebă ea.

- Mulţumesc ... Sloan puse mâna sub cotul lui Teri şi menajera se îndepărtă ... Mai întâi ceaiul, se pare. Poţi vedea casa mai târziu.

Teri îşi păstră expresia indiferentă până când se asigură că nu mai putea fi auzită de altcineva şi atunci se întoarse spre el.

- De ce nu mi-ai spus?

El dădu din umeri.

- N-ai întrebat niciodată.

- M-ai lăsat să cred că locuieşti la Vins Doux.

- Nu-mi amintesc să fi spus asta.

Era greu să gândeşti când degetele de pe cotul ei se mişcară uşor să mângâie pielea mătăsoasă a braţului ei.

- Credeam că locuieşti undeva pe proprietate. Si Emma nu mi-a spus niciodată ...

îşi muşcă buza şi tăcu. Existau lucruri despre Sloan pe care Emma nu
i le spusese niciodată. Păstrase secret faţă de Teri. Ce spusese? "Sunt bună la păstrat secrete ... " Si în ochii ei se citise râsul.

Grădina de trandafiri era la mică distanţă de casă. Trandafirii erau în floare, o bogăţie de culori roşii, galbene şi albe. Sloan se opri şi atinse petalele unei flori rozalii.

- Una dinre cele mai noi flori ale mele.

Un trandafir neobişnuit şi foarte frumos, dar mintea lui Teri era la alte lucruri.

- Sloan, respiră ea adânc înainte de a pune întrebarea căreia îi presimţea răspunsul, dar spera să se înşele. Eşti angajat şi la

Bienvenue?

în ochii care îi întâlniră pe ai ei era o sclipire de umor.

- Nu.

- Nu vorbeşti serios ... doar nu stăpâneşti Bienvenue?

- La drept vorbind, da ... O mână se ridică la obrazul ei cuprinzându-l ... Te deranjează?

Senzualitatea atingerii o făcu să tremure. Teri se strădui să stea liniştită.

- De ce ar trebui să mă deranjeze? întrebă ea.

Letiţia sosi cu tava de ceai, iar Teri fu bucuroasă de diversiune.

- De ce nu faci tu onorurile? sugeră Sloan.

Serviciul de ceai era din argint, antic şi frumos lucrat, iar ceştile dintr-un porţelan atât de delicat, încât Teri se gândi că un bobârnac uşor le-ar putea sparge. Se felicită că o lăsase pe Jill la Vins Doux.

- Stii, remarcă Sloan încet, arăţi chiar cum trebuie turnând acest ceai.

- Nimic de zis.

Zâmbetul lui Teri ascundea durerea din inima ei. Se simţea exact cum trebuie turnând ceaiul, întinzându-i ceaşca lui Sloan. Simţea că ar face fericită aceeaşi treabă iar şi iar peste ani. Nu era aşa de naivă ca să nu înţeleagă imaginea care-i venise în minte. Si era destul de inteligentă să ştie că pe cât de repede o va alunga din minte, cu atât era mai bine. Astăzi era un eveniment care se întâmpla numai o dată, o bijuterie pe care o va păstra în memorie. Miranda va fi cea care va turna ceaiul în toate zilele ce vor urma în viitor. Miranda va împărţi gândurile şi visurile lui Sloan. Care va sta în pat cu el şi se va bucura de dragostea lui ...

Teri avu o mişcare involuntară din cap ca şi cum şi-ar fi

alungat gândul din minte. Un gând care era prea dureros de suportat.

- A fost o figură de stil, spuse el râzând. Te-a deranjat gluma?

- N-a fost o glumă.

Vocea ei era joasă. Atât de aproape era de lacrimi, încât orice pretenţie de indiferenţă rămase în urmă.

- Teri?

- De ce m-ai adus aici?

Ochii lui deveniră serioşi.

- Păreai să crezi că n-am dreptul să te avertizez în privinţa lui Bruce. Ai insinuat că şi eu m-aş preta să iau tot ce pot.

- N-am ştiut ...

- Cum ai putut?

Virginia sau Bruce ar fi putut menţiona statutul lui Sloan, dar probabil presupuneau că ea îl cunoştea. Emma ar fi putut s-o lămurească

- dar Emma, se pare, avusese motive să păstreze tăcerea.

Se uită în jur. Grădina de trandafiri era pe o porţiune de pământ mai înaltă. Coborând, se întindea via pe trei părţi, o vedere de aur şi roşu strălucitor sub soarele amiezii.

- De ce vrei o parte din Vins Doux? făcu ea un gest. Ai atâta pământ al tău ... Se uită la el, întrebându-se dacă a depăşit cumva limita politeţii, dar având totuşi nevoie de un răspuns ... Nu poţi avea nevoie de mai mult?

- N-am nevoie. Bienvenue nu este singura proprietate pe care o am, Teri. Niciodată nu am dorit ceva din Vins Doux.

- Atunci, de ce?

- Ai văzut vreodată, întrebă el rar, ce se întâmplă cu un loc când obţin controlul oameni care nu merită? Oameni care nu ştiu ce este munca? Care sunt interesaţi doar de profituri

rapide, şi care nu pun nimic în schimb? Cel mai valoros domeniu poate fi ruinat în timpul pe care ţi-l ia să-ţi cumperi un iaht de vis sau câteva automobile scumpe.

- Crezi că asta s-ar întâmpla cu Vins Doux, cu Virginia şi Bruce controlându-l. Si cu mine, desigur.

Ultimele cuvinte fuseseră adăugate fiindcă Sloan n-avea de unde să ştie că ea hotărâse să nu accepte partea ei de podgorie - doar dacă Emma nu-i vorbise, ceeea ce era puţin probabil.

- Exact ... Buzele lui se strânseră. Mă ocup de Vins Doux de când a murit Jonathan Roland.

- De aceea ţi-a dat Emma o parte?

- Corect. N-am nevoie de ea, Teri, dar locul înseamnă mult pentru mine. Aproape la fel de mult ca Bienvenue. Am acceptat fiindcă este singura cale prin care mă pot asigura că Vins Doux nu va fi distrus din ignoranţă şi lăcomie.

- înţeleg acum de ce m-ai adus aici azi, spuse Teri cam fără chef.

- A existat un alt motiv. Am vrut să-mi vezi casa.

El îi căuta faţa, năsucul ars de soare şi obrajii şi buzele care se deschiseseră de bunăvoie sub ale lui şi în ochii lui era o expresie care trimise un val de adrenalină prin venele lui Teri.

Dintr-o dată i se tăie răsuflarea.

- Mi-ar plăcea foarte mult s-o văd.

Ceaiul fiind terminat, o luară spre casă, viitorul cămin al Mirandei. Sunt nebună să-i permit lui Sloan să mi-o arate, gândi Teri în timp ce mergea alături de el, urcând scările ce duceau la o uşă masivă de stejar. Voi fi mai nefericită după aceea. Ar trebui să-i spun să mă ducă înapoi la Vins Doux înainte de a merge mei departe. Paşii i se răriră, aproape se opri.

- Teri?

Sloan se uită la ea. Zâmbea, dar în ochii lui exista o

încordare. O luă de talie ca pentru a o grăbi să meargă înainte. încordarea era prezentă şi în mâna lui, Teri o simţea. Si brusc, se simţi şi ea încordată. Fără un cuvânt, continuă să meargă.

Dintr-un hol elegant, cu pereţii lambrisaţi şi un covor persan minunat, cu nuanţe de verde, alb şi albastru, Sloan o conduse în salon, sufragerie, bibliotecă.

Toate camerele erau frumoase, aşa cum gândise Teri. Existau foarte multe asemănări cu Vins Doux fiindcă ambele case fuseseră construite în acelaşi timp. Duşumelele erau din stejar lustruit şi mobilele vechi. Dar existau şi diferenţe. Sentimentul că Bienvenue era un loc special fu întărit. Era imposibil pentru Teri să vadă totul. Tot ce putea era să constate o impresie de tradiţie şi eleganţă. La altă vizită va putea aprofunda detaliile.

Gândul o luă prin surprindere. Va mai exista o altă vizită? Puţin probabil. Sloan o adusese aici cu un scop. N-avea nici un motiv s-o mai aducă.

încordarea care o cuprinsese pe Teri pe treptele reşedinţei n-o părăsise încă. La aceasta se adăuga conştiinţa prezenţei lui Sloan, a atracţiei şi bărbăţiei ce păreau să-l însoţească. Era aproape de ea, şi aerul dintre ei părea încărcat de electricitate. îi vibra în urechi şi Sloan trebuia să simtă la fel. Se uită spre el. Dacă era conştient de vibraţia aerului dintre ei, expresia lui n-o arăta. Faţa cea puternică era distantă şi severă încât, pentru o clipă, Teri se întrebă dacă nu cumva îl jignise în vreun fel.

Văzând partea din faţă a casei, Teri era sigură că se vor întoarce afară, înapoi la Vins Doux. Când Sloan o duse pe un coridor ce ducea spre aripa dormitorului, se uită la el întrebător. încordarea ce o cuprinsese mai devreme crescu, dar mâna de pe mijlocul ei o îndemnă să continue. Dintr-o dată aerul devenise greu de respirat.

Pierduse şirul dormitoarelor. Era conştientă doar de încordarea din interiorul ei şi de o dorinţă dureroasă pe care încerca s-o înăbuşe şi nu putea.

Era o senzaţie de inevitabilitate cu care Teri îl urmărea pe Sloan care deschidea ultima uşă. Nu mai exista nici o surprindere când trecu pe lângă el, intrând într-o cameră în maro şi auriu. O cameră elegantă şi masculină în acelaşi timp.

- Dormitorul tău?

Era o întrebare care n-avea nevoie de răspuns şi-şi dori să n-o fi pus, fiindcă vorbele ieşiseră prea precipitat.

- Da.

Se întoarse, cu intenţia de a trece pe lângă el înapoi spre uşă, şi-l găsi blocându-i ieşirea.

Inima îi zvâcni în piept.

- Sloan?

El închise uşa, încet dar ferm.

- Teri?

- Este o cameră drăguţă.

Vocea ei era răguşită, trădând nervozitatea.

- îmi pare bine că îţi place, spuse el.

- Oh, îmi place. Mergem în camera următoare?

- Asta este ultima.

- în acest caz, presupun că este timpul să mă întorc la Vins Doux.

El nu se mişcă din dreptul uşii. Părea foarte înalt, foarte puternic, aşa
cum stătea în faţa ei, încordat ca un animal la pândă. O analogie nefericită în acest moment special, gândi Teri şi bătăile inimii ei deveniră mai dureroase.

Ridicându-şi capul şi compunându-şi cel mai încrezător zâmbet, spuse:

- Chiar este timpul să plec.

- Nu cred.

- Te joci cu mine, Sloan.

- Mi-ar plăcea să mă joc cu tine, fu răspunsul lui blând.

Un fior de alarmă o cuprinse când făcu un pas înapoi, doar ca să descopere că ajunsese cu picioarele lângă pat.

-Ai luat-o în direcţia bună, râse el, răguşit şi seducător.

Ridicându-şi o mână ca şi cum asta ar fi putut să-l îndepărteze - ea
zise:

- Ce vrei, Sloan?

- Stiu ce vreau, scumpa mea.

Dezmierdarea îi scăpase. Era conştientă doar de o dorinţă care era mai mare decât tot ce o încercase vreodată.

- Dacă vrei şi tu, spuse el făcând un pas spre ea.

Da! Vreau să mă săruţi, să faci dragoste cu mine. Doamne, cât de mult vreau!

Tare, spuse:

- Nu! Lasă-mă să plec, Sloan.

Ochii lui scânteiară.

- Avem o treabă neterminată, tu şi cu mine, Teri.

Ea îl privi mirată.

- Treabă?

- O mică problemă, noroiul aruncat în maşina mea.

- Oh, asta.

- Da.

- Am putea ... n-am putea discuta în altă parte?

- Cred că este locul perfect.

Era atât de aproape de ea, încât îi simţea căldura trupului prin micul spaţiu care îi separa. O mână îi cuprinse obrazul, degetele arzând acolo unde o atingeau. Simţea că se sufocă.

- Nu eşti de acord? întrebă el încet.

- Da ... adică nu! Sloan, mă zăpăceşti!

- încântător! ... Degetele lui se mişcau explorându-i zona din spatele urechii, trimiţându-i fiori de-a lungul spinării. Ai ştiut întotdeauna că într-o zi vei plăti.

Ea ştiuse. în adâncul fiinţei, ştiuse. Stiuse şi că nu va fi simplu. Cu Sloan, se părea că nimic nu era niciodată simplu.

- Ţi-aş putea spăla maşina, propuse ea.

- Am un grădinar care poate face asta ... Respiraţia lui caldă îi mângâia obrajii. Ţi-aş putea da o palmă la fund, dar eu nu bat femeile ... Mâinile lui îi cuprinseră faţa, înfundându-se în păr. Aş putea face dragoste cu tine.

- Sloan, fă dragoste cu mine - asta vrei să spun?

- Da!

- Nu, bineînţeles că nu. Sloan, nu pot!

- Sloan, nu pot, o imită el ... Cu mâinile în părul ei, îi îndepărtă puţin capul pentru a o putea privi în ochi... Pari inocentă, Teri. Ca o virgină ... Vocea lui deveni mai dură ... Singurul lucru care nu eşti. Nu-l respingi pe Bruce. Si mai este şi tatăl lui Jill. N-ai vrut niciodată să vorbeşti despre el.

Ea închise ochii.

- încă nu vreau.

îi auzi uşorul fluierat din respiraţie.

- Oricum el este în trecut. Ceea ce contează este prezentul. Tu şi cu mine, acum. Chiar dacă te prefaci, trupul tău spune altceva.

Buzele lui erau dezmierdătoare. Ele îi presărau faţa şi gâtul cu sărutări erotice, găsind cele mai sensibile locuri. Sărutările lui erau pasionale, solicitante, cerând un răspuns din partea ei.

-Aşa i-ai răspuns lui Bruce? întrebă Sloan când îşi ridică faţa.

Mai târziu, Teri se va întreba de ce era aşa de important să-l provoace.

- Bineînţeles, minţi ea.

îl auzi înjurând în surdină şi apoi începu s-o sărute din nou, cu mai multă asprime de această dată, ca şi cum ar fi fost cuprins de o furie inexplicabilă. Dar Teri nu se mai gândi la asta. Gura lui devenise mai posesivă, mai exigentă.

Nu rezistă când simţi că îi trage fermoarul rochiei sau când îi scoase sutienul. Scoase un geamăt de plăcere când mâinile lui se îndreptară spre sâni, mângâindu-i.

Apoi mâinile ei găsiră nasturii de la cămaşa lui, îi deschise şi începu să-i mângâiee muşchii pieptului.

îl auzi gemând şi sunetul o umplu de o mare bucurie. O dorea tot atât de mult pe cât îl dorea şi ea. Era ceva minunat în această cunoaştere.

- Eşti atât de frumoasă!

Cuvintele îi păreau smulse din gât.

Si tu eşti frumos, gândi ea.

Oluă în braţe şi o duse spre pat, iar ea nu se opuse. Timpul rezistenţei trecuse de mult. Nu mai exista voinţa de a rezista. îl iubea pe
Sloan, şi vroia să experimenteze acea dragoste fizică în felul unei femei mature.

Ce urma să se întâmple era inevitabil. Poate că în subconştient, recunoscuse faptul când încuviinţase să inspecteze casa lui Sloan cu el. îl iubea mai mult decât crezuse că este posibil să iubească un bărbat şi murea de dorinţă să fie în braţele lui, în patul lui.

Lungindu-se în pat lângă ea, Sloan o trase spre el. începu din nou s-o sărute, s-o mângâie, cu o mai mare tandreţe, de această dată.

- Nu mai pot aştepta, şopti el în cele din urmă.

- Stiu, spuse ea cu o voce răguşită.

Ea îi cuprinse spatele cu braţele ... îl dorea şi ea. Si-apoi, când intră în trupul ei, o săgetă o durere ascuţită şi neaşteptată şi se smuci în pat.

I se ridică un ţipăt de pe buze, dar reuşi să-l înăbuşe.

Sloan încremeni şi trupul îi deveni nemişcat. Si apoi se retrase. Părăsind patul, se duse spre fereastră.

Ceva era greşit, teribil de greşit. Teri îşi acoperi gura cu pătura ca să-şi oprească plânsul, când urmări silueta goală şi înaltă, cu umerii rigizi.

- Sloan.

Era o şoaptă. El nu răspunse. Sopti iarăşi:

- Sloan. Ce s-a întâmplat?

Fără să se întoarcă, el spuse:

- Te-am rănit.

- Nu ... doar puţin. Data viitoare va fi diferit.

- Data viitoare! Se întoarse rapid, cu o faţă atât de supărată încât ea se chirci.

Miranda. O uitase pe Miranda. Bineînţeles - nu va exista nici o dată viitoare.

- Nu te-aş fi rănit dacă aş fi ştiut ...

Un muşchi i se zbătu în maxilar. De ce naiba nu mi-ai spus că erai virgină?

Ea îl privi năucă, incapabilă să răspundă, întrebându-se de ce era atât de supărat.

-Jill nu este fiica ta.

Teri îşi găsi vocea.

- Este sora mea.

- înţeleg ... Faţa lui deveni rece, lipsită de orice expresie. Se mişcă de la fereastră şi-şi luă pantalonii ... îţi propun să te

îmbraci, Teri. Când eşti gata, te voi duce înapoi la Vins Doux.

Emma va trebui s-o elibereze de promisiunea ei. Nu mai era posibil să rămână la Vins Doux. Nu după ceea ce se întâmplase.

Pe drumul înapoi către Vins Doux se gândise să-i explice lui Sloan de ce ascunsese identitatea lui Jill, chiar încercase. Dar Sloan nu fusese binevoitor, îi spusese clar că nu era interesat şi după un minut, Teri hotărî să nu se mai deranjeze. Sloan avusese şi el secretele lui şi nu păruse să se simtă vinovat. De ce trebuia ca el să aibă un standard dublu când era vorba de treburile ei?

închisese gura şi-şi înălţase capul, înainte de a privi pe fereastră ca şi cum n-ar fi avut nici o grijă pe lume. Ajungând la Vins Doux, îi mulţumi lui Sloan pentru ziua interesantă-interesantă? fusese devastatoare! - şi apoi trecu pe lângă el, pe lângă Emma care ieşise afară auzind maşina şi se retrase în paradisul camerei sale. Acolo, se chirci pe pat, unde plânse până îi secară toate lacrimile.

O oră mai târziu, uitându-se în oglindă oare asta era adevărata Teri Malloy, această fată cu faţa trasă, cu ochi hăituiţi, obraji pătaţi de lacrimi?

- ajunse la o hotărâre. Nu va sta aici să-l vadă pe Sloan de câteva ori pe săptămână. Iubindu-l aşa cum îi iubea, ar fi un chin să-i îndure dispreţul.

Jill nu era copilul pe care-l adusese cu ea din Johannesburg. Faţa îi era plină de culoare acum şi picioruşele ei deveniseră dolofane. îi prinseseră bine aerul de la Cape şi hrana bună. Era un păcat s-o ia pe Jill de la Vins Doux. Dar plecarea nu era nevoie să fie în detrimentul fetiţei, gândi Teri. Nu exista nici un motiv să se întoarcă la Johannesburg. Va găsi o slujbă în Cape Town şi cu banii pe care îi economisise de când venise la Vins Doux, va fi în stare să-i ofere surorii sale multe din plăcerile de

care înainte trebuise s-o lipsească.

Emma, bineînţeles, era un obstacol. Păruse să însemne foarte mult pentru ea ca Teri să mai stea un an la ea. Cum va primi brusca ei decizie de a pleca?

Surprinzător, Emma nu făcu nici o obiecţie. Ascultă liniştită în timp ce Teri vorbea.

- O să-mi fie dor de tine, spuse ea în cele din urmă.

Ochii cenuşii erau înţelegători. Stie! gândi Teri. Ţinându-şi răsuflarea, aşteptă ca Emma să facă vreun comentariu asupra situaţiei.

Emma spuse doar:

- Mă bucur că nu te întorci la Johannesburg. O să mă vizitaţi din când în când, tu şi Jill?

- Sigur.

Dar ştia că o va întâlni pe Emma doar în Cape Town, unde nu exista nici o şansă să-l întâlnească pe Sloan.

- Când te gândeşti să pleci?

Astăzi, dacă ar fi posibil. Dar nu era. Trebuia să-şi acorde câteva zile să se gândească, să-şi planifice ce va face când va ajunge în oraş.

- într-o săptămână?

- Vineri? E-n ordine, Teri dragă. îmi va părea foarte rău să văd că pleci, dar îmi dau seama că nu te pot forţa să rămâi, dacă nu vrei.

Teri crezu că o să-i crape capul în zilele care urmară, Erau atâtea la care să se gândească, atâtea de plănuit. Dacă ar fi fost vorba numai despre ea, ar putea înfrunta viitorul cu încrederea că lucrurile se vor aranja. Dar exista Jill. Trebuia să ştie că fetiţa va fi în siguranţă înainte de a se înhăma la o nouă viaţă.

Telefonă la biblioteci, la şcoli şi muzee. Nu exista o ofertă pozitivă pentru o slujbă nu se aşteptase să fie uşor - dar câteva

dintre răspunsuri sunau pline de speranţă şi se aranjă pentru interviuri.

Teri vroia să lă spună lui Bruce şi Virginiei că pleacă, şi descoperi că nu putea. Doar gândul la iminenta plecare îi usca gâtul, încât nu putea vorbi.

- Le voi spune la revedere când va veni vremea, îi spuse Emmei.

Cum îi va spune la revedere lui Sloan? Va fi în stare să-i spună? Să-şi
imagineze scena noaptea, în pat, n-o ajuta cu nimic. în ciuda a ceea ce se întâmplase, simplul gând de a-i spune la revedere bărbatului pe care-l iubea, o făcea să plângă de fiecare dată.

Măcar de ar putea evita să dea peste el până vineri. Nu-l văzuse la Vins Doux. Nu că ar fi fost prea multe ocazii. Fiecare moment liber era petrecut în bibliotecă. "încearcă să termini capitolul de care te-ai ocupat" îi spusese Emma. Chiar şi dacă nu i-ar fi cerut-o, Teri ar fi făcut-o. Emma Roland îi arătase numai bunătate şi era hotărâtă să-şi lase treaba în ordine, aşa încât succesorului ei să-i fie uşor s-o continue.

- Mi-aş putea continua cercetările la Cape Town, spuse ea. Mi-a plăcut munca aceasta atât de mult, că ţi-aş putea trimite notiţe.

- Este o idee de luat în considerare ... Emma făcu o pauză ... Mă întreb dacă mi-ai putea face o ultimă favoare?

- Stii că aş face-o.

- Stiu şi că ai multe pe cap, acum. Crezi că te-ai putea uita la unele cărţi pentru mine, Teri?

- Sigur.

- M-ai auzit pomenind de Herman Kruger? Nu? A fost un erudit faimos şi are o colecţie de cărţi la care vrea să renunţe. Vreau să pun mâna pe ele de ani de zile.

- Vrei să vin cu tine să le vedem?

- Eu nu pot pleca. Nu înainte de vineri.

- Mă duc singură, deci.

- Herman se retrage câteodată şi locuieşte într-o căsuţă de-a lungul coastei. Nu este deloc uşor de găsit.

- Ai putea să-mi dai o hartă, sugeră Teri.

- Nu sunt sigură că nu te-ai pierde. Sloan cunoaşte drumul.

Teri simţi că îngheaţă.

- Sloan mă va îndruma?

- A fost de acord să te ducă acolo.

Lui Teri îi dispăru culoarea din obraji.

- Nu!

Cuvintele fură rostite înainte de a le putea opri.

Ochii cenuşii deveniră calzi.

- Cer prea mult de la tine?

- Stii bine, şopti Teri.

- Este vorba doar de o zi, Teri. Nu-i nevoie după aceea să-l mai vezi vreodată pe Sloan ... Cărţile înseamnă atât de mult pentru mine.

Fata inspiră adânc.

- Bine. O să-i spun la revedere lui Sloan cu această ocazie.

Capitolul 11

Sloan veni după ea dimineaţă şi primele momente fură stânjenitoare. Ultima dată când îl văzuse la Bienvenue, când o acuzase - o acuzase, nu-i aşa? - că era virgină şi-i spusese să se îmbrace.

Când plecară cu maşina de la Vins Doux ea nu-l putu privi. Chiar înainte de a ajunge la autostradă, el opri. Teri era surprinsă, dar nu se întoarse. Sloan avea motivele lui să facă unele lucruri.

Ise opri răsuflarea când degetele lui îi atinseră părul şi două agrafe fură aruncate pe jos. Se întoarse spre el .

- Ce crezi că faci!

- Transform femeia severă în fata dulce pe care o prefer.

- Ai tupeu, Sloan!

- Da? Probabil că am. Aş spune că merită, în cazul acesta.

Ochii albaştri erau calzi de amuzament şi în ciuda a orice, Teri îşi
simţi inima că-i bate pentru el.

- Cocul ăsta nu te prinde, Teri.

Ea ştiuse când îşi prinsese părul în coc şi se privise în oglindă că avea o înfăţişare severă şi distantă.

Imaginea pe care să şi-o creeze ca pe-o armură, gândise atunci.

- îmi place să-mi ţin părul aşa, se răsti ea.

- Mincinoaso, spuse el, dar fără ranchiună.

Teri stătea foarte tăcută în timp ce şi mai multe agrafe fură scoase. în cele din urmă Sloan îşi trecu mâinile prin părul ei, lăsându-l să-i cadă liber pe umeri.

- Teri pe care o cunosc, spuse el încet. Vrei să te relaxezi,

acum?

Incredibil, dar se relaxă. Era o zi minunată, fără urmă din vântul
care sufla atât de des pe coastă. Aerul mirosea a ace de pin şi flori sălbatice, iar cerul şi marea erau de un albastru intens. Va mai exista vreodată o zi ca asta?

Teri se întoarse să se uite la Sloan. Arăta atât de chipeş, încât pulsul i se acceleră.

Trebuie s-o fi simţit că se uită la el, pentru că îşi întoarse capul şi privirile li se întâlniră.

- Eşti mai relaxată, zâmbi el şi-i acoperi mâna cu a lui. Hai să facem din asta o zi specială.

- Bine.

Când îi întoarse zâmbetul, ea ştia că vroia să fie specială. Singură cu Sloan, departe de Miranda, şi de Bruce şi Virginia. Departe de Vins Doux şi de Bienvenue.

Ea se hotărâse să nu-l mai vadă pe Sloan şi totuşi, soarta, sub forma Emmei Roland, intervenise . Acesta fiind cazul, şi ea dorea ca ziua să fie specială. O ultimă zi de adăugat la stocul ei preţios de amintiri.

Stia oare că pleacă? Probabil că nu, fiindcă dacă ar fi ştiut ar fi menţionat în mod sigur faptul. îi va spune înainte de a se întoarce la Vins Doux, hotărî ea. Dar nu acum, nu cu ziua desfăşurându-se în faţa lor.

Teri crezuse că Sloan se va grăbi s-o ducă la Herman Kruger, ca să se poată întoarce la Bienvenue, dar nu părea deloc să fie cazul.

- Ia-ţi un bikini, îi spusese el şi ea cugetase îndelung dacă să consimtă sau nu.

Când conduse până la plajă şi tentaţia nisipului auriu şi a valurilor se întinse în faţa ei, fu bucuroasă că nu se încăpăţânase.

- Ce s-a întâmplat cu bikinii? o cercetară ochii lui Sloan când apăru din tufişuri într-un costum de baie întreg.

Ea îi aruncă un zâmbet provocator.

- N-am vrut să-mi asum nici un risc.

Ochii albaştri străluciră şi colţurile buzelor se ridicară.

- îmi închipui că nu te-ai gândit că acest costum ar putea fi şi mai sexy? zâmbi el. Haide, Teri, să încercăm valurile.

înotară un timp, apoi ieşiră din ocean şi-şi lăsară trupurile ude să se usuce în soare. Teri stătea întinsă pe prosop, bucurându-se de căldura soarelui pe pielea ei. Ochii îi erau închişi aşa că nu-l vedea pe Sloan, dar era foarte conştientă de prezenţa lui.

Acum, deschise ochii şi se ridică în capul oaselor. Sloan arăta ca un zeu păgân, gândi ea, ţinându-şi respiraţia. Umerii îi erau laţi, talia şi şoldurile înguste, picioarele frumos modelate şi musculoase.

Genele îi umbreau obrajii şi buzele îi erau uşor curbate, de parcă se bucura de un gând ascuns. Teri murea să-l atingă, să-şi lase mâinile să-i cerceteze trupul. întinse o mână, o lăsă să ajungă la un centimetru de pieptul lui, apoi şi-o retrase brusc.

Fără nici un avertisment, ochii lui se deschiseră. Pentru ceea ce părea o eternitate, ochii albaştri îi susţinură pe cei verzi. Sloan se ridică într-un cot şi-i atinse gâtul şi un umăr cu mâna. Atingerea era ca un fulg. Dar era şi erotică.

Urma s-o sărute. Asta vroia ea ... vroia aşa de mult.

Mi-am pierdut minţile, gândi ea. Este ultima noastră zi împreună şi se va sfârşi prin a-mi frânge inima. Dar îl iubesc pe acest bărbat şi raţiunea n- are ce căuta aici.

El nu o sărută. în loc de asta spuse:

- Hai să ne înapoiem la maşină şi să căutăm un loc unde să mâncăm.

Hanul la care o duse era cocoţat pe o stâncă. Mese vopsite în alb şi scaune erau aşezate pe lespedea uzată de vreme. Pâlcuri de flori sălbatice creşteau printre pietre, dând aerului o aromă plăcută. înconjurând stânca din trei părţi era marea, valurile ridicându-se doar ca să se lovească de stânci într-un murmur nesfârşit.

Sloan îi trecu meniul lui Teri.

- Ce vrei să iei?

- Un biscuit cu unt şi nişte ceai, te rog.

Chelneriţa veni şi luă comanda.

- Ceai pentru doi şi o îngheţată cu multă ciocolată.

- Sloan! îl privi Teri mustrător după ce fata plecase.

Fruntea i se brăzdase de o cută şi buzele îi erau strânse, dar indignarea ei era falsă. Nu era posibil să fie supărată pe el. Nu astăzi.

- Nu ai vrut numai ceai.

- Ba am vrut. Ţi-am spus asta.

- îmi amintesc de o fată care a spus acelaşi lucru înainte, şi în tot acest timp murea de pofta unei îngheţate. Ţi-o aminteşti pe acea fată, Teri?

- Vag. Aceeaşi fată care a spus că era experimentată în dragoste când de fapt era virgină, îl privi ea curajoasă.

- Virginitate şi pasiune pentru îngheţată, străluciră ochii

lui a râs. Grozavă combinaţie!

- Nu foarte atrăgătoare, îşi ţinu ea respiraţia.

- Am spus eu asta?

- Nu ... Nu ştiu ce o făcu să adauge: Nu ca Miranda.

Ceva licări în ochii albaştri.

- Deloc ca Miranda, încuviinţă Sloan şi puţin din magia zilei dispăru.

Sosi chelneriţa cu tava. Pentru un han izolat, îngheţata era incredibil de bună, dar Teri nu se putu bucura de ea. Făcu un efort să mănânce, Sloan ar fi fost dezamăgit dacă nu ar fi făcut-o, dar îi pierise orice poftă de îngheţată.

Gâtul îi era încleştat, ameninţat de lacrimi. îl iubea pe Sloan, îl iubea mai mult decât visase să poată iubi un bărbat. Si totuşi, după ziua de astăzi, nu-l va mai vedea.

Era clar că Sloan, care-şi sorbea ceaiul cu evidentă plăcere, nu era deranjat de gânduri similare. Era doar o chestiune de timp până se va însura cu Miranda.

Dacă şi-o va mai aminti pe Teri, va fi doar pentru minciunile ei şi pasiunea pentru îngheţată.

Soarele apunea când ajunseră la căsuşa lui Herman Kruger. Aşezată departe de autostradă, se ajungea la ea pe un drum vechi, plin de curbe. Emma avusese dreptate, Teri n-ar fi fost în stare s-o găsească singură.

Un om cu o faţă crâncenă, sprâncene stufoase şi păr alb, domnul Kruger nu păru deloc surprins de sosirea lor târzie. După ce îi servi cu o supă groasă de legume cu brânză şi pâine, scoase cărţile.

Erau interesante, Teri văzu imediat - volumele primei ediţii pe care nu le mai văzuse înainte. Ar fi o completare

minunată a bibliotecii de la Vins Doux. Herman Kruger era nerăbdător să vândă, Emma la fel de nerăbdătoare să cumpere şi nu fu greu să ajungă la un preţ.

- Crezi că ne-ai putea găzdui peste noapte? întrebă Sloan imediat ce se încheie târgul.

- Nu prea, mormăi bătrânul, când Teri se întoarse să se uite la Sloan cu o privire nedumerită. Am doar o cameră şi nu o împart cu nimeni. N-am făcut-o şi n-o voi face niciodată.

- Nu ne-am gândit să vă deranjăm, spuse Sloan care era acum blândeţea întruchipată. Nu vrem să vă deranjăm, dar am văzut afară o magazioară.

- Coliba de pescuit, râse bătrânul. Sunteţi bineveniţi în ea. Doar un pat ... ar fi suficient dacă voi doi sunteţi prieteni.

- Domnule Kruger, dumneavoastră nu înţelegeţi, începu Teri cu obrajii roşii de jenă, doar pentru a fi întreruptă de Sloan.

- Mulţumim, o luăm.

Când Sloan terminase de împachetat cărţile şi le pusese în maşină, Herman Kruger îi dădu o lampă cu kerosen şi câteva cearşafuri. Cu inima bătându-i tare, Teri îl urmă în colibă.

- Nu înţeleg, spuse ea intrând după el.

Sloan aşeză lampa pe o masă de lemn şi mări flacăra. Fluierând uşor, se uită în jur şi Teri făcu la fel. Coliba era mică, dar surprinzător de curată. Exista un miros uşor de alge şi într-un colţ era o legătură de plase. Exista şi un pat. Teri îl privi şi simţi că o cuprinde isteria.

- Sloan! Locul acesta!

- Nu este rău deloc. Herman păstrează aici câteva din

sculele lui de pescuit. Cearşafurile pe care mi le-a dat sunt curate, nu trebuie decât să le punem peste pat.

- Nu putem dormi aici, protestă ea peste bubuiturile care îi sunau în urechi.

- Nu există nici un alt loc pe care-l pot propune. Ai auzit ce a spus Herman, are doar un dormitor.

Si tufişurile nu sunt sigure, putem fi atacaţi de un leopard, noaptea.

- De ce nu ne întoarcem?

- Si să risc să merg pe un drum neluminat şi plin de cobre? Am putea sfârşi în mare. Ar fi o nebunie, Teri.

Nu aşa de mare ca aceasta. Nu pot împărţi acest pat îngust cu tine, iubindu-te aşa cum te iubesc. Stiind că atunci când ne vom trezi va fi timpul să-ţi spun la revedere.

- Ar trebui să existe undeva un loc unde am putea sta, spuse ea în cele din urmă. Hanul unde am mâncat ...

- Cu mile în urmă. Nu aş risca ... Veni la ea şi-i puse mâinile pe umeri ... Ideea de a împărţi un pat cu mine îţi repugnă?

Ideea era o adevărată binecuvântare, acesta era necazul. Sub mâinile lui, umerii ei tremurau.

- Nu este ceea ce vreau.

- Ai vrut în acea zi, la Bienvenue. Sau m-am înşelat?

Era ceva ce nu putea nega.

- Nu. Nu te-ai înşelat. Dar astăzi ... Când îşi puse mâinile peste ochi îşi simţi obrajii fierbinţi ... Lucrurile s-au schimbat. Sloan, nu mă presa, nu înţelegi.

- Poate că înţeleg, vorbi el foarte blând. Teri, scumpa mea, te vei simţi mai bine dacă îţi promit să nu fac dragoste

cu tine?

Scumpa mea.

Mai folosise dezmierdarea şi înainte, dar nu însemna nimic, era doar un fel de a se adresa unei femei. Exista doar o femeie care însemna ceva pentru el, şi aceea era Miranda. Orice cuvinte de dragoste vor fi îndreptate spre ea.

- Nu vrei să faci dragoste? îl privi ea îngrozită, cuvintele ţâşnindu-i fără să vrea.

- Aş face dragoste cu tine toată noaptea dacă m-ai lăsa, spuse el cu o voce răguşită. Dar trebuie să-mi arăţi că vrei. Nu vreau să te forţez din nou, Teri.

Ea inspiră cu greutate.

- Ai spus ceva despre o promisiune.

- O ai ... Tonul lui era blând. Hai să ne dezbrăcăm, atunci.

- Putem dormi în hainele noastre.

- Si mâine-dimineaţă să arătăm ca două cârpe boţite? Ţi-e ruşine de mine, Teri?

- Bineînţeles că nu.

încercă să zâmbească atunci când îşi scoase rochia şi văzu că ochii lui erau asupra ei, expresia lor fiind ciudată, ca şi cum i-ar fi venerat trupul.

Sunt nebună, gândi ea. Rămasă doar în sutien şi chiloţi, îl urmări cum îşi dă jos propriile haine cu mişcări bruşte.

Stăteam lungiţi pe patul de pescar. Cearşafurile era aspre dar curate, deasupra şi dedesubtul lor. Patul era îngust, doar de o persoană. Teri stătea cât mai depărtată, cu genunchii uşor îndoiţi şi Sloan se vârî lângă ea, modulându-şi trupul după al ei. O cuprinse cu un braţ.

- Ca să nu cădem, explică el.

- îmi dau seama, spuse Teri şi simţi degetele lungi chiar sub sâni şi răsuflarea lui caldă la ceafă.

în curând sunetul răsuflării liniştite umplu camera. Teri stătea nemişcată, ascultându-l pe Sloan cum doarme. Ea nu va dormi, dar nu era un motiv de îngrijorare. în anii ce vor urma, vor exista multe nopţi singuratice când va dormi. Pentru noaptea aceasta, prefera să stea liniştită, cu braţul lui Sloan sub sâni şi tot trupul lui lung încălzit în jurul ei.

El ar fi avut nevoie de puţină încurajare ca să facă dragoste cu ea. Aşa cum zăcea în întuneric, dorindu-l din toată fiinţa, se întrebă dacă nu fusese o prostie să-şi nege bucuria care ar fi însoţit actul. Dragostea ei pentru Sloan trecea peste principiile care fuseseră odată de nezdruncinat.

Poate că existase teama că dragostea cu Sloan ar distruge orice fericire viitoare cu vreun alt bărbat pe care nu va fi în stare să-l iubească. Dar nu va mai iubi niciodată, oricum, o ştia cu certitudine.

Braţul care era încolăcit în jurul ei se mişcă uşor şi-i trase trupul mai aproape de al lui.

- Sloan, spuse ea şi apoi puţin mai tare, Sloan!

Nu veni nici un răspuns, respiraţia era la fel de liniştită şi regulată ca înainte.

Mişcarea trebuie să fi fost inconştientă.

îşi ridică mâna pentru a o înlătura pe a lui, apoi renunţă. Putea foarte bine să se bucure din plin de apropiere. Aşa ar fi stat dacă ar fi fost căsătoriţi, noapte după noapte, în această intimitate minunată.

Dar căsătoria nu era pentru ea. Nu va exista decât această unică noapte. Celelalte erau pentru Miranda.

Crezuse că somnul o va ocoli, dar nu fu aşa. Când se trezi în cele din urmă, simţi o asprime ciudată lângă obraji şi în jurul trupului ei aproape gol şi pentru câteva clipe, stătu nemişcată, întrebându-se dacă visa. Dintr-o dată, evenimentele nopţii îi reveniră şi mâna i se mişcă ... doar ca să întâlnească spaţiul gol.

- 'Neaţa, leneşo, spuse o voce veselă.

- 'Neaţa, Sloan.

- întotdeauna ai obrajii aşa de roz când te trezeşti?

Teri îşi pipăi obrajii cu mâinile, dar căldura lor era provocată de altceva decât de somn.

Când făcu acest lucru, cearşaful îi alunecă de pe ea. îl trase şi se înroşi şi mai tare.

Râsul lui Sloan răsună în camera mică.

- Din nou ţi-e ruşine? Draga mea Teri, te-am văzut şi mai puţin îmbrăcată. în afară de asta, am petrecut o noapte stând doar împreună în pat.

Fără să se petreacă nimic între noi. Cuvintele îi veniră în minte involuntar. "Poate că sunt neruşinată, dar nu-mi pasă" gândi ea.

- Stii, continuă Sloan gânditor, înainte de a-ţi descoperi statutul

- statutul tău inocent - zâmbi el la ultimele cuvinte, această ruşine m-ar fi făcut nerăbdător,

- Cum simţi despre asta acum? întrebă ea stânjenită.

- Ah, zâmbi el larg. Nu te-ar tenta puţină cafea înainte de a pleca?

De ce evitase întrebarea?

- Ba da, aş vrea.

- Bun. Mă duc până la Herman, doar ne-a oferit ospitalitatea lui. De ce nu te îmbraci să vii şi tu acolo?

Nu-i trebui mult timp să-şi tragă rochia şi să-şi treacă un pieptene prin părul încâlcit. Teri se înfioră când părăsi coliba şi parcurse mica distanţă până la casă. în camera care servea drept cameră de zi cât şi bucătărie, aroma de cafea tare se împletea cu cea de pâine proaspăt coaptă.

- Ai dormit bine? întrebă Herman, întâmpinând prezenţa lui Teri cu o ridicare a sprâncenelor stufoase.

- Bine, mulţumesc.

- Stiam că patul este suficient de încăpător pentru prieteni.

Uitându-se de la Teri la Sloan, bătrânul zâmbi cu subînţeles,
arătând că amintirile trecutului nu-i dispăruseră.

Teri simţi din nou cum îi iau foc obrajii.

Involuntar, se uită la Sloan şi-i văzu ochii strălucind.

- Cafea, auzi ea oferta lui Herman şi fu bucuroasă de diversiune.

Cu mâinile în jurul cănii aburinde, îl observă pe bătrân care tăia
o felie de pâine neagră.

- încearcă asta, o invită el. întotdeauna îmi fac singur pâinea. Este bună cu dulceaţă.

Când Teri îşi termină cafeaua şi felia de pâine cu dulceaţă de pepene, făcută tot în casă, Sloan îi prinse privirea.

- Este timpul să plecăm la drum.

- Transmiteţi-i toate cele bune Emmei, spuse Herman. Drăguţă doamnă -- foarte drăguţă. Si ad-o pe tânăra ta

domniţă cu tine, data viitoare când vii pe aici, Sloan.

- Precis aşa voi face, spuse Sloan.

Cuvintele nu-i produseră nici o bucurie lui Teri, fiindcă ştia că viitoarea lui însoţitoare va fi Miranda.

încercă să-şi imagineze acea frumuseţe sofisticată dormind între cearşafurile aspre ale unui pat de pescar şi sorbind cafea dintr-o cană de pământ şi nu reuşi.

Menţionarea Emmei o făcu să se simtă brusc plină de remuşcări.

- Emma se va îngrijora în privinţa noastră, spuse ea când se îndepărtară cu maşina de casa lui Herman.

- Nu cred, răspunse Sloan imperturbabil.

- Trebuie să se întrebe dacă am avut vreun accident.

- Stie unde suntem.

Teri se uită la el.

- I-ai telefonat?

Sloan doar zâmbi şi Teri ştiu că fusese o proastă să-şi închipuie că doar fiindcă Herman Kruger alesese să trăiască în izolare îşi tăiase toate legăturile cu civilizaţia.

Evident, nu observase nici telefonul nici momentul când se strecurase să dea telefonul.

- Relaxează-te, spuse el pe o voce neaşteptat de blândă şi mâna lui se întinse s-o atingă pe a ei. Emma ştie că eşti în siguranţă cu mine.

Precum n-aş fi întotdeauna în siguranţă cu tine. Nu siguranţa dependenţei, să vreau un bărbat care să-mi netezească drumul în lume, să-mi facă viaţa mai uşoară. Un altfel de siguranţă. O siguranţă emoţională care ar veni din a şti că mi-aş putea împărţi bucuriile şi necazurile cu bărbatul

pe care-l iubesc. Stiind că există o problemă căruia îi pot acorda toată încrederea mea. Stiind că împreună am putea înfrunta lumea.

Gândire prostească. Si periculoasă, fiindcă în acest fel nu va exista decât o inimă sfărâmată.

Cu un final la revedere de la Sloan doar peste câteva ore, era o nebunie să se lase cuprinsă de visuri.

Ceea ce îi aduse aminte că încă nu-i spusese lui Sloan despre planurile ei. Ar fi trebuit să-i spună de ieri. Acum, cu amintirea nopţii petrecute împreună, atât de intens înfiptă în minte, gândul plecării făcea să i se blocheze gâtul de durere.

Nici măcar nu ştia dacă putea vorbi. Si totuşi trebuia s-o facă, nu mai putea amâna.

Merseseră o bucată bună de drum când Teri îşi făcu curaj şi spuse:

- Trebuie să-ţi spun ... plec de la Vins Doux.

Nici un răspuns de la bărbatul de lângă ea. Oare vorbise atât de încet încât n-o auzise? Uitându-se pe furiş la profilul auster, văzu că el era concentrat asupra drumului.

Puţin mai tare de această dată, anunţă:

- Plec de la Vins Doux ... După un moment adăugă, mâine.

Tot nici un răspuns. Gura lui sugeră un zâmbet şi începu să fluiere.

înfigându-şi unghiile în palme, Teri se întoarse spre fereastră. Se simţea rău.

Nu se aşteptase ca Sloan să-i jelească plecarea, dar indiferenţa lui

- o indiferenţă aproape de nesimţire - era brutală. în ochi i se strânseră lacrimi şi clipi cu fermitate, hotărâtă să nu

plângă. Dar apărură şi mai multe lacrimi, până când peisajul din afara ferestrei se înceţoşă.

Să tot fi trecut zece minute când maşina se opri.

- Acum putem vorbi, auzi ea o voce spunând încet.

Timpul pentru vorbit trecuse. Ţinându-şi capul întors, Teri rezistă impulsului de a-şi şterge lacrimile, sperând să nu se facă de râs.

- Acolo ai motivul pentru care nu vei pleca de la Vins Doux, îi spuse el.

Habar n-avea despre ce vorbea el şi vocea înecată în lacrimi nu-i permitea să pună întrebări.

- Nu vezi, Teri?

încă ţinându-şi faţa întoarsă, ea scutură uşor din cap. Era tot ce putea face.

- Te-am făcut să plângi. Niciodată nu-i auzise vocea atât de tandră. Si apoi, el întinse mâna şi-i şterse ochii cu o batistă.

- Nu plâng, îşi înghiţi ea lacrimile.

- Sigur că nu. Teri, draga mea, ce vezi?

Măcar de n-ar numi-o draga lui. Pentru el, dezmierdarea nu însemna nimic, ci o făcea să se simtă şi mai nefericită.

- Ce vezi? insistă el.

Nimic. Nimic important.

Doar o clădire înaltă cocoţată pe o stâncă, cu câteva case mai mici ciorchine în jurul ei.

- Un hotel, îi spuse el. Mai târziu, ea se va întreba de ce nu reacţionase. Poate că era rezultatul tulburării ei emoţionale, deoarece unicul ei răspuns fu aproape de neauzit:

- Ei bine?

- Bine ... în râsul lui era o notă de nesiguranţă. Sloan, întotdeauna atât de sigur pe sine, era nesigur ... Asta este tot ce ai de zis?

- Nu ştiu ce altceva să spun, mormăi Teri.

- Nu-mi vine să cred că noaptea mea lipsită de somn pe un pat îngust a fost în zadar.

- Ai dormit buştean, îl acuză ea.

- N-am dormit deloc.

- Respiraţia ta. e Era atât de înceată ... îşi ridică faţa spre el, fără să-i pese dintr-o dată de ochii plini de lacrimi. Te prefăceai?

- în fiecare minut al celei mai lungi nopţi pe care am petrecut-o. Sunt un bărbat normal, draga mea. Crezi că a fost uşor să stau lângă tine fără să fac dragoste?

- De ce n-ai făcut? Cuvintele îi scăpară înainte de a le putea opri. Sub privirea lui simţi cum obrajii uzi se încălzesc.

- Pentru că, spuse el foarte rar, intenţionez să aştept până când suntem căsătoriţi. Dacă mă vei vrea, Teri. Tu şi Jill.

Fericirea năvăli sălbatic în fiinţa ei.

- Nu înţeleg ...a fost tot ce putu spune.

- Poate că acesta este răspunsul pe care-l merit după ce te-am făcut să treci prin ce ai trecut. Sper doar că nu este prea târziu. Bine, Teri, hai să vorbim!

- De ce n-am vorbit ieri? întrebă ea mirată. Am avut atât de mult timp.

- Ieri, draga mea, a fost pentru a te curta.

- A mă curta?

Era posibil să fie atât de fericită?

- A te curta. N-ai fost curioasă de ce a durat atât de mult să ajungem la Herman? Si nu înţelegi importanţa acestui hotel?

încet, ea începea să înţeleagă.

- Nu era nevoie să fi stat la Herman, ai ştiut tot timpul despre acest hotel. Ai plănuit asta!

- Acţiunea unui bărbat disperat. Stiam că trebuie să acţionez repede ... să-ţi fac toată curtea în spaţiul unei zile şi a unei nopţi.

- O zi minunată.

Si noaptea ... Micuţa faţă pătată de lacrimi era radioasă ... Ai spus că n-avem unde sta şi te-am crezut. Nu-mi amintesc să fi văzut ieri hotelul, Sloan.

- Am venit pe un drum ocolit ... Ochii îi erau plini de durere ... Sunt atât de multe de explicat. Este prea târziu pentru noi, Teri?

- Continuă să explici, îl necăji ea.

Era uşor să-l necăjească acum, cu bucuria explodând în ea ca nişte artificii. Nu voia nimic altceva decât să fie în braţele lui, dar erau lucruri pe care trebuia să le ştie.

- Te iubesc, spuse el.

- Oh, Sloan, şi eu te iubesc!

El rămase tăcut o clipă, cu o privire stupefiată şi ea ştiu că fusese nesigur de ea.

- Te iubesc de multă vreme.

- Dar n-ai avut niciodată încredere în mine.

- O vreme n-am avut.

- Am senzaţia, spuse gânditoare Teri, că poate n-ai deloc încredere în femei, Sloan.

- Atât de multe dintre femeile pe care le-am cunoscut erau doar puse pe apucat. Ia-o pe Virginia - se comportă într-un fel în faţa Emmei, într-alt fel când nu este văzută. Dar cred că ştii asta.

- Si tu ai crezut că am păcălit-o pe Emma.

- Aveai faţa unui înger, frumoasă şi nevinovată. Nu-mi venea să cred că ai putea face ceva necinstit. Si totuşi, existau faptele. Hainele scumpe...

- Emma a vrut să le am.

- Stiu asta, acum.

- Ţi-a spus ea?

- Doar când m-am lămurit în privinţa ta.

- De ce a aşteptat atât de mult?

- A crezut că aşa este mai bine.

- Când te-i lămurit? întrebă Teri.

- Cred că am ştiut tot timpul cine eşti, neluând în considerare gândirea mea încăpăţânată.

Dar ceea ce m-a convins în final a fost cearta. Când te-ai opus Emmei că n-are dreptul să se amestece în viaţa lui Jessie. Virginia şi Bruce spuneau ce credeau ei că Emma voia să audă. Tu nu. Tu ai fost atât de curajoasă, draga mea, atât de hotărâtă să lupţi pentru ce credeai, încât nu te-a interesat că riscai dezaprobarea Emmei. Atunci am cunoscut adevărul.

- Totuşi, credeai că eram în combinaţie cu Bruce.

- Mizerabilul de Bruce.

Se poate considera norocos că nu l-am altoit. Gândul la voi împreună era suficient să mă înnebunească!

- Ai avut dreptate, să ştii, spuse Teri, un pic tristă. Bruce mă voia doar pentru partea mea din Vins Doux.

- Ţi-a spus asta?

- în mod direct.

Sloan o urmărea intens.

- Mai simţi încă ceva pentru el?

- Niciodată n-am simţit. Si ţi-am spus că pe tine te iubesc.

Ciudat, dar ce uşor îi ieşeau cuvintele din gură. Le spusese atât de
des, încet, în întunericul camerei, nevisând vreodată că le va rosti cu voce tare bărbatului pe care-l adora.

-Aşa şi trebuie. Bruce o iubeşte pe Miranda. întotdeauna a iubit-o.

- Atunci, de ce ...

Cuvintele "se ţinea după tine" îi rămaseră pe limbă. întrebarea nu avea sens. Stia că răspunsul va fi neplăcut, nu avea nevoie să fie pus în vorbe.

în cele din urmă, Sloan rupse tăcerea.

- Ţi-am spus că te iubeam de multă vreme. Dar era Jill. Teri, scumpa mea, nu te-am judecat niciodată, aşa cum ai crezut tu. Dar ideea că iubiseşi, poate încă iubeai un alt bărbat, îmi era de nesuportat. Si atunci m-am împăcat cu sentimentele mele. Stiam că fără tine nu exista viaţă pentru mine, şi am hotărât că dacă te vei mărita cu mine, te voi învăţa să mă iubeşti. Teri dregă, ţi-am dat câteva motive pentru a te duce la Bienvenue, zâmbi el. Ceea ce nu ştii este că urma să-ţi cer să te căsătoreşti cu mine.

Memoria îi reveni cu intensitate. Faţa albită a lui Sloan când o acuzase că era virgină.

- Erai atât de supărat.

- Numai fiindcă mă minţiseşi. Si m-am întrebat ce altceva

îmi ascunseseşi.

- A fost o minciună prostească, spuse Teri plină de remuşcări.

- în acele împrejurări, era justificată. Emma spune că m-am comportat foarte prost.

Aşadar, discutaseră despre ea. Ce altceva mai fusese spus? Avea vreo importanţă? Teri ştiu brusc că nu avea.

Mai era totuşi o întrebare care avea nevoie de răspuns.

- Dar Miranda?

- O prietenă bună, nimic mai mult.

- Acea zi din restaurant - credeam că vă sărbătoriţi logodna.

- A fost ce a crezut şi Bruce, Teri. I-am vândut Mirandei o vie pe care o dorea de multă vreme. Asta a fost totul.

Nu chiar totul, gândi Teri, amintindu-şi avertismentul pe care-l zărise în ochii Mirandei "Mâinile la o parte de Sloan". Dar până la urmă, poate că Miranda va fi mai fericită cu Bruce decât cu Sloan. înţeleaptă, nu continuă subiectul, şi în loc de asta spuse:

- Emma va fi uluită să audă tot ce s-a întâmplat de ieri.

Sloan îşi dădu capul pe spate şi râse:

- Iubita mea, asta este ceea ce vroia Emma tot timpul pentru amândoi. Stia că erai fata potrivită pentru mine, ca o doamnă isteaţă şi dragă ce este. Stia totodată că nu trebuia să-şi facă intenţiile prea evidente.

- A ţinut secret faţă de noi amândoi.

- Da. Si s-a distrat imens, deveni Sloan gânditor. Din fericire, a existat un secret pe care nu l-a ţinut.

M-a avertizat că pleci de la Vins Doux. Mi-ar fi spus mai

devreme, dar am fost plecat de la Bienvenue câteva zile.

- Atunci, Emma a fost în planurile tale!

- Da, draga mea, a fost. La fel ca şi Herman Kruger care, cu atâta amabilitate, ne-a lăsat să-i folosim coliba pescărească, având un dormitor separat, perfect confortabil.

- Toate aceste trucuri pentru mine! dansară ochii cei verzi, dar pulsul lui Teri o luă la goană.

Poate că ar trebui să merg la Cape şi să fug de tine cât pot. Să nu îndrăzneşti!

Sloan o atrase la pieptul lui, ţinând-o cu o tandreţe după care ea tânjise.

- Teri, trebuie să ştii că Emma mi-a spus despre planurile tale, a lăsat să scape şi altele. Fata rămase nemişcată. Intuitiv, ştia ce urma.

- Că mi-am refuzat partea din Vins Doux?

- Da.

- Te deranjează?

- Să mă deranjeze? Sunt încântat! încă voi controla lucrurile la Vins Doux, Emma are grijă de asta, dar eu vreau să fiu singurul care îţi dă ţie şi lui Jill tot ce-i mai bun în viaţă.

Cu nerăbdarea unui bărbat care aşteptase prea mult timp pentru ceea ce dorea cu ardoare, braţele lui Sloan se strânseră şi apoi o sărută pe Teri intens, cu aviditate, de parcă nu s-ar mai fi oprit niciodată. înconjurându-i gâtul şi lipindu-se mai mult de el, Teri îi răspunse la sărutări cu bucurie şi în răspunsul ei era pasiunea pe care încercase cu atâta greutate s-o înăbuşe.

în cele din urmă, Sloan îşi ridică faţa.

- Dacă nu vrei să mă scoţi din minţi, va trebui să te măriţi

cu mine foarte repede, spuse el. Dumnezeule, Teri, nu mi-ai spus încă dacă te vei căsători cu mine.

- Stii că o voi face, dragul meu.

- Ţi-am spus că te iubesc cu fiecare fibră a fiinţei mele?

- Aşa cum te iubesc şi eu, Sloan; hai să mergem să-i spunem Emmei şi lui Jill.

- Nu înainte de a te mai săruta.